

CUMHURBAŞKANLIĞI HÜKÜMET SİSTEMİNE GEÇİŞ SÜRECİ

Yeni Ruh, Ortak Akıl, Milli Şuur

I

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

DEVLET BAHÇELİ

Türk siyaseti ve siyasi partiler geleneksel çatışma dinamik-lerinden, yıllarca birikmiş uzlaşmaz çelişkilerden, akıl körlüğüne işaret eden yel değirmenleriyle cebelleşmekten artık kaçınmalıdır.

Önünüzdeki dönem ve süreçte;

- Kutuplaşma yerine kucaklaşmak,
- Kavga yerine konuşmak,
- Kaynama yerine kaynaşmak,
- İçte kapanmak yerine dışa açılmak asıl ve esas olmalıdır.

Elbette siyaseti ülkemize, insanımıza ve milletimize hizmet vasıtası görenler bundan sonra daha duyarlı, daha bilinçli, daha titiz hareket edeceklerdir.

Çünkü çözülmesi gereken sorunlar vardır.

Çünkü düzeltilmesi gereken dengesizlikler vardır.

Çünkü giderilmesi gereken tahribatlar ileri düzeydedir.

İstikrarlı bir demokrasi her şeyden önce temel ilkelerde görüş birlikteliğini şart koşmaktadır.

Siyaset, en başta bir toplumsal faaliyet alanı, başka bir deyişle insan eyleminin kolektif teşkilatlanma biçimidir.

Doğal olarak siyaset, hepimizi ilgilendiren müşterek konularda alınan kararlara katılımı gerektirir ve birlikte yaşamanın cazibesini artırır.

Devlet BAHÇELİ

İÇİNDEKİLER

02 MAYIS 2017	7
09 MAYIS 2017	31
16 MAYIS 2017	55
23 MAYIS 2017	77
30 MAYIS 2017	101
06 HAZİRAN 2017	125
13 HAZİRAN 2017	149

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

02 MAYIS 2017

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Muhterem Misafirler,

Basınımızın Kıymetli Temsilcileri,

Bir haftalık aranın hemen akabinde, TBMM parti grup toplantımıza başlarken sizleri tüm kalbimle selamlıyor, sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

Ülkemiz yüksek risk ve tehlikelerin uzun süredir çekim alanındadır.

Millî birlik ve beraberliğimizi yaralamak, hatta yıkmak isteyen odaklar ellerine geçirdikleri tüm imkânları kullanmaktadırlar.

Türkiye'nin güçlenmesi şöyle dursun, varlığı bile iç ve dış nifak çevrelerini rahatsız etmektedir.

Bu rahatsızlık ve memnuniyetsizlik sonucudur ki, tuzak ve komplolar kurulmakta, kara kampanyalar ardı arkasına tertip ve tahkim edilmektedir.

Elbette Türk milleti düşmanca tavır ve davranışların farkında ve bilincindedir.

Sorunlarını itiraf, sorumluları ifade, yanlış ve yozlaşmayı itham ve mahkûm etmeyen toplumların başarı şansı yok denecek kadar azdır.

Bu nedenle Türkiye'nin sorun ve sıkıntılarını berrak bir zihin, temiz bir mizaç, samimi ve adanmış millî bir yürekle okuyup, anlayıp, anlatıp nihayetinde de tümünden ortadan kaldırmak durumundayız.

Çünkü Türkiye'yle uğraşmak ihanet borsasında kârlı bir yatırım olduğundan, bundan pay kapmak, parsa toplamak maksadıyla çok sayıda hain sıraya girmiş hâldedir.

Biz bu hain lobisini biliyoruz.

Biz bu Türk ve Türkiye hasımlarının amaçlarını, kullandıkları araçları, arkalarında duran karanlık yüzleri görüyoruz.

Ülkemizin önü kesilmek isteniyor.

Milletimizin ömrü kısaltılmak isteniyor.

Millî becamızın üstü küllenmek, Türk vatanının bahtı kapatılmak isteniyor.

Bitkin, bezgin ve iç bunalıma hapsedilmiş bir Türkiye bekleniyor.

Açık seçik söylemek lazımdır ki, karşımızdaki tehditlerin cesamet ve cüretinde bırakınız azalmayı, devamlı artış ve tırmanış söz konusudur.

Bugünkü ortam ve süreçte Türkiye'nin önünde 5 aşamalı ve birbirleriyle bağlantılı gündemi vardır ve bunların üstesinden gelmek artık millî sorumluluktur.

Birinci ve öncelikli olarak; terörle mücadelenin çok etkin, çok acımasız, çok kararlı ve millî güç unsurlarının çok yoğun katılımıyla icra ve devamı şarttır.

İkinci gündem maddesi, Cumhurbaşkanlığı hükûmet sistemine istikrar içinde geçebilmek amacıyla uyum yasalarının uzlaşmayla çıkarılması, devlet ve toplum hayatının yeni sisteme yönelik uyarlama ve ayar işlemlerinin yapılmasıdır.

Üçüncü ve ilk iki gündem konusuyla eş zamanlı olarak, gecikmiş, ihmale uğramış, vatandaşlarımızın umutla beklediği sosyal ve ekonomik iyileştirmeleri ve yapısal reformları acilen hayata geçirmektir.

Dördüncü gündem maddesi ise dış politikadan kaynaklanan zincirleme açmaz ve kördüğümüdür.

AB ile ilişkiler yay gibi gerilmiştir. Ve kopma an meselesidir.

Türkiye yalnızlığa itilmekte, aleyhimize kurulan cephe sürekli millî onurumuzu incitmektedir.

25 Nisan 2017'de, Avrupa Konseyi Parlamenter Meclisi Genel Kurulunun "Türkiye'de Demokratik Kurumların İşleyişi" konulu oturumunda ülkemizin siyasi denetim sürecine dâhil edilme kararı alınması skandal niteliktedir.

Avrupa'nın Türkiye'ye şaşkı bakışı, kuşkulu, samimiyetsiz ve ön yargılı duruşu her açıdan ibretlik her anlamda ikiyüzlülüktür.

Tarihsel mirasımıza, egemenlik haklarımıza, beka mücadelemize hadi destek vermelerinden geçtik, saygı duymak mecburiyeti olan Avrupa ülkelerinin kronik ve katılaşmış Türkiye karşıtı tavırları kabul edilemez noktadadır.

Türk milleti tahakküm altına alınamaz.

Aba altından sopa göstererek Türkiye'ye parmak sallamak hiç kimsenin harcı olamaz.

Terör örgütlerine kucak açan, 15 Temmuz FETÖ darbe teşebbüsünü göz ardı ederek ülkemizi karalayan, demokrasi ve özgürlük alanında çoktan dibi boylayan Avrupa önce kendi işine bakmalı, kendi derdine yanmalıdır.

Ne zaman Türkiye zarar görse, zora girse alkışlayanlar Avrupa'dadır.

Ne zaman millî güvenliğimiz için gerekli mücadele ruhu doğsa arıza çıkaranlar da Avrupa'dadır.

İnsan hakları diyorlar, oysa insanlığı hiç bilmiyorlar.

Demokrasi ve hukukun üstünlüğünden bahsediyorlar, ne var ki sadece haçlı emellerinin üstün gelmesi için çırpınıyorlar.

Avrupa Konseyi Parlamenter Meclisinde oy kullanan HDP'li iki üyenin ise Türkiye'nin siyasi denetime alınmasına destek vermeleri bir diğer alçaklık ve ahlaksızlıktır.

PKK aparatı HDP'nin Türkiye muhalifleriyle aynı karede poz vermesi aynı hizada bulunması bir kez daha melanet ve musibetin geldiği aşamayı göstermesi bakımından dikkat çekicidir.

Terör örgütlerine methiye düzenler, Türk milletine akıllarınca kefen biçenler HDP'li ortaklarını da yanlarına alarak haçlı kafilesinde buluşmuşlardır.

Bunların ar damarı çatlamış, şeref ve haysiyet ölçüleri kaybolmuştur.

Türkiye'ye meydan okumak, aşğılamak, suçlamak terörist sevicilerin asla haddi değildir, olamayacaktır.

Elbette insanlık vicdanı gayrimeşru ve gayri hukuki kararları tepki ve öfkeyle karşılayacak, muhataplarını da ademe mahkûm edecektir.

Avrupa diye yazılır yazılmasına, ama çifte standart diye okunacak, nefret salgını, ırkçılık diye anlaşılacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

Önümüzdeki bir diğer gündem ise adalet ve ahlaki alanda yapılması gereken kalıcı ve kapsayıcı düzenlemeler olmalıdır.

Türkiye bir hukuk devletidir.

Üstünlerin değil, hukukun üstünlüğü esas ve bağlayıcıdır.

Hiçbir şart altında hukuk dairesinden çıkmamak, ahlak ilkelerinden ayrılmamak devlet olmanın gerek ve kaçınılmaz sonucudur.

Şu anda Türkiye zahmetli, bedeli yüksek ve maliyeti oldukça ağır terörle mücadele sürecindedir.

Buna rağmen adalet ve hukuktan taviz verilmemesi en başta tarihimize ve ecdadımıza karşı manevi borcumuzdur.

Terörizm yalnızca bizim değil, bütün ülke ve toplumların yegâne ve ortak düşmanı olmalıdır.

Terör örgütlerinin iyisi kötüsü olmayacaktır.

Teröristin makulü, makbulü ve masumu da görülemeyecektir.

Bir yanda FETÖ, diğer yanda PKK-PYD-YPG ve IŞİD Türkiye'nin başını ezmesi gereken, haklarından öyle ya da böyle gelmesi kaçınılmaz olan zehirli yılanlardır.

15 Temmuz FETÖ darbe girişimi sonrası Türk devleti doğaldır ki savunma refleksine geçmiş, her alana yuvalanan hainleri temizlemeye koyulmuştur.

Hakkı teslim etmek adına diyebilirim ki, bu konuda epey mesafe alınmıştır.

Fakat FETÖ'yle sürdürülen mücadelenin yeterli, doyurucu, tatmin edici seviyelere ulaşamadığı son gelişmelerden anlaşılmaktadır.

FETÖ virüsü her yere bulaşmıştır.

Bu hain terör örgütü devlet ve toplum hayatının hücrelerine kadar sızmış, sirayet etmiştir.

Karşımızdaki tablo dehşet vericidir.

26 Nisan günü bin 81 ilimizde düzenlenen operasyonlarda 1009'u mahrem imam olmak üzere 1021 kişi gözaltına alınmıştır.

Toplamda 7 bin kişi hakkında yakalama kararı çıkarılmıştır.

Ayrıca 9 bin 103 polis memuru açığa alınmıştır.

29 Nisan'da yayımlanan 689 ve 690 sayılı KHK'lerle önemli adımlar atılmış, bu kapsamda 3 bin 974 kamu görevlisi ihraç edilmiştir.

Terör örgütlerine veya millî güvenliğimize karşı faaliyette bulunduğuna karar verilen yapı, oluşum veya gruplarla aidiyeti,

iltisakı veya bunlarla irtibatı bulunan 18 vakıf, 14 dernek, 13 sağlık kuruluğu da kapatılmıştır.

Bu kanlı ve hain örgüte karşı devlet milletiyle el ele vermiştir.

Bir kez daha hükûmete sesleniyor ve diyorum ki;

FETÖ'nün ucu nereye dayanıyorsa oraya kadar gidilmeli ve kökü kazınmalıdır.

Bu katil çetenin, bu Türkiye düşmanı yapılanmanın buldukları her alandan tamamen sökülüp atılması millî beka meselesidir.

Mücadeleden ödün verilmemelidir.

Bu yapılıyorken adalete de yüz çevrilmemeli, dudak bükülmemelidir.

Kim suçlu, kim suçsuz; kim mazlum kim melun iyi ve net olarak ayırt edilmelidir.

Vebal hepimizin omuzlarındadır.

Sorumluluk herkesindir.

Ancak FETÖ'yle mücadelede ağaca bakarken ormanın gözden kaçtığına dair kanaat ve yorumlar da artmaktadır.

Henüz tabandan tavana çıkılamamıştır.

Henüz FETÖ'yle bağ ve bağlantısı olan makam ve mevki sahiplerine, hatırlı ve imtiyazlı isimlere dokunulamamıştır.

Mesela zabıt kâtibini, vaizi, teknisyeni, şoförü, odacıyı, işçiyi, uzman ve diğer görevlileri devletten atmakla hedefe varmak düşünölemeyecektir.

Eğer bu saydıklarım suçlu ve FETÖ'nün yanında ise diyeceğimiz bir şey yoktur.

Fakat mevzi başarılarla stratejik sonuçlara ulaşmak hayaldir.

Ata binsek de ayağımız hâlâ yerdeyse bir sorun var demektir.

Davulun kasnağına vurmak, çalı dibi yoklamak, öküz altında buza aramak, iğneyle kuyu kazmak akla yatkın ve çıkar yol değildir.

Çalımlarına bakılsa çırak durulacak, kirli çehre ve çevrelerine bakılsa buruşturulup atılacak isimler maalesef yerli yerindedir.

Kriptolar kademedede ve kendilerini emniyete almışlardır.

Soruyorum FETÖ'yle irtibatı olanlar arasında memur var da meşhur siyasetçi, bürokrat yok mudur?

Cebinde bir dolar taşıyan, bankada milyon dolarları barındıran çürümüşler nerededir?

Sıradan insana güç yetiyor, hemen hukuk devreye giriyor da eğer varsa siyaset ve devlet yönetiminin tepesindeki kişilere sıra geldiğinde neden sessizlik, tepkisizlik ve hareketsizlik oluyor?

Bunun sırrı nedir? Dahası neye yorulmalıdır?

Telefonuna Bylock indirmiş, Pensilvanyalı iblisle irtibatı açık ve kesin olan FETÖ kalıntılarının, kılıktan kılığa giren kripto yüzlerin yakalarından ne zaman tutulacak, adalet yerini ne zaman bulacaktır?

Hukukun karşısında herkes eşittir.

Hiçbir sıfat, unvan, görev, mevki, şöret suçu ve suçluyu gizlemeye yetmeyecektir.

Türkiye'ye ihanet eden kimse hesabını vermelidir.

Emniyet, TSK, medya, bürokrasi başta olmak üzere toplamda sekiz alanda temizlik sürerken, siyasete gelince duruluyor, bekleniyor, ağırdan alınıyorsa bir bit yeniği var demektir.

FETÖ'yle mücadele dümen kırmakta, sulanmakta, sabote edilmektedir.

Kanaatimiz budur.

Mahrem imamlar bulunuyor da devletin en mahrem kademelerinde kritik görevler üstlenmiş tanıdık simalar niye ortaya çıkarılmıyor?

Sosyal medyadan herkes birbirini suçlamaktadır.

Mücadelenin tadı tuzu kaçmak üzeredir.

Medya tartışmalara boğulmuştur.

Siyasal İslamcılık temalı çekişme ve kutuplaşma inanılmaz seviyelerdedir.

Onu bunu suçlayan yazar, çizer, gazeteci ve yüzü gizlenmiş şahsiyetlere kadar birçok isim anlaşmazlıkların, karşılıklı atışmaların göbeğindedir.

Milletimiz gelişmeleri kaygıyla takip etmektedir.

Toplumsal güven aşınmaktadır.

Şüphe ve endişe yayılmaktadır.

Birisi diyor ki, TSK içinde 40-50 bin FETÖ'yle irtibatlı isim var.

Bir başkası diyor ki, MİT'de FETÖ'yle bağlantılı 400 kişi var.

Yine bir diğeri diyor ki, devletin en tepe makamında bulunan birilerinin eşi FETÖ ablası, oğlu da FETÖ imamı.

Bu iddiaların yenilir yutulur bir yanı yoktur.

Avrupa FETÖ'nün kuyruğundadır, aklama yarışındadır.

Birleşik Krallık İçişleri Bakanlığının FETÖ'cülere sığınma hakkı verilmesi konusunda kendi hükûmetine rapor sunduğu iddia edilmektedir.

Kokuşma her yere nüfus etmiştir.

Ne var ki ülkemizde de FETÖ'ye son darbe indirilebilmiş değildir.

Cumhurbaşkanı'nın koruma ekibinde görev yapan polisler açığa alınmaktadır.

FETÖ hâlâ ayakta, uyuyan hücreleri vasıtasıyla hâlâ faaliyettedir.

Türkiye bu kamburla daha fazla mesafe alamayacaktır.

Türk milleti bu illete bu soysuz örgütün gizli ya da açık üyelerine daha fazla sabır ve tahammül gösteremeyecektir.

Eğer ip inceldiyse kopsun diyoruz.

Ak koyun kara koyun ortaya çıksın istiyoruz.

Yüzleşelim, hesaplaşalım, hainleri hesaba çekelim iradesindeyiz.

Sayın Cumhurbaşkanı'na, Sayın Başbakan'a çağrıda bulunuyorum:

FETÖ'nün son mensubu, en son ferdi yakalanıp adalete teslim edilesiye kadar durmak, beklemek, gecikmek, hafife almak, dün yanımızdaydı, yakınımızdı, arkadaşımızdı, vefaydı, şuydu buydu demek haramdır, bunlara karşı mücadele ise sonuna kadar helaldir.

Milliyetçi Hareket Partisi diğer terör örgütlerine karşı olduğu gibi, FETÖ'yle mücadelede de ön şartsız destek verecek, devlet ve millet bekasını korkusuzca, can pahasına müdafaa edecektir.

Bizim Pensilvanya'dan kumanda edilip bombalanacak ve ele geçirilecek ülkemizin olmadığını dosta da düşmana da gösterelim.

Türkiye hainlerden katbekat büyük ve kudretlidir.

Sabırsızlıkla arzulanan kutlu mıntıka temizliğiyle devletimizi güvenceye, milletimizi güçlü ve huzurlu istikbale taşımak boynumuzun borcudur.

Unutulmasın ki, bu kararlı duruş ve azmimizden bir adım geri atan, en ufak bahane arayan namerttir, namert kalacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

Yüksek Seçim Kurulu 16 Nisan Halk Oylamasının kesin sonucunu 27 Nisan 2017'de açıklamıştır.

Buna göre, 25 milyon 157 bin 463 vatandaşımız evet, 23 milyon 779 bin 141 vatandaşımız ise hayır tercihinde bulunmuştur.

Evetle hayır arasındaki fark 1 milyon 378 bin 322'dir.

Seçime katılım yüksektir ve % 85,43 düzeyindedir.

Evet verenlerin % 51,41, hayır diyenlerin 48,59'dur.

YSK'ye yapılan itirazların reddiyle birlikte sonuç kesinleşmiştir.

Tekraren söylemek isterim ki, 16 Nisan'da kazanan Türk milleti ve Türkiye'dir.

Evet diyen vatandaşlarımız kadar hayır iradesi gösteren vatandaşlarımız da bizim için değerli, tercihleri saygındır.

CHP'nin freni patlamış kamyon gibi kontrolsüz tavrı ise bizzat kendisini küçük düşürmektedir.

Müflis CHP öyle bir kısır döngüye düşmüştür ki, YSK kararının, seçim güvenliğine yönelik bir darbe, halkın iradesine yönelik bir kumpas girişimi olduğunu söyleyecek kadar yüzüstleşmiştir.

16 Nisan'a gölge düşürmek amacıyla mühürden başlayan tartışmaların Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine kadar uzayacağı görülmektedir.

CHP havanda su dövmekte, kışkırttığı cepheleşmeden ne kazanırım arayışındadır.

Millî irade 16 Nisan'da hükmünü vermiş, konuyu kapatmıştır.

Sandıkta kaybedenlerin, milletimizin demokratik ve hür seçimiyle verdiği kararını çarpıtmaya kalkışması ve bundan zafer umması hezeyandır.

CHP'nin artık uyanması, girdiği komadan çıkması, hayat belirtileri vermesi içten tavsiye ve temennidir.

Ancak şunu da biliyoruz ki, vermezse mabut ne yapsın mahmut.

Altı kaval üstü şişhane mantık ve anlayışla bir yere varmak, bir neticeye ulaşmak nafîle gayrettir.

Kargayı kılavuz seçenlerin çam devirmekte ustalaşacağı, heveslerinin birer birer güme gideceği talihin değil, failin eseridir.

CHP ve kader ortağı HDP ne yaparsa yapsın, hükümet etme sistemi değişmiş, Türkiye mazisiyle uyumlu, ancak düzeltilmiş bir rotada ilerlemeye başlamıştır.

CHP ne hazindir ki milleti duymaktan acizdir.

Yazıklar olsun ki, Atatürk'ün kurduğu parti can kulağıyla cezaevindeki HDP'li eş başkanın sözde müthiş düşüncelerini dinlemekle meşguldür.

16 Nisan üzerinden partimizi töhmet altında bırakmaya çalışan zekâ ve ahlak özürülleri uyduruk tez ve söylemlerine inatla devam etmektedir.

Bazı sözde araştırma şirketleri mal bulmuş mağribi gibi 16 Nisan Halk Oylaması sonuçlarına atlamış, partimize oy veren kardeşlerimizin üçte birinin evet, üçte ikisinin ise hayır dediğini açıklamışlardır.

Neymiş efendim, MHP yarılmayla karşı karşıyaymış.

Bunların öğüttüğü yalan, savurduğu palavradır.

Buradan diyorum ki, Milliyetçi Hareket Partisine oy veren kardeşlerimizin hangi oranda evet hangi oranda hayır dediğini ispatlamayan, bunu somut bilgi ve belgelerle kamuoyuyla paylaşmayan alçaktır, şerefsizdir.

Hodri meydan. Bizim alnımız açık, sözümü doğrudur.

Ne diyorsak odur.

Milliyetçi Hareket Partisi 16 Nisan'da evet demiş, gereğini, verdiği sözü yerine getirmiştir.

Fikrî kırılma, vicdani yarılma, zihnî bunama yaşayan bazı sözde gazeteci, çeyrek aydın ve uyduruk araştırma şirketleri şanslarını daha fazla zorlamasın, sırtımızdan daha fazla kurban kesmeye yeltenmesin.

16 Nisan'da Türk milleti mührü, akli ve mensubiyeti mühürsüzlerin tam anlı çatına basmıştır.

Ve Türkiye farklı bir evreye geçmiştir.

Cumhurbaşkanlığı hükûmet sisteminin kabulüyle birlikte Sayın Erdoğan'ın parti üyeliği de gündeme gelmiştir.

Doğal olarak bu hem Cumhurbaşkanı'nın hem de Adalet ve Kalkınma Partisinin bileceği bir şeydir.

Hariçten gazel okumaya gerek yoktur.

Yeni sistemle birlikte Cumhurbaşkanı'nın partisiyle bağı tekrar kurulabilecektir.

Beklendiği üzere, bu üyeliğin bugün gerçekleşeceği de daha önceden açıklanmıştır.

Böylelikle fiilî durumun hukuki bünyeye kavuşması sağlanmış olacaktır.

AKP'nin 21 Mayıs'ta yapacağı olağanüstü kongresi de yine kendi iç dinamiklerinin ve inşa edilen yeni sistemin sonucudur ki, bizim de buna hayırlı olsun demekten başka yapacak ve söyleyecek bir şeyimiz olmayacaktır.

Bundan böyle, bilhassa FETÖ ve PKK'yla kıran kıran bir mücadele hedef olmalıdır.

Artık hiçbir mazeret kalmamıştır.

Neye ihtiyaç duyuluyorsa vardır ve ortadadır.

Milliyetçi Hareket Partisi terörizmin belini kırmak için devleti ve hükûmetiyle bir ve beraberdir.

Çok şükür teröre karşı sert ve şiddetli bir mücadele sürdürülmektedir.

Türk Silahlı Kuvvetleri ilk kez Irak'ın Sincar bölgesiyle, Suriye'nin kuzey doğusundaki Karakoçak Dağı'ndaki terör hedeflerine hava harekâtı düzenlemiştir.

Caniler inlerinde bombalanmıştır.

15 Aralık 2005'te medya kuruluşlarının temsilcileriyle yaptığım toplantıda, *"Gerekirse Kandil Dağı'nda bir gece görünmekte yarar var."* demiştim.

Bu açıklamamın üzerinden geçen 12 yıl sonra, Sayın Cumhurbaşkanı da TÜMSİAD'ın 7.Genel Kurulu'nda; *"Vakti saati geldiğinde ne yapacağımızı biliriz. Bir gece ansızın gelebiliriz."* kararlılığını seslendirmiştir.

Türkiye Cumhuriyeti Devleti nerede hain varsa, nerede kuyumuzu kazmak, infazımız için el ovuşturan canavar bulunuyorsa bir gece ya görünmeli ya da ansızın gelmelidir.

Devlet olmak budur, bunu gerektirecektir.

Bu itibarla Sayın Cumhurbaşkanı'nın çıkış ve iradesi değerlidir. Ve Milliyetçi Hareketin özlediği ruh bundan ibarettir.

Terörizmle mücadele hâlindeyken dost ve müttefik ülke ABD'nin hem nalına hem de mihına vurması abesle iştirgaldir.

Geçen haftaki hava harekâtımızın peşinden PYD-YPG'nin yanına koşan bazı ABD'li subayların görüntülenmesi içler acısıdır.

Yine geçen hafta YPG paçavralarının taşındığı bir konvoy içinde ABD bayraklarının da taşınıp dalgalandırılması en hafif ifadeyle teröre çanak tutmak, cinayetlere yardım ve yataklık yapmaktır.

YPG'li teröristlerle ABD'li askerlerin sınırlarımızda birlikte nöbet tutup devriye geçecek kadar rezalete battıkları medyaya yansımıştır.

Sayın Erdoğan'ın 16 Mayıs'ta yapacağı ABD ziyaretinde, Başkan Trump'la Suriye ve Irak'taki gelişmeleri paylaşması ve Türkiye'nin meşru haklarını savunması beklentimizdir ve anlaşılın da bu olacaktır.

Terör örgütü IŞİD'le mücadele kılıfı altında ABD'den açık destek alan terör örgütlerinin sınır karakollarımıza yönelik saldırılarında tanksavar ve stinger füze kullandıklarıyla ilgili iddialar gündeme bomba gibi düşmüştür.

Bu doğru ise topraklarımıza, vatan evlatlarımıza füze fırlatan caniler gerçekte emri kimden ve nerelerden almışlardır?

PKK-YPG kolanmaktadır.

Ve de kan dökmelerinin önü açılmaktadır.

16 Nisan'dan sonra terörle mücadelede şehit olan 15 kahramanımızın kanına asıl kimler girmiş, hangi amaçlarla saldırı talimatını vermişledir?

Huzurlarınızda şehitlerimize Allah'tan rahmet diliyorum.

Milletimize ve silah arkadaşlarına başsağlığı niyazlarımı tekrarlıyorum.

Şu hususu bir kez daha vurguluyor ve beyan ediyorum:

Türkiye'nin güney sınırları boyunca açılacak her fitne koridorunu imha etmesi hakkıdır, uluslararası hukukun gereğidir.

Kürdistan'ı inşa etmek isteyen, önce kendi mezar anıtını yaptırmalıdır.

Türk milleti bölünmeye, parçalanmaya izin vermeyecek, düşmanca saldırılara karşı asla pes etmeyecektir.

Mutlaka başaracağız, mutlaka sonuç alacağız ve de Türk milletine yan gözle bakan kuşun bile yuvasını bozmaktan kaçınmayacağız.

Muhterem Arkadaşlarım,

Fikirlerimizin özünü Türk kültürü, Türk tarihi, Türk dili, Türk kimliği, yüzyıllar içinde ruhumuza nakşettiğimiz kardeşlik hissiyatı, son tahlilde aziz milletimiz oluşturmuştur.

Bu vatan, yaklaşık bin yıl önce asil ve hak eden sahiplerini ilk ve son defa bulmuştur.

Aradan geçen on asır, bu topraklardan yerküreye damgasını vurmuş bir büyük milletin varlığını ve kudretini tescil etmiştir.

Bilmeyen varsa haykırıyorum, bunun adı Türk milletidir.

Bu iftihar ettiğimiz kültürel varlık, köklerin, kökenlerin, dillerin, mezheplerin üstünde maddi ve manevi bir bağ ile kaynaşmış ve kucaklaşmıştır.

Nereli olursak olalım, nerede doğarsak doğalım, nasıl konuşursak konuşalım bizleri bir araya getiren, acılarımız, anılarımız, zaferlerimiz, hüznlerimiz ve ülkülerimiz olmuştur.

Her çekilen halay, her dövülen davul, her buluşulan düğün, her açılan duvak, her doğan çocuk, her sallanan beşik, her tüten ocak, her can veren şehit bizi bir millet yapmıştır.

Bin uzun yılda yokluklar birlikte göğüslenmiştir.

Fetihlerin sevinci beraberce yaşanmıştır.

Bozgunların burukluğu birlikte paylaşılmıştır.

Türk milliyetçileri millî kimlik ve varlığı cesaret ve inanmışlıkla savunan, kardeşlik ve kader ortaklığını dua gibi gören fazilet burçlarıdır.

Bin yıllık sevda namusumuza emanettir.

Türk milliyetçileri yüksek ülkelerde eriyen Türk-İslam sevdalıları yüreklerdir.

Dün böyleydi, bugün de aynıdır.

Yarın idrak edeceğimiz 3 Mayıs Milliyetçiler Gününde tarihî ve millî sorumluluğumuzu muhakkak surette yeni baştan gözden geçirmeliyiz.

3 Mayıs milliyetçiliğinin duygu ve düşünce havzasından hareket ve eylem sahasına inmesinin eşliğidir.

Milliyetçilik demokratik refleksini göstermiş, milliyetçi kahramanlar kötü gidişata itiraz etmişlerdir.

3 Mayıs 1944 hadiselerine giden süreci öncelikle iyi bilmek, iyi yorumlamak yapacağımız değerlendirmeler açısından çok mühimdir.

Merhum Hüseyin Nihal Atsız'ın 20 Şubat 1944 tarihinden itibaren dönemin Başbakanı'na yazdığı açık mektupları 3 Mayıs'ın fitilini tutuşturmuş, bir bakıma milliyetçiliğin artık dar gelen kabuğunu kırmıştır.

Tek parti döneminde, bir edebiyat öğretmenin yüreklice, doğru gördüklerini, endişeyle izlediklerini dosdoğru bir şekilde Başbakan'a yazması haysiyetli bir davranış, korkusuz bir çıkıştır.

Merhum Atsız Türkiye'nin karşı karşıya olduğu tehlikeleri sade ve yalın bir dille kaleme almış, tehditlerin içyüzünü ustaca anlatmıştır.

Bu gelişmelerden rahatsız olan devrin dalkavukluğunu yapan köhnemiş bazı isimler milliyetçi canlanmayı sindirebilmek için devlet imkânlarını seferber etmiş ve mahkemeleri devreye sokmuştur.

Aleyhine dava açılan merhum Atsız İstanbul'dan Ankara'ya gelerek hâkim karşısına çıkarılmıştır.

Özellikle 3 Mayıs 1944'de milliyetçi gençlerin haksızlığa tepkileri, zulme eğilmeyen, güce boyun bükmeyen tavırları gıpta edilecek bir tablodur.

Bu tarihteki millî öfkeden çekinen siyasi iktidar, 165 milliyetçiyi tutuklamış, bunlardan 23'ü hakkında vatana ihanet, gizli cemiyet kurma, iktidarı devirme suçlamalarından dolayı dava açmıştır.

3 Mayıs'ın kahramanları her türlü eziyet karşısında davalarından ödün vermemişlerdir.

Reva görülen işkence ve kötü muamele kutlu hareketimizin temellerini kazmıştır.

Uydurulan Irkçılık ve Turancılık Davası'nda atılan iftiralar, yapılan itibar cellatlığı ters tepmiş, milliyetçiliği durgun yatağı millet denizine doğrudan doğruya çevrilmiştir.

Milliyetçiliğin 1944 şahlanışına; millî birliğin düşmanı dediler, hayalcilik dediler, ütopya dediler, bela dediler, üç beş kendini bilmez, üç beş tahrikçinin nümayişi diyerek değersizleştirmeye kalkıştılar.

İthal malı anarşi cereyanları diyerek sulandırmaya, memleket havasını bulandıranların fesadı diyerek mahkûm etmeyi denediler.

Ne var ki başaramadılar, amaçlarına ulaşamadılar.

Şimdi dönüp geriye baktığımızda kimin haklı, kimin haksız olduğunu tarihin hakemliğinde, milletimizin hâkimliğinde çok açık şekilde görmek mümkündür.

Türkiye'de sosyal bir uyanış olacaksa, millî kalkınma sağlanacaksa millî diriliş ve toparlanma temin edilecekse bu gayeler ancak ve ancak Türk milliyetçilerinin inisiyatif almasıyla gerçekleşecektir.

Demokrasinin milliyetçilikle eş zamanlı doğduğunu, birisi olmadan diğersinin yarım yamalak kalacağını unutmamak lazımdır.

Milliyetçilik yabancılaşmanın yenildiği, ihanetin ezildiği, yozlaşmanın durdurulduğu, son ve emniyetli mevzidir.

Özellikle bizim milliyetçilik anlayışımızda ötekileştirme, dışlama, zorlama, dayatma, içe kapanma, değişik milletleri aşığılama yoktur ve olmamıştır.

Türk milletini omuzlayıp ayağı kaldırarak Türk milliyetçileridir.

Başarılı oldukça, kendimize güvendikçe Türkiye ve Türk vatani güvencede olacaktır.

Biliniz ki, kaynağını Türk-İslam ülküsünde bulmuş Türk milliyetçiliğı ve onun ebedi yuvası Milliyetçi Hareket Partisi Türk milletin ve Türkiye'nin var olma ümididir.

Dost için kadife elli, düşman için çelik bileğiz.

Gözler bu nedenle hep üzerimizdedir.

Suskun muyuz, yoksa tepkili mi?

Uyuyor muyuz, yoksa uyanık mı?

Herkesin cevabını merak ettiği sorular da bunlardır.

Biz şuurliyuz, uyanığız, ama görmek istemeyenler ya kör ya da kaskatı kesilmiş mankurtlardır.

Biz yeri gelince tepkili, yeri gelince temkinli, yeri gelince de tedbirliyiz, bunu anlamakta direnenler ise ya izansız ya da işbirlikçidir.

Milliyetçi Hareket Partisi oldukça millette korku olmayacaktır.

Ve de Türkiye üzerinde oynanan oyunlar paramparça edilecektir.

Bu duygu ve düşüncelerle partimizin kurucusu merhum Başbuğu'muz Alparslan Türkeş Bey başta olmak üzere, Millî Mücadele kahramanlarına, aramızdan ayrılan 3 Mayıs 1944'ün sembol isimlerine, tüm vatan ve dava şehitlerimize Cenabı allah'tan rahmet diliyorum.

Sözlerime son verirken hepinizi muhabbetle selamlıyorum.

Sağ olun, var olun diyor, Cenabı allah'a emanet ediyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

09 MAYIS 2017

Değerli Milletvekilleri,

Saygıdeğer Misafirler,

Sayın Basın Mensupları,

Bu haftaki Meclis parti grup toplantımızın hemen başında yüksek heyetinizi hürmetle selamlıyor, sevgi ve şükranlarımı sunuyorum.

İç ve dış politika alanında son derece sıcak ve yoğun bir gündem hâkimdir.

Parti olarak gelişmeleri dikkatle takip ediyor, yeri ve zamanı geldikçe düşüncelerimizi milletimizle paylaşıyoruz.

Ülkemiz 16 Nisan Halk Oylamasının kesinleşen sonuçlarıyla birlikte yeni bir süreç yeni bir istikamete girmiştir.

Kaldı ki bu yeni sürecin doğal olarak siyaset ve devlet hayatına yüklediği önemli sorumluluklar vardır ve bu herkesçe az veya çok kavranmaktadır.

Kavramayanlar için söylenecek bir söz zaten yoktur.

Onlar kendi kısır ve sığ gündemlerinin tutsağı olduklarından ya iftirayla ya da yalan ve karalamayla meşgul olacaklardır.

Dilleri kilitlenmiş, vicdanları mühürlenmiş odak ve çıkar ortaklarının Türkiye'nin ufkunu perdelemesine elbette müsaade edilmemeli, müsamaha gösterilmemelidir.

Yapacak işlerimiz çoktur; oyalanacak, boş işlerle kaybedecek zamanımız ise hiç yoktur.

Türkiye yüklerinden kurtulmalı, millet tarafından inşa edilen yeni hükümet sistemiyle kuruluş ruhunu canlandırmalıdır.

Millî gerçeklerden uzaklaşmadan, her alanda kalıcı ve kapsayıcı uzlaşma zemini açılmalıdır.

Her fırsatta önerdiğimiz "temiz siyaset, temiz toplum, temiz yönetim" anlayış ve bekleyişi gecikmeden hayata geçirilmelidir.

Yeni bir Türkiye'ye gerçekten açılmak isteyen herkes için başlangıç noktası temizlik olmalıdır.

Türk siyaseti ve siyasi partiler geleneksel çatışma dinamiklerinden, yıllarca birikmiş uzlaşmaz çelişkilerden, akıl körlüğüne işaret eden yel değirmenleriyle cebelleşmekten artık kaçınmalıdır.

Önünüzdeki dönem ve süreçte:

- Kutuplaşma yerine kucaklaşmak,
- Kavga yerine konuşmak,
- Kaynama yerine kaynaşmak,
- İçe kapanmak yerine dışa açılmak asıl ve esas olmalıdır.

Elbette siyaseti ülkemize, insanımıza ve milletimize hizmet vasıtası görenler bundan sonra daha duyarlı, daha bilinçli, daha titiz hareket edeceklerdir.

Çünkü çözülmesi gereken sorunlar vardır.

Çünkü düzeltilmesi gereken dengesizlikler vardır.

Çünkü giderilmesi gereken tahribatlar ileri düzeydedir.

İstikrarlı bir demokrasi her şeyden önce temel ilkelerde görüş birlikteliğini şart koşmaktadır.

Siyaset, en başta bir toplumsal faaliyet alanı, başka bir deyişle insan eyleminin kolektif teşkilatlanma biçimidir.

Doğal olarak siyaset, hepimizi ilgilendiren müşterek konularda alınan kararlara katılımı gerektirir ve birlikte yaşamanın cazibesini artırır.

Değer ve ahlakla bağıni koparmış olan siyaset anlayışlarının, kaos ve kargaşaya ortam hazırlaması kaçınılmazdır.

Bu itibarla siyasetimizi mutlaka ahlak ilkeleriyle derinleştirmek, millî ve manevi değerlerle çevrelemek zorundayız.

Ancak son yaşananlara baktığımızda, bunun gerçekleşme ihtimalinin ne kadar tartışmalı olduğunu da görüyoruz.

Siyaset elbette, olanla ilgilendiği kadar, "nasıl olması" gerektiği üzerine de kafa yormalıdır.

Ve geleceğin millî beklentiler çerçevesinde dizayn ve planlamasını şimdiden yapmalıdır.

Bizim yakın geçmişte ortaya koyduğumuz, "2023 Lider Ülke Türkiye" hedefinin arkasında bu anlayış bulunuyordu.

Dünyayı "Türkçe Okuma" kararlığımız ilhamını buradan almıştı.

Tam 17 yıl önce "Yüzyılla Sözleşme" beyanımızı ortaya koyarken, kafamızda bunlar vardı.

"Sonsuza kadar var ol Türkiye!" haykırışımızın altında bugünden geleceğe uzanacak kudretli bir ülkeye duyulan özlem yatıyordu.

"Bizimle yürü Türkiye" çağrımız demokrasi ve millî iradeye duyduğumuz bağlılığı dile getiriyordu.

"Hakk'ın yolunda, milletin yanında" ifadesiyle doğru ve şuurlu siyasetimizin, "Bu ülke için yeminimiz var, vazgeçilmez." derken de tavizsiz ve tarihî duruşumuzun beyanı seslendirilmişti.

İnanıyorum ki çok değil, yakın bir zaman içinde siyasetimize yön veren milliyetçilik ve demokrasi ilkelerini bir bütünlük ve program dâhilinde uygulamamız hâlinde, Türkiye'nin mumla aradığı dayanışma ve bütünlüşme sancıları kesinkes dinedecektir.

Biz parti olarak hem Cumhuriyet'in kuruluş felsefesinin savunucusu hem de siyasetin toplumsal merkezi olduğumuzu söylerken motivasyonumuzun ikmal kaynağı burasıdır.

Değişim dinamiklerinin daha da hızlandığı çağımızda, değişen şartlara değişmeyen tepkiler verilmesi tabii olarak uyumsuzlukları ve yanlış teşhisleri billurlaştıracaktır.

Bu itibarla siyasetin her şey gibi gelişmesi için değişmesi gerekir.

Değişim başkalaşma olmadığı gibi, ilerlemek, gelişmek ve süreklilik kazanmak için elzemdir.

Yeniçağın sorunlarına eski kalıp ve yöntemlerle yaklaşılması, en başta kaynak, vakit ve emek israfına yol açacaktır.

Bu çerçevede, siyasetimizin vazgeçilmez prensibi olan milliyetçiliğin, kırk sekiz yıllık tecrübelerimizin yol göstericiliğinde,

sosyoekonomik meselelere yönelik çözüm üretme kabiliyetini arttırmaya çok ihtiyaç vardır.

Bölgesel ve küresel ekseninde kökleri farklı yerlere tutunan sorunlara karşı millî ve yerel ölçekte direnç gösterilmesi, milliyetçiliğin gelişen ve değişen şartlar altında olgunlaşan dinamik yapısıyla doğru orantılıdır.

Milliyetçiliğin küreselleşme karşısındaki pozisyonu, kimlik taleplerine yaklaşımı, etnik sorunlara yönelik teklifleri, ekonomik krizlere karşı önerileri gözden geçirilmeli ve üzerinde mutlaka çalışılmalıdır.

Çevre sorunlarından kadın haklarına, teknolojik gelişmelerden pozitif ve negatif özgürlük alanlarına kadar özellikle Türk milliyetçiliğinin, yeni şartlar altında söyleyeceği sözleri vardır ve olmalıdır.

Bu görev de şüphesiz en başta hepimizin omuzlarındadır.

Yerel ve evrensel ölçekte meydana gelen tüm meseleler şüphesiz milliyetçiliğin değerlendirmeleri arasındadır, dahası olmalıdır.

Türk milliyetçiliği bir pergel gibi, başkent Ankara'yı merkezine alan ve 360 derecelik açıyla dünyayı görüş alanına sokan bir vizyon genişliğine sahiptir.

Yanımızda şeklen görünse de bu vizyondan kasten beslenmeyen, bu vizyonu kalben benimsemeyen, bu vizyonun önüne kalın bent çeken kim ya da kimler varsa onlarla hesabımız mahşere kalmadan bu dünyada görülecektir.

Milliyetçi Hareket Partisi sırtında kurban kestirmeyecektir.

Milliyetçi Hareket Partisi elinde hançerle dolaşan siyasi çürümüşlere teslim olmayacak, dün olduğu gibi bugün de asla fırsat vermeyecektir.

Davasını bilmeyene ne tanık ne de kefil olunmayacağını yaşayarak gördük ve şahit olduk.

Gücümüze güç katıp yolumuzda ilerleyeceğiz.

Tamamladığımız 647 ilçe kongremizi müteakiben 21 Mayıs 2017 Pazar günü 41 ilimizde aynı anda kongrelerimizi coşkuyla yapıp ne kadar diri bir teşkilat ve inanmış kadrolara sahip olduğumuzu göstereceğiz.

Bunu ısrarla görmek istemeyenleri ise yok farz edeceğiz.

Hatırlarsanız, 16 Nisan'dan sonra olmayan ganimeti paylaşmak için kuyruğa girenler, düne kadar aleyhimizde faal hâlde çalışıyorlardı.

Akıllarınca bizi zora sokacaklar, köşeye sıkıştıracaklardı.

Siyaseti dünyevi menfaatlerinin temini ve makam hastalıklarının tedavisi için araç görenler çevremizde tuzak kuruyorlardı.

Tezvirat kazanını karıştırmaktan haz alıyorlardı.

Fitne, fesat dümenini çevirmekten keyif duyuyorlardı.

Hâllerine baksanız, yoğurdum ekşi demezler.

Derelerin sığ yerlerinde balık avına çıkan pelikan kuşları gibi davrananlar bizi isteler de özümseyemezler.

Kendi gözlerindeki kirişini görmeden, başkalarının gözünde çöp arayanlar, şu feleğin işine bakın ki bugün birbirilerine düşmüşlerdir.

Biliyoruz ki, Allah imhal eder, yani mühlet verir, ama katiyen ihmal etmez.

Kulun bir hesabı varsa Allah'ın da bir hesabı vardır.

Milliyetçi Hareket Partisini hedef alan çok ortaklı saldırı ve operasyonun kumanda merkezinde şimdi yangın çıkmış, alevler bacayı sarmıştır.

Üzerimize doğrultulan namlu ters tepmiş, ayak oyunları, karanlık senaryolar bumerang gibi muhataplarına dönmüştür.

Şunu da eklemeliyim ki, rüzgâr ekerken mutlu olanlar, fırtına biçerken şikâyet etmemelidir.

Bize göre, 16 Nisan Halk Oylamasında hayır tercihinde bulunan vatandaşlarımızı sanal ve temelsiz bir siyasi kümeye dâhil etme çabaları beyhude bir çırpınma, ucube bir gayretkeşliktir.

Göle maya çalmak için uğraşanlar, önce milletin mesaj ve iradesini anlamaya, sandık sonuçlarını samimiyetle yorumlamaya çalışmalıdır.

İşte görüyorsunuz CHP kaosun dibinde, anlaşmazlıkların girdabındadır.

Bugün oyun var diye sızlananlar, dün bize karşı oynanan oyunlarda figüranlık rolüne bürünmekten utanmamışlardı.

CHP'nin yanında hizalanan diğerleri ise dağılmış, vurgun yemiş hâldedir.

MHP'nin varlığını kafeslemek, ülkelerini kötölemek için her yolu deneyen gafillere oksijen çadırı görevi gören CHP, sonunda kazdığı kuyuya düşmekten kurtulamamıştır.

Elbette CHP'de yaşananlar bizim doğrudan ilgi sahamız içinde değildir.

Ancak bir hakkı teslim bir doğruyu tespit amacıyla lafımızı esirgemeyeceğiz, düşüncelerimize de gem vurmayaçağız.

16 Nisan'dan hemen sonra yeni bir parti kurma konusunda mekik dokuyan, zemin yoklayan, hava koklayan, maksatlı ziyaretlerle iş birliği kanalları açmaya yeltenenler hayal âleminde hâlâ çıkamayan siyasi mağluplardır.

Türk milleti 16 Nisan'da herkese yerini göstermiş, dersini vermiştir.

Türkiye yeni bir hükûmet sistemine geçmiştir.

Bu demokratik sonucu hazım ve sindirim güçlükleri çekenlerin hayır iradesini siyasileştirip bir alanda toplama emelleri olmayacak duaya amin demekle eşdeğerdir.

Milliyetçi Hareket Partisi siyasetteki kıpırdanmaların, farklı beklenti ve ittifak arayışlarının sonu olmayan bir macera olduğuna inanmaktadır.

Türk milletinin teveccühüne layık olmadıkları gibi millî ülkü ve ahlak ölçülerine yabancılaşanların aslında kaygı ve korkunun pençesine düşmüş oldukları da gözlerden kaçmamaktadır.

Bunların milletimize vaat edecekleri hiçbir şey yoktur.

Bunların istikbalin planlamasına, istiklalin korunmasına en küçük katkı ve emekleri de isteseler bile görülmeyecektir.

MHP'ye engel olmak, MHP'yi zayıflatmak ve kösteklemek için rekabete girenler eninde sonunda hak ettiklerini bulacaklardır.

Ve de bulmaya başlamışlardır.

Bunlar birbirlerini yerken Milliyetçi Hareket Partisi emin adımlarla, engin fikriyatıyla, erdemli ve etik değerlerle harmanlanmış millî siyasetiyle Türk milletine sevdıyla hizmet edecektir.

Kutlu geçmişimizin rehberliğiyle yürüyeceğiz.

Ecdadımızın hayır duasına layık olabilmek için mücadele edeceğiz.

Şehitlerimizin aziz hatıralarına leke sürdürmemek için uğraşacağız.

Türklüğün bekasını, Türk milletinin birlik ve dayanışma ruhunun ebedî olması için her şeyi göze alacağız.

Hiçbir zaman akıllardan çıkarılmasın ki,

Bizim için siyaset;

Kısa vadeli ve ucuz kişisel çıkarların dirsek dirseğe yarıştığı bir koşu parkuru değildir.

Siyasi köklerini inkâr ederek yabancı çekim merkezlerine kapılmışların bekleme odası değildir.

Fikrî tutarlıklarının olmadığı, ilkelerinin ayaklar altında çiğnendiği, meselelere günübirlik bakanların toplanma yeri değildir.

İnsan, millet ve dünyaya bakışın yabancı tesirlerle her gün her saat değiştiği kaypak fikirlerin buluşma mekânı değildir.

Duruma göre şekilden şekle, kılıktan kılığa girenlerin; durmadan kostüm değiştirenlerin ve nabza göre şerbet verenlerin tiyatro sahnesi değildir.

Girdiği kabın şeklini alan, üst üste taktığı maskelerden gerçek yüzü görünmez hâle gelmişlerin makyaj malzemesi değildir.

Dün söylediğini bugün yalanlayan bugün söylediğini de yarın unutacak olanların çıkar kapısı hiç değildir.

Siyasetimizin öznesi insan, nesnesi devlet, yüklemi demokrasi, cümlesi ise millettir.

Bizi diğerlerinden ayıran mümeyyiz fark burada aranmalıdır.

Milliyetçi Hareket Partisi bu yüzden Türk milletinin ta kendisidir.

İlkeliyiz, iradeliyiz, ilk günkü gibi heyecanlı ve azim doluyuz.

Bazen iktidarda, bazen muhalefette, siyasetin inişli çıkışlı yollarında ama asla kırılmadan ilerleyen üç hilal, milletinin güvencesi olarak yüzyıllarca mutlaka yaşayacaktır.

Zira bizim siyasetimizin yol haritasında hiçbir zaman istismar, aldatma, yalan, riya, ikiyüzlülük olmayacak, yalnızca ve yalnızca sabır, akıl, şuur, denge, ihtiyat, heyecan ve dava adamlığı yer alacaktır.

Bunu anlamayan, anlamak istemeyen çıkabilir, nitekim çıkmıştır.

Ama onlara takılmayacağız, ardımıza bakmayacağız, dedikodulara aldanmayacağız, zorluklara direnip hedeflerimize Allah'ın izniyle muhakkak varacağız.

Biz vatan, millet, devlet ve bayrak sevdasıyla çıkılan yolda kirli ve ucuz siyasetin batağına saplanmadık, bundan sonra da saplanmayacağız.

Anlık başarıların ümidiyle, binbir meşakkatle bugünlere taşıdığımız siyasetimizin geleceğini heba etmedik, bundan sonra da etmeyeceğiz.

Bunların hilafına vaziyet alanlara, ortalıkta gezip ayak bağı olanlara hiç ama hiç eyvallah etmeyecek, oynadıkları oyunları başlarına geçireceğiz.

Biz Türk milletinin umudu, Türkiye'nin korkusuz gücü, Türk-İslam'ın sönmeyecek ülküsü Milliyetçi Hareket Partisiyiz.

Mensubu olduğumuz kutlu dava millî namusu, millî varlığı, millî hakları bedeli ne olursa olsun sonuna kadar müdafaa edecek, sonsuza kadar bu duruşundan ayrılmayacaktır.

Değerli Arkadaşlarım,

Altı yıldır süren Suriye iç savaşı komşu coğrafyaları baştan ayağa tesiri altına almış, bölgesel huzuru allak bullak etmiştir.

Devamlı körüklenen vekâlet savaşları, terör örgütlerinin bitmeyen saldırı ve tahrikleri özellikle Suriye'yi içinden çıkılmaz bir hâle sokmuştur.

Suriye'de devam edegelen derin ihtilaf ve kanlı cepheleşme nice felaket ve facialara ortam açmıştır.

Bilindiği üzere Suriye'de 30 Aralık 2016'da ülke genelinde ateşkes ilan edilmişti.

Bu kapsamda ateşkes kararını güçlendirmek amacıyla ilki 23-24 Ocak, ikincisi 15-16 Şubat, üçüncüsü de 14-15 Mart 2017 tarihlerinde Kazakistan'ın başkenti Astana'da toplantılar yapılmıştı.

Astana sürecinin ilk aşamasında, Türkiye, Rusya, İran, BM, muhalefet ve rejim heyetleri ateşkesi izlemek için üçlü mekanizma kurulması hususunda anlaşmaya varmışlardı.

Dördüncü Astana toplantısı da 3-4 Mayıs 2017'de yapılmış ve önemli bir dizi kararlar alınmıştır.

Buna göre Suriye'nin İdlib vilayetinin tamamı; Lazkiye, Halep ve Hama vilayetlerinin belli bölümleri, Şam Doğu Guta bölgesi, Deraa ve Kuneytra vilayetlerinin belli kısımlarını kapsayan çatışmasızlık bölgeleri oluşturulmuştur.

Söz konusu çatışmasızlık bölgelerinin kurulması, bir yönüyle Türkiye'nin güvenli bölge teziyle benzerlikler taşımaktadır.

Suriye'de can çekişen ateşkes kararının desteklenmesi adına teşkil edilen çatışmasızlık bölgelerinde bundan sonra nasıl ve hangi tür gelişmelerin olacağı mutlaka görülecektir.

Önemli olan çatışmayı ertelemek değil, tümünden engelleyip yok etmektir.

Birleşmiş Milletler 2014'te de çatışmasızlık fikrini ortaya atmış, ne var ki bu durum Halep kuşatmasından dolayı hayata geçememişti.

Ancak belirlenen bölgelerde herhangi bir çatışma olması hâlinde buna nasıl müdahale edileceği açık değildir.

Bir diğer belirsizlik de uzlaşmazlıklarda hakem heyetinin nasıl ve kimler tarafından oluşturulacağıdır.

Bir başka karanlıkta kalan nokta da oluşturulan çatışmasızlık bölgelerinin güvenli bölgeye dönüşüp dönüşmeyeceği, uçuşa yasak alan ilan edilip edilmeyeceğidir.

Eğer mezkûr bölgeler uçuşa yasak kapsamına alınırsa, bunun YPG'nin hâkimiyet alanlarına uygulanıp uygulanmayacağı da meçhuldür.

Rusya ve ABD'nin YPG'yle ilişkileri saklanamayacak derecede ortadadır.

Ülke olarak aynı masaya oturduğumuz aynı müttefiklik hukuku içinde bulunduğumuz devletlerin kanlı terör örgütleriyle emel ve hedef birlikteliği içinde hareket etmesi tarifi olmayan bir rezilliktir.

YPG, ABD ve Rusya tarafından silahlandırılmakta, desteklenmektedir.

Ha YPG ha PKK, aralarında herhangi bir ayırım olmadığını cümle âlem bilmektedir.

PKK'nın elinde yeni nesil silahlar olduğu neredeyse kesindir.

Ve bu silahların Batı kaynaklı olduğu da açıktır.

Şu işe bakınız ki, PKK'nın kullanım ve kontrolünde 18 adet yeni nesil füze sistemi olduğu açık seçik iddia edilmektedir.

Bu füzeleri veren dost görünömlü hangi muhasım ve melanet ölkedir?

Suriye PKK'sına çek de vur, al da öldür manasına gelen silah, cephane, mühimmatın dağıtım merkezi hangi güçlerin denetimindedir?

Sayın Erdoğan, geçen hafta Soçi dönüşü uçakta Putin ile YPG'yi konuştuklarını açıklamıştı.

Rus askerleriyle YPG'li teröristlerin birlikteliklerini belgeleyen fotoğrafları paylaştığını anlatmıştı.

Ne ilginçtir ki, Putin, kendi askerlerinin böyle bir şeyin içinde olmayacağını, iddiaları inceleyeceğini ifade etmiştir.

YPG'li hainlerin yanında keyifle gülümseyen, podyuma çıkmış manken gibi poz veren Rus askerî değildir, ABD askerî değildir de peki kimdir bu üniformalı kokuşmuşlar?

Rus askerlerinin Afrin'de ne işi vardır?

İnkâr bırakılsın, şu sorunun cevabı verilsin; ABD ile Rusya YPG'yi arkalarına almakla, silahla donatmakla nereye varmak istiyorlar?

Ne yapmayı akıllarından geçiriyorlar?

YPG'ye verilen silahlar, çok geçmeden Türkiye'ye sokuluyor.

Ve de kanlı eylemlerde, alçak suikastlarda kullanılıyor.

Bunu görmemek için ya kör ya da zihnen kötürüm olmak kâfidir.

Suriye ve Irak toprakları Türk ve Türkiye düşmanlarının üreme, palazlanma, silahlı pratik yapma alanına dönüşmüştür.

Diyebiliriz ki, caniler sınırlarımızın hemen dibinde talimden geçirilmekte, sözde askerî eğitime alınmakta, sonra da kan dökmek maksadıyla üzerimize gönderilmektedir.

Bu bildik ve aşına olduğumuz dehşet verici bir döngüdür.

Birkaç gün önce, Haseke'de YPG'li teröristlerin terör eğitimlerini tamamladıktan sonra düzenlenen sözde törene ABD'li askerlerin de hevesle katıldıkları açığa çıkmıştır.

Bu pervasızlık, bu hasımlık, bu meydan okuyan bayağılık, sorarım sizlere; dostluk ve müttefiklik hukukuyla nasıl bağdaşacaktır?

Hedef ülke hiç kuşku yok ki Türkiye'dir.

Tehdit her yerdedir.

Suriye ve Irak'ta süren kaosun Türkiye'ye tam olarak dönüş yapması konusunda yoğun bir gayret vardır.

Güya ABD stratejik ortaktır.

Güya Rusya'yla ilişkilerimiz düzelmektedir.

Ancak bu ülkeler Türkiye'nin mahvına hizmet etmekte, bunun için geceyi gündüze katmaktadır.

Kurulması planlanan Kürdistan için âdeta son rötuşlar yapılmaktadır.

Barzani ve yakın çevresinin bağımsızlık referandumu için gün saydığı, vade biçtiği görülmektedir.

Hatta önümüzdeki ağustos ayı için çağrı ve değerlendirmeler peş peşe gündeme düşmektedir.

Bunlar oluyorken, Kerkük şehir merkezinin en işlek caddelerinden birine PKK'lı teröristler üzerinde İmralı canisinin resminin bulunduğu bez parçalarını asmışlardır.

Türkmenler'in varlık, kimlik ve tarihî hakları çiğnenmektedir.

Kerkük üzerinde hak iddia eden teröristler ve bölücü hevesler Türkiye'nin millî güvenliğini yakından ve yıkıcı nitelikte tehdit etmektedir.

Şunu bir defa ifade etmeliyim ki, NATO şemsiyesi altında bulunduğumuz, müttefiklik hukukuyla birbirimize bağlı olduğumuz ülkeler Türkiye karşıtı duruş ve tutumdan derhâl vazgeçmelidirler.

Şayet bu olmadığı takdirde Türkiye'nin ittifaklarını sorgulama, yükümlülüklerini tartışmaya açma hakkı doğacaktır.

Yine çok net diyorum ki, Türk milleti yedi düvel bir araya gelse kutsal topraklarını ve millî bekasını hedef alan Kürdistan fitnesine kesinlikle geçit vermeyecektir.

Kürt kökenli kardeşlerim, duygularını istismar eden, vatan ve millete bağlılıklarını kırmaya çalışan terör baronlarına, bunların tetikçisi insanlık düşmanı terör çetelerine göz yummayacak, oyuna gelmeyeceklerdir.

Türk milleti birdir, beraberdir ve de ayrılma kabul etmeyen bir bütündür.

Kovboy mantığı millet kudreti, millet azameti, kardeşlik iradesi karşısında eşkıyalarıyla birlikte hezimet ve hüsrana uğramaya mahkûm ve mecbur kalacaktır.

Biz bu kutlu toprakları şehit kanlarıyla, nice bedel ödeyerek, nice badireleri geçerek vatan yaptık.

Gerekirse, yeri gelirse aynı bedeli gene öder aynı badireleri yine göğüsleriz.

İmanın karşısında ihanet duramayacaktır.

Türkiye'nin önünde hiçbir musibet tutunamayacaktır.

Millî ve manevi birliğimiz okunan ezan, dalgalanan bayrak, edilen dua, çekilen dert, kazanılan zafer, fert fert yükselmiş inanç, ecdadımızdan kalan sağlam mirastır.

Bunlardan taviz bizim için ölümdür.

Bunlara yüz çevirmek yok oluştur.

ABD istiyor diye, Avrupa dayatıyor bahanesiyle bu millet teslim olmayacak, Türkiye çözülmeye ve imhaya tamam demeyecektir.

Güvence aranıyorsa, bilinsin ki, teminat Türk milletinin bizatihi varlığı, asırlara sığmayıp taşan muhteşem vakur ve faziletli ruh ve şuurudur.

Milliyetçi Hareket Partisi bu ruhu, bu varlığı, bu şuurunu yaşatmaya son nefesine kadar yeminlidir.

Bu nedenle tekrar diyorum ki, bu ülke için yeminimiz vardır, vazgeçilmeyecektir.

Muhterem Arkadaşlarım,

Fransa'da Cumhurbaşkanı seçiminin ikinci turu sonuçlanmış, yeni Cumhurbaşkanı açık ara önde seçilmiştir.

Fransızların kararına saygı duymak esastır.

Türkiye-Fransa ilişkilerinin boyutu, muhtevası, ilerleyeceği güzergâhı önümüzdeki günlerde daha da netleşecektir.

Bizim için asıl öncelik ise iki ülke arasındaki diyalogların saygı ve karşılıklı çıkara dayalı sürdürülmesi ve geliştirilmesidir.

Fransa'nın yeni Cumhurbaşkanı'yla birlikte sancılı Türkiye-AB ilişkileri yeni baştan değerlendirilecektir.

Nitekim bu seçim yapılmadan da AB'den gelen çarpık mesajlar buna işaret etmektedir.

AB, Türkiye'ye şaşkı bakışını, sorunlu tavrını muhafaza etmektedir.

Almanya'nın başını çektiği birlik ülkeleri, âdeta Hristiyan kulübü gibi hareket etmekte bir sakınca görmezken, fırsatını buldukları her anda da önyargılarının esiri olmaktadırlar.

AB'nin 15 Temmuz FETÖ darbe teşebbüsüne yaklaşımı, bölücü terör örgütü PKK'ya bakışı son derece tutarsız son derece rahatsız edici, insanlık vicdanı ve temel değerleriyle terstir.

Sürekli gergin hâlde bulunan, sürekli iniş ve çıkışlarla enerjisi zayıflayan Türkiye'nin AB macerası, aslında anlam ve bağlayıcılığını çoktan kaybetmiştir.

Sistematik olarak Türkiye'nin millî gururunu inciten AB'nin, özellikle siyasi denetim kararından sonra inandırıcılığı yok denecek kadar azalmıştır.

Türk milleti AB'nin elinde oyuncak değildir.

Türkiye AB'nin şamar oğlanı hiç değildir.

Şimdi bazı Avrupa ülkeleri kalkmışlar, idam cezasıyla ilgili olası bir referanduma izin vermeyeceklerini açıklamaya koyulmuşlardır.

Öyle ki, idam cezasının Avrupa ülkelerinin bütün değerlerine aykırı olduğu ifade ve iddia edilmiştir.

Peki, terör örgütlerine destek vermek Avrupa değerlerinin bir parçası mıdır?

Katillerin sırtını sıvazlamak, PKK'lı ve FETÖ'cü teröristlerin elinden tutmak Avrupa değerlerinin neresinde yazılıdır?

Türk'e kurşun sıkanları baş tacı yapmak, Türkiye'yi bölmeyi ve parçalamayı amaçlayan hainleri özgürlük savaşçısı gibi takdim ve bunların teşrifatlarını yapmak hangi Avrupa değeriyle izah edilmektedir?

Bu vesileyle tekrar diyorum.

Bir kez daha kararlılığımı açıklıyorum.

İdam cezasının getirilmesi, hazırlanacak teklif veya tasarının TBMM'de görüşülüp kabul edilmesi hususunda Milliyetçi Hareket Partisi bütün gücüyle vardır, buradadır, bu bahsin kapanmasını acilen beklemektedir.

Vatan hainlerine cezaysa ceza, idamsa idam, işte er meydanı, işte Türkiye Büyük Millet Meclisi.

Biz dün ne söylüyorsak aynı noktadayız.

Biz dün neyi savunuyorsak yine aynı çizgide aynı kararlılıktayız.

İdam cezası toplumsal bir talep midir? Evet.

İdam cezasına Adalet ve Kalkınma Partisi destek midir? Evet.

Cumhurbaşkanı, kanun önüne gelirse onaylayacak mıdır? Bu da evet.

O hâlde durmayalım, alttan almayalım, gecikmeyelim, Türkiye'nin kendi göbek bağıını nasıl kestiğini, nasıl keseceğini herkese gösterelim.

Kavakta nar olmaz, kötülerde ar olmaz, Türk milletinin kesinlikle affı olmaz, olmayacaktır.

Değerli Arkadaşlarım,

Özet hâlinde üç konuya daha kısaca değinip bu haftaki konuşmama son vereceğim.

Bunlardan birincisi 10-16 Mayıs tarihleri arasında idrak edeceğimiz Engelliler Haftasıdır.

Bize göre, engelli kardeşlerimizin arzu, istek ve ihtiyaçları yılın tamamında gündemin en ön sıralarında yer almalıdır.

Hiçbir ayrıma takılmadan insan olmanın sağladığı tüm imkânlar engelli kardeşlerimize de sunulmalıdır.

Bu kapsama giren sosyal, siyasal ve ekonomik imkânlar bir lütuf olmayıp engeli bulunan her insanımızın anasının ak sütü gibi hak ve helalidir.

Engelli olmayı dışlanmak ve toplumsal ilişkilerden ayrı tutulmak için bir bahane olarak görmek insani olmayacağı gibi, ahlak ve vicdanla da örtüşmeyecektir.

Ülkemizde engelli vatandaşlarımızın; sosyal güvenlik, sağlık, eğitim, istihdam, ulaşabilirlik ve erişebilirlik, politik haklar, sosyal yaşama katılım gibi birçok alandaki talepleri acilen ve kalıcı olarak çözümlenmelidir.

Milliyetçi Hareket Partisi engelli kardeşlerimizin her daim yanındadır her zaman onları sevgiyle bağrına basacaktır.

İkinci konumuz, merhum şehidimiz Fırat Yılmaz Çakıroğlu'yla ilgilidir.

Fırat evladımız, 20 Şubat 2015'de Ege Üniversitesine yuvalanmış PKK'lı caniler tarafından şehit edilmişti.

Şehidimizin katil ve azmettiricileri belli olmasına rağmen iki yıldır süren yargısal süreç henüz sonuçlanmış değildir.

Bu çok ciddi bir handicap ve müessif bir durumdur.

Tüm gerçekler ortadayken, Fırat Yılmaz Çakıroğlu evladımızı şehit eden hainlerin tutukluluk hâlleri devam etmesine rağmen, Ege Üniversitesi Rektörlüğü tarafından öğrencilikle ilişkileri kesilmemiş, bilakis sürüncemeye bırakılmıştır.

Bunu doğru bulmadığımızı, söz konusu Rektörlüğün öğrenciyle terörist arasında tercih yapmak durumunda olduğunu ikazen ve ihtaren hatırlatmak isterim.

Caniden öğrenci olmaz, gerçek öğrenciden cani çıkmaz.

Biz, Ege Üniversitesi Rektörlüğünün şehidimizin anısına ve millî vicdana hakaret etmek istemiyorsa devam eden soruşturmayı tamamlayarak derhâl teröristlerin öğrencilikle bağını kesmesini bekliyor ve bunu istiyoruz.

Bir diğer konuda, 21 Doğu Türkistanlı soydaşımızın gözaltına alınarak sınır dışına çıkarılma riskidir.

Milyonlarca Suriyeliye bakan Türkiye, 21 kardeşimize mi bakamayacak, onlara mı barınacak ev, yedirecek ekmek bulamayacaktır?

Unutmayalım ki, ah alan onmaz ah yerde kalmaz.

Biz de Çin zulmüne teslim edilecek tek bir soydaşımız yoktur, olamayacaktır.

Mazlum Doğu Türkistan haklı ve baki kalacak davamızdır, soydaşlarımız ise her daim namusumuza emanettir.

Bu duygu ve düşüncelerle hepimizi sevgi ve saygılarımla selamlıyor, başarılarla dolu bir hafta geçirmenizi yürekten temenni ediyorum.

Sağ olun, var olun; Cenabı allah'a emanet olun diyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

16 MAYIS 2017

Değerli Milletvekilleri,

Muhterem Misafirler,

Sayın Basın Mensupları,

Bu haftaki Meclis parti grup toplantımıza başlarken hepimizi saygılarımla selamlıyor, en iyi dileklerimi yüksek heyetinizle paylaşıyorum.

Konuşmamın başında bizleri derinden sarsan feci bir kazadan bahsetmek istiyorum.

13 Mayıs 2017 Cumartesi öğlen saatlerinde, Muğla-Antalya kara yolunun Sakar Geçidi mevkiinde katliam gibi bir kaza meydana gelmiştir.

İzmir Buca'dan Marmaris'e gitmek üzere hareket eden bir midibüs kontrolden çıkarak şarampole yuvarlanmıştır.

Bu elim ve yürekleri kavuran kazada 24 kardeşimiz hayatını kaybederken 10'u da yaralanmıştır.

Kazanın bilançosu maalesef korkunç boyuttadır.

Öncelikle hayatlarını kaybedenlere Allah'tan rahmet, ailelerine sabır ve başsağlığı niyaz ediyorum.

Yaralılara ise acil şifa dileklerimi iletiyorum.

Bu kazanın tüm yönleriyle incelenip aydınlatılmasını özellikle ümit ve temenni ediyorum.

Şunu bilhassa vurgulamak isterim ki, trafik terörünün belinin kırılması artık ertelenmesi, ihmale kurban verilmesi mümkün olmayan bir hedef olmalıdır.

Böylesi felaketlerin tekrar yaşanmaması hususunda lazım gelen idari veya yasal tedbirlerin sırasıyla ve çok acil alınması millî ve vicdani bir beklentidir.

Milliyetçi Hareket Partisi olarak, insanımızın hayatını tehdit eden, can güvenliğini riske sokan her türlü kaza ve belaya karşı üzerimize ne düşüyorsa, elimizden ne geliyorsa yapacağımızı kararlı bir şekilde ifade ve ilan ediyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

Felaket ve musibetler karşısında insanlığın tecrübe imbiğinde damıttığı başlıca iki tip davranış tarzı göze çarpmaktadır:

Bunlardan ilki, her türlü müteceviz ve melanet niyet ve teşebbüsleri sineye çeken, alttan alan, hatta teslim olan korkaklıktır.

Unutmayalım ki, korkaklar hiçbir devirde başarı ve zaferin mimarı olamamışlardır.

Bir diğer davranış tarzı ise öz değerlerine bağlı, gücünü inançlarından alan, zorluklara boyun eğmeyip mukavemet ve mücadele ruhunu anında harekete geçirebilen kahramanlıktır.

Ve tarih sayfaları anıtlamış kahramanların eliyle yazılmıştır.

Şartlar ne kadar ağır olsa da gelişmeler ne denli aleyhe dönse de tarihsel mizanda kahraman çığır açmayı bilmiş, parmakla gösterilerek zamanlar üstü kalmayı başarmıştır.

Hem tarih mabedinde hem de insanların hafızalarında yüzyıllarca yaşayabilenler maceraperestler değil, kahraman kişiliklerdir.

Türk tarihî kahramanlar açısından talihli ve çok şükür bereketlidir.

Çünkü kahramanlığın kaynağı, uzun asırlar boyunca kutlu varlığını kahramanca muhafaza eden elbette büyük Türk milletidir.

Kahraman olmak için yalnızca savaşmak, yalnızca muzaffer olmak yeterli değildir.

Sabır ve aklın marifetine, iman ve vicdanın müesses gücüne, adalet ve ahlakın müessir etkisine bağlı ve hürmetkâr her yürek bir yönüyle kahramandır, kahramanlığı hak etmektedir.

Türk milletinin sinesinden nice kahraman çıkmıştır, bundan sonra da çıkması mukadderdir.

Dedim ya, asıl kahramanlık destanı aziz millet varlığıdır.

Bu alandaki mukayeseli üstünlüğümüz önümüze korku dağları dikenleri devirmiştir.

Millî ruh ve asaletimize gölge düşürmeye kalkanlar her dönemde acıklı sonla tanışmışlar, hak ettikleri mağlubiyetle tasfiye ve telin edilmişlerdir.

Türk milletini tanıyanlar için bu ifadelerim şaşırtıcı olmasa gerektir.

1919'un 15 Mayıs günü İzmir işgal edilmişti.

Kaldı ki, bu işgal girişimi 12 saat önce hem hükûmete hem de İzmir valisine tebliğ edilmişti.

14 Mayıs sabahı İzmir Valisi Kambur İzzet Paşa bir muhabire aynen şöyle demişti:

"Bu söylentileri çıkaranlar kötü niyetli ve hayali geniş kimselerdir. Endişeye mahal verecek bir durum yoktur."

Bu zavallı ve zelil vali, 15 Mayıs sabahında bile işgal haberlerinin doğru olmadığını iddia ediyordu.

Kolordu Kumandanı Ali Nadir Paşa da aynı havada, aynı tutumda, aynı zilletin pençesindeydi.

Ve Türk tarihî bu korkakları, bu teslimiyetçi güruhun isimlerini bedduayla anılacak şekilde kaydetmiştir.

Diğer tarafta ise henüz 31 yaşında olmasına rağmen işgale hayır diyen Hasan Tahsin isimli bir kahraman sıktığı ilk kurşunla her zaman ihtiram ve itibarla yâd edilecektir.

Bir yanda kokuşmuş vali ve kolordu kumandanı, diğer yanda ise Hukuk-ı Beşer gazetesinin başyazarı Hasan Tahsin; kahramanlıkla korkaklık arasındaki kalın duvarın iki yanındaki isimler olarak millî hatırıya mal olmuşlardır.

İşte böyle bir atmosfer ve ortam içinde parlayan işgal süngülerine, topraklarımızı adımlayan düşman postallarına karşı Anadolu'nun bağrından bir itiraz yükselmiştir.

Bu itirazın millî mümessil ve mübeşşiri Bandırma Vapuruyla 16 Mayıs 1919'da Karadeniz'e açılan, 19 Mayıs 1919'da karaya ayak basan kurucu kahraman Mustafa Kemal Paşa olmuştur.

15 Mayıs'ta işgalcilere sıkılan ilk kurşunla, 19 Mayıs günü Samsun'da atılan ilk adım birbirini tamamlayan, birbiriyle iç içe geçerek halka halka büyüyen istiklal onurunun baki kalacak diriliş meşalesidir.

Bu meşale bir kere yanmış ve yakılmıştır.

Bağımsızlığımız üzerinde hesap yapanlara bu vesileyle hatırlatırım ki;

Ne namerde muhtaç oluruz ne de alçak heves ve hain çıkarlara aman dileniriz.

Biz de ne Hasan Tahsin ne de Mustafa Kemal biter.

Bitti gibi görünür, ama hiç olmadık zamanda bir kahraman nesil ortaya çıkar, emaneti can pahasına müdafaa eder.

Nitekim onurumuzla yaşar, vatan ve millet yolunda da onurumuzla ölmesini biliriz.

Muhterem Milletvekilleri,

Gazi Mustafa Kemal umutsuz ve uğursuz bir zaman aralığında bile, milletin aydınlık ufuk çizgisine odaklanmış yüksek karakter ve kahramanlık mahsulü bir şahsiyetti.

Başka türlü davranmasını bilen, çağının dar kalıplarından taşan, devamlı ileriye gözleyen, ısrarla iyiyi isteyen, ilkeleriyle hareket eden, millî ülkülere sırtını yaslayan büyük bir komutan, eşsiz devlet ve siyaset adamıydı.

Bu yüzden olacak ki, Cumhuriyet'imizin kurucusu aziz Atatürk'e sürekli saldırı ve sataşmalar olmuş, ihtimal ki, arkası da kesilmeyecektir.

Utanma nedir bilmeyen, insanlık nedir anlamayan, vicdanlarında millîlik kısıntısı bulunmayan bir avuç iş birlikçi ve kimliksiz sözde tarihçi Atatürk'e dil uzatmışlardır.

Merhum ve muhterem annesi ve manevi kızıyla ilgili aşağılık dedikodu çıkarmışlardır.

Bu dedikoduların ne dinimizde ne de millî ve kültürel hayatımızda yeri vardır.

Bir defa aziz Atatürk'e iftira atanların yediği içtiği haram; esip savurduğu haysiyetsizliktir.

Bu ülkede tarihçilerin köküne kıran mı girdi?

Bu ülkede tarih konusunda atıp tutmak düşman iş birlikçilerinin mesleği mi oldu?

Türkiye'nin yüz karası beşinci sınıf sözde tarihçiler, tarihî şahsiyetlerimizden ne istiyorlar?

Neyi arayıp bulmanın peşine düşüyorlar?

Bakarsanız, bir dizi bahanesiyle Kanuni Sultan Süleyman'ı tartışır, yargılayıp hüküm verirler.

Şehzade Mustafa'nın katlinden dolayı suçlarlar.

Hürrem Sultan karşısında zayıf bulurlar.

Devşirmeleri yükselttiği için kızarlar.

Dönerler kanun ve nizamından dolayı kutsarlar.

Ülkeler aldığı için hayranlıkla överler.

Bir bakarsanız 2. Abdülhamid'e kafayı takarlar.

Kızıl sultanlıkla büyük hakanlık arasında gelgit yaşarlar.

Sonra tutarlar, Mustafa Kemal'le uğraşır, en olmadık hakaret yarışına girerler.

Bununla da yetinmezler, namus ve şerefle oynamaya kalkarlar.

Nedir Atatürk'e çatmanın, kara çalmanın gerçek gayesi?

Nasıl anlayalım, tarihî şahsiyetlerimiz arasında o iyiydi, bu kötüydü diye ayrımlar yapmanın hedefini?

Aynı bilgiyle zıt ve uçuk yorumlara nasıl ulaşılmaktadır?

Tarihte husumet kazısı yapmak, kutuplaştırıcı beyan ve bilirkişilik taslamak eğer cahillik değilse kesinlikle düşman sevindiren vatan hainliğidir.

Bütün tarihî değer ve büyüklerimiz ruhsuz ve şuursuz, mukallit ve melanet sözde tarihçilerin kerameti kendinden menkul takdir ve keyiflerine bırakılmayacak derecede önem arz etmektedir.

Bunlara sesleniyorum; Türk tarihinden çirkin elinizi çekin, zehirli dilinizi kesin.

İki ucu keskin övgü ve sövgü kümesine Türk tarihî nasıl sıkıştırılacaktır?

Buna kimin ne hakkı vardır?

2.Abdülhamid ve Gazi Mustafa Kemal birbirini tamamlayan Türk tarihinin şerefli ve iftihar ettiğimiz iki yüzüdür.

Millî ve tarihî mirastan nasiplenmemiş yüz­süz ve şerefsizler bunu idrak edemeyeceklerdir.

Bugün Mustafa Kemal'e ağır ima ve iddialarda bulunanların

bilmesi lazım gelir ki; yalan ve iftira bumerang gibidir, mutlaka geri dönecektir, bununla da kalmayıp taraf ve taraftarlarını rezil rüsva edecektir.

Anlaşılan yarası olan gocunmaktadır.

Soyu soppu karışık olanlar ilk fırsatta ayaklanmaktadır.

Geçmişinde sorun ve gölge bulunanlar, kanında leke ve virüs dolaşanlar ya da kendi ayıp ve günahlarını kapatmak için telaşa kapılanlar hak ettikleri cevap ve muameleyi bizzat Türk milletinden inşallah göreceklerdir.

Asılsız ve alçakça ithamlarla Cumhuriyet'imizin kurucusu Atatürk'ü gözlerden ve gönüllerden düşüreceklerini sanan varsa, ya zekâları kurumuş, ya da insanlıkları kaybolmuştur.

Bugün abuk sabuk konuşanlar kurucu kahramanlar olmasaydı dede diye kime sesleneceklerini tavsiyem odur ki bir kez daha düşünmelidirler.

Muhterem Milletvekilleri,

Gazi Mustafa Kemal yalnızca hisleriyle değil, yalnızca heyecanıyla değil; aynı zamanda akıl, sabır, ihtiyat, strateji, denge, sorumluluk ve millî değerlerle hareket etmiş, hedeflerine ulaşacağına inanmıştı.

Müşkülâtlar karşısında geri adım atan değil, üstüne üstüne giden, sonuç almak için direten, direnç gösteren azim ve irade sahibi bir askerdi.

Zulme ve zulmete boyun eğen değil, bunlara karşı direnen ve kazanan, başka seçeneği aklının ucuna getirmemiş ortak bir değerimizdi.

Mustafa Kemal, 30 Ekim 1918 Mondros Mütarekesi'ni duyar duymaz, *"Bütün felaketslere rağmen ben, Türk'ün sesini işittirebileceği kanaatindeyim. Bu yolda işe başladım."* demişti.

13 Kasım 1918'de Adana treninden inip Haydarpaşa Rıhtımı'na ayak basınca karşısındaki tablo içler acısıydı.

Düşman donanması zafer bayraklarını açarak İstanbul'a girmişti.

Sahiller Levantenlerin sarhoş çığıllarıyla, palikaryanın meydan okumasıyla çınliyordu.

Bu kahredici manzara karşısında bile ürkmeydi ve dedi ki; geldikleri gibi giderler.

Çok şükür, gün geldi aynen de dediği gibi oldu.

Tutsak alınmış Anadolu'yu emsalsiz bir kurtuluş mücadelesiyle haçlı bakiyelerinden bir bir temizledi, millî varlığı güvenceye aldı.

Biliyordu ki, esir düşmüş insan yürüyen ıstıraptır.

Bunu kabullenmedi, istilaya katlanmadı, tamam demedi.

Bu maksatla da 98 yıl önce Samsun'a çıktı, Samsun'dan bağımsızlığın kıvılcımını tutuşturdu.

Anadolu'ya taşınan bağımsızlık ideali ve mücadele azmi; Havza'dan alevlendi, Amasya'dan körüklendi, Erzurum'dan yayıldı ve Sivas'tan tüm vatan sathında yankı buldu.

Türk milleti, onun liderliğinde hürriyetini zincire vurmamak isteyen zalim tutkulara karşı amansız ve acımasız bir savaş verdi.

Bu savaş haklı ve meşruydü.

“Ya istiklal ya ölüm!” seslenişi Samsun'dan itibaren beliren derin kavrayış, tavizsiz millî duruş, gözleri kamaştıran inanmışlık ve Türk milletine adanmışlıkla gerçekleşmiştir.

Bilinsin ki, 98 yıl önce, Türk milleti etnik topluluklar koleksiyonu olsun diye Samsun'a çıkılmadı.

98 yıl önce, etnik ve mezhepsel aidiyetler millet bilincinin önüne geçsin diye ilk adım atılmadı.

Samsun'a Türk milletinin namusunu, şerefini kurtarmak ve kimseye muhtaç olmadan var olabilmesini sağlamak ve sağlama almak için çıkıldı.

İşgalci mihrakların bayrakları altında, sömürge valileri yönetiminde köle olmamak için Samsun'dan Anadolu'ya ulaşıldı.

Ne kadar övünsek azdır ve ne kadar gururlansak yeterli değildir.

Önemle altını çizmek isterim ki;

Ülkemizin bekası için gösterdiğimiz duruş ve kararlılığı siyaset icabı, zayıflık, acizlik zannederek göz ardı edenler, geçen yüzyılın başlarında milletimizi kurtaran ve devletimizi kuran tarihî misyonumuzu tıpkı dönemin işgalcileri gibi fark edememiş olanlardan başkası değildir.

Bu bakımdan Türkiye'nin millî birliği ve kardeşliğinin devamı için sergilediğimiz sorumlu ve sağduyulu tutumu ve öngördüğümüz uyarıları hiç kimse bir zaaf belirtisi olarak görmemeli, sonu ağır olacak hesap hatasına düşmemelidir.

Milliyetçi Hareket Partisi 19 Mayıs şuurunu iliklerinde taşıyan, kurucu ve kurtarıcı bir fikre dayanan, işgal ve ihanete asla prim vermeyen, vermeyecek olan muhteşem bir millet eseridir.

Bu eserin kapağında “Ne mutlu Türk'üm diyene!” yazmaktadır.

Bu eserin her satırı Türk tarihidir.

Bu eserin her sayfası şehit ve gazilerimiz tarafından mühürlenmiştir.

Bu itibarla, 19 Mayıs'tan intikam almak, 29 Ekim'in rövanşını aramak için pusuya yatmış köksüz ve iş birlikçiler önce bizi aşmak, bizi yenmek, bizi etkisiz hâle getirmek mecburiyetindedir.

Milliyetçi Hareket Partisi Samsun'a çıkan irade, Sakarya ve Dumlupınar'da çakan şimşektir.

19 Mayıs; teslimiyet belgelerini yırtıp atan ibretlik ve iffetli cesaretin timsalidir.

Aynı zamanda manda ve himaye çağrılarını bastıran kahramanlığın sedası, yabancı emellerin asla amacına ulaşamayacağını haykıran millî seslenişin ta kendisidir.

Türk milleti bu seslenişe sonsuza kadar sevdıyla bağlı ve vefalı kalacaktır.

Ve 19 Mayıs 1919 unutulmamış, unutulmayacak, unutturulmayacaktır.

Cenabı allah'ın himayesi ve aziz milletimizin fedakârlıklarıyla Samsun'da başlayan tarihî yolculuk gün gelmiş başkent Ankara'da Cumhuriyet'le birlikte sonuca ulaşmıştır.

Ne var ki, Türk milletinin kolayca teslim olacağını zannedecek kadar şuurlarını kaybedenler, şimdi daha etkili ve büyük bir oyunu devreye sokmuşlardır.

Nitekim geçen yıllarda Türk milletinin maruz kaldığı tehdit ve tehlikelerin seyrinde bugüne kadar bir azalma, bir hafifleme, bir zayıflama olmamıştır.

Türk vatanının birliği ve dirliği için söz veren, yemin eden Türkiye sevdalılarına yönelik mütecaviz saldırılarda gözle görülür bir artış yaşanmıştır.

Millî ve manevi değerlerimizi tahrip ve imha etmek için bu defa da maşa kullanmaya girişenler dün alamadıkları sonuçları bugün almaya çalışmaktadır.

FETÖ'ye bakınız bunu göreceksiniz.

PKK'ya bakınız bunu fark edeceksiniz.

Hiçbir kötü ve aşağılık oyun başarıya ulaşamayacak, tehditler mesafe alamayacak ve bağımsızlık iradesi kırlamayacaktır.

Elbette 19 Mayıs'ın; "Gençlik ve Spor Bayramı" olarak kutlandığı dikkate alındığında, Türk gençliğine çok büyük görev ve sorumluluklar düşeceği de ortadadır.

Geleceğimizin teminatı sevgili gençlerimizin, Türkiye'nin bugünkü manzarasını endişeyle takip ettikleri açık ve nettir.

Türk gençliğinin, dünün muhterem hatıralarına mutlaka sahip çıkacağına, art niyetlilere ve bunlara çanak tutanlara fırsat vermeyeceğine yürekten inanıyorum.

Temennim, her bir gencimizin huzurlu, mutlu ve gelecek kaygısı taşımadan yaşayacağı günlere yakın bir zamanda ulaşmasıdır.

Bu vesileyle büyük Türk milletinin ve değerli gençlerimizin iki gün sonra karşılayacağımız 19 Mayıs Atatürk'ü Anma Gençlik ve Spor Bayramını şimdiden ve içtenlikle kutluyorum

98 yıl önce başlattıkları bağımsızlık mücadelesi neticesinde, bizlere vatan kazandıran başta Gazi Mustafa Kemal Atatürk olmak üzere; Millî Mücadele kahramanlarına ve aziz şehitlerimize Cenabı allah'tan rahmet diliyor, muhterem anılarını hürmetle yâd ediyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Türkiye'mizin haklı ve meşru beka mücadelesi tüm engelleme ve karşı saldırılara rağmen millî dayanışma ve kardeşlik ruhuyla sürmektedir.

Sınır ötesinden kaynaklanan vahim tehdit dalgası uzun süredir alarm vermektedir.

Terör örgütleri aldıkları küresel destek sonucunda ülkemizin çevresinde konuşlanmış durumdadır.

Türkiye'nin millî birliğini, üniter devlet yapısını ve toprak bütünlüğünü hedef alan terör ve bölücülük sorunu giderek ağırlaşmaktadır.

Bu yakın ve yalın gerçeği görmek, buna göre vaziyet ve pozisyon almak geldiğimiz bu aşamada zorunluluktur.

İçeride FETÖ ve PKK, dışarıda PYD-YPG ve IŞİD bekamızı yarmak ve yok etmek için faaliyetlerine hız vermişlerdir.

Türkiye üzerinde sahnelenen oyunların etapları ve nihai hedefi belirgin ve bilinmektedir.

İlk etapta millî egemenlik anlayışının yeniden tanımlanmasıyla çok kimlikli, çok milletli parçalı bir devlet yapısının kabul edilmesidir.

Bunun bir ucundan tutmak için CHP telaşla devreye girmiştir.

Nihai amaç da Kürdistan'ı kurmak ve kabullendirmektir.

16 Nisan Halk Oylamasından çok önceleri CHP ile HDP arasında başlayan yakınlaşmanın, 2019 rezervi ve yeni Anayasa hazırlığı kılıfıyla taçlandırma ve siyasi nikâhla tescilleme niyeti artık meydandadır.

CHP'li kuryeler cezaevinde bulunan HDP'nin malum eş başkanından hevesle aldıkları mesajları taşıyarak milletimize ölümü gösterip sıtmaya razı etmenin kurnazlığına talip olmuşlardır.

CHP yine mayınlı alanlarda dolaşmakta, HDP'yle gelecek planlaması yapmaktadır.

Elbette bu çarpıklık ana muhalefetin kendi bileceği bir iştir.

HDP'ye fahri sözcülük yapmak net biçimde Kandil'e göz kırpmak, İmralı'ya şirinlik yapmak, Kürdistan müteahhitlerine takla atmaktır.

Bunu da milletimiz gayet iyi değerlendirecek, herkese layık olduğu şekliyle muamele edecektir.

HDP eş başkanının sözde müthiş fikirlerine bel bağlayan, ağzından çıkanları hazine bulmuş gibi heyecanla kamuoyuna aktaran partinin ismi, şu işe bakınız ki Atatürk'ün kurduğu Cumhuriyet Halk Partisidir.

HDP, terör örgütüyle arasına mesafe koymamıştır.

HDP'den, bölücülüğün reddi konusunda ikna edici, samimi ve hatta nedamet içeren herhangi bir açıklama da duyulmamıştır.

Geçen hafta dört kahramanımız terörle mücadele hâlindeyken şehit düşmüşlerdir.

Acı yine milletimizi bulmuştur.

20 Temmuz 2015'ten bu tarafa toplam şehit sayımız 1194'e ulaşmıştır.

Huzurlarınızda bütün şehitlerimize Allah'tan rahmet, ailelerine ve milletimize başsağlığı dileklerimi tekrarlıyorum.

Türkiye içten ve dıştan kısıpaca alınmıştır. Bunun inkârı imkânsızdır.

Terör örgütleri, içimizdeki açık veya gizli destekçileriyle Türk milletinin varlığını dinamitlemek için tuzak üstüne tuzak kurmaktadır.

Terörden beslenen etnik bölücülük sorununun, temel hak ve özgürlük arayışı ve meşru bir kimlik talebi şeklinde tanımlayanlar bilinmelidir ki, dökülen her şehit kanında parmak izi olanlardır.

Bunların sözüne güvenilmez, güvenilmemelidir.

19 Nisan 2017'den beri süren operasyonlar PKK'nın vatan topraklarını ne hâle getirdiğini, özellikle İncebel Dağları ile Kato bölgesinde nasıl yuvalandığını gözler önüne sermiştir.

Tespit edilen 10 mağarada çok sayıda silah ve mühimmat bulunmuştur.

Ayrıca Şırnak Bestler-Dereler bölgesinde Rus menşeli SA-16 tipi hava savunma füzesi ele geçirilmiştir.

Rusya Devlet Başkanı Putin'in, Pekin'de yaptığı bir konuşmasında, Suriye'deki terör gruplarına silah sağlamadıklarını,

ancak iletişim kurdukları ve kurmaya da devam edeceklerini söylemesi bizim nezdimizde inandırıcı ve ikna edici değildir.

PKK hızla ve yoğun olarak silahlanmaktadır.

PYD-YPG silah ve cephaneye boğulmaktadır.

Geçen haftaki grup toplantımızda, ABD ile Rusya tarafından terör örgütlerine sağlanan silah yardımlarını sert bir şekilde eleştirmiş, artık buna bir son verilmesi gerektiğini vurgulamıştım.

Ne var ki, ABD sınırlarımızın hemen bitişiğindeki bölücü terör örgütlerinin hamisi rolüne soyunmuş, silah sevkiyatını tırmandırmıştır.

Bundan şu ana kadar da taviz vermemiştir.

ABD, terazinin bir kefesine terör örgütlerini, diğer yanına da NATO müttefiki ve stratejik ortağı Türkiye'yi koymakla tarihî bir hataya sürüklenmiştir.

Ön çalışmalarda bulunmak üzere, aralarında Genelkurmay Başkanı ve MİT Müsteşarı'nın da yer aldığı Türk heyetinin Washington'da olduğu sırada, ABD yönetimi PYD-YPG'ye silah yardımını resmen onaylamıştır.

Bu skandal bir karardır, ne dostlukla ne de müttefiklik hukukuyla bağdaşacaktır.

Anlaşılacağı üzere, Türkiye-ABD ilişkileri krizdedir, çıkmazdadır, hatta deyim yerindeyse can çekişmektedir.

Ülkemizin bütün ikazlarına rağmen YPG-PKK silahlandırılmaktadır.

Rakka Operasyonu'nu PYD-YPG ile planlayan ABD'nin ateşle oynadığı su götürmez bir gerçektir.

Bu kapsamda Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın bugün ABD Başkanı'yla yapacağı görüşme kritik ve tarihî önemdedir.

Geçtiğimiz cuma günü Çin'e giderek Kuşak ve Yol Zirvesi Forumuna katılan Cumhurbaşkanı Erdoğan dün ABD'ye gelmiştir.

Görüşmenin "*virgül değil nokta mesabesinde*" olacağını bizzat Sayın Erdoğan söylemiştir.

Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan Türkiye'nin hak ve çıkarlarını temsil edip savunmak üzere muhatabıyla masaya oturacaktır.

Buradan güçlü bir şekilde diyorum ki, Sayın Cumhurbaşkanı'nın ardında Türkiye Cumhuriyeti ve Türk milletinin kudreti vardır.

Makamı ve mevkii ne olursa olsun, hiç kimse gaflete düşüp Türkiye'yi âciz görmemeli, terör örgütleriyle aynı seviyeye indirmemeli, küçümseme yanlısına düşmemelidir.

Sayın Cumhurbaşkanı arkasına milletimizin hayır duasını alarak muhataplarının karşısına çıkacaktır.

Milliyetçi Hareket Partisi de milletimizin ve devletimizin tezlerinin sonuna kadar müdafaası şartıyla ABD'de Türkiye'yi temsil eden devlet ve hükûmet yetkililerinin gönül huzuruyla yanındadır.

Sayın Cumhurbaşkanı ABD'ye gitmekle isabetli bir karar almıştır.

Şimdi sırayı belgeleriyle ve delileriyle birlikte PYD-YPG'nin Türkiye'yi nasıl tehdit ettiğini anlatmak almıştır.

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın Pekin'de yaptığı bir değerlendirilmede; *"ABD'deki görüşmede PYD konusunda nihai kararı vereceğiz. Eğer ittifaka gölge düşecekse başımızın çaresine bakarız."* açıklaması oldukça anlamlıdır.

Elbette Türkiye derme çatma bir ülke değildir.

Türkiye çadır devleti hiç değildir.

Eğer ABD'yle ittifak, sırf PYD-YPG-PKK yüzünden ağır şekilde zedelenir, kopma noktasına gelirse, başımızın çaresine bakmamız kadar doğal ve doğru olan bir tercih olmayacaktır.

Yeni bir dünya kurulup yerimizi almaktan ziyade, var olan dünyada hak ettiğimiz merteye ve saygın konuma yükselmek için 80 milyon tek yürek mücadele etmekten yorulmayacağız, kararlı ve kahramanca duruştan yılmayacağız.

ABD'nin önünde artık iki yol vardır:

Ya YPG-PKK'yla ilişkilerini güçlendirecek ya da bundan dönüp müttefiki Türkiye'yle tüm pürüzleri aşacak ve el sıkışacaktır.

Ya düşmanlık ya dostluk ya ihanete payandalık ya da daimî stratejik ortaklık, ABD için başka alternatif kalmamıştır.

Altını çizerek belirtmek isterim ki, Rakka Operasyonu için canilerden medet ummak, güney sınırlarımız boyunca PYD-YPG ve PKK'ya koridor açmaya kalkışmak faciadır, cinayettir, Türkiye'yi hiçe saymaktır.

Buna da asla izin verilmemelidir.

Hele hele katile silah sunmak insanlık değerlerini öğütme, dahası ayaklar altına almak demektir.

Bu alçalmanın hoş görülecek herhangi bir yanı da yoktur.

ABD'nin yanlıştan döneceğini ümit ediyor, Türk milletinin bütünüyle bir ve beraber olduğunu, Sayın Cumhurbaşkanı'nın yalnız olmadığını bu kürsüden kararlı bir şekilde duyuruyorum.

Türkiye'nin, Afrin'den sık sık yapılan taciz atışlarına son vermesi, planlanan terör koridorunu harabeye çevirmek için ne gerekiyorsa yapması artık hakkıdır, bunun da önüne çıkan olursa sonuçlarına katlanmalıdır.

Bizler, varlık sebebimizin vatanımızın ve milletimizin geleceği olduğunun bilinci içerisindeyiz.

Ne engellerden yılarız ne de mücadele etmekten yorulur ve korkarız, çünkü biz adı, şanı ve varlığı sonsuza kadar yaşayacak şerefli Türk milletiyeiz.

Bu düşüncelerle sözlerime son verirken muhterem heyetinizi bir kez daha selamlıyor, hepimize sevgi ve saygılarımı sunuyor, Cenabı allah'a emanet ediyorum.

Sağ olun, var olun diyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

23 MAYIS 2017

Değerli Milletvekilleri,

Muhterem Misafirler,

Basınıımızın Değerli Temsilcileri,

Bu haftaki Meclis grup toplantımıza başlarken hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Ortak acılar kadar ortak zafer ve başarılar da millî hayatımızda önemli ve ayrıcalıklı bir yer tutmaktadır.

Hem acı hem sevinç bizi bir millet yapan insani hâllerdir.

Kabul ederseniz ki yeterince sorunumuz vardır.

Yeterince baş ağrımız, ayak bağıımız da vardır.

Şu günlerde, hepimizi mutluluğa boğacak, hepimizi umutlandıracak kazanım ve zaferlere çok ihtiyacımız olduğu kuşku götürmez bir gerçektir.

İşte bunlardan birisini geçtiğimiz pazar akşamı milletçe yaşadık.

Yunan rakibini yenerek, THY Avrupa Ligi şampiyonu olan ve Türkiye'ye haklı bir gurur yaşatan Fenerbahçe Basketbol takımı tarih yazmıştır.

Ülkemiz âdeta sarı lacivert renklere boyanmıştır.

Demek ki inanç, takım ruhu, iş birliği, akıl, disiplin, çalışma, azim, sabır olursa başarı da kaçınılmaz olacaktır.

Potada Avrupa'nın en büyük kupasını kazanan Fenerbahçeli basketbolcuları, teknik heyeti, kulüp yönetimini, elbette coşkulu taraftar kardeşlerimizi ayrı ayrı tebrik diyorum.

Avrupa şampiyonluğunu bileğinin ve yüreğinin sayesinde kazanan Fenerbahçe Basketbol takımımızla iftihar ediyor, başarılarının devamını içtenlikle temenni ediyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Türkiye çetin, yoğun, yorucu ve zorlu bir dönemden geçmektedir.

Bir defa bu gerçeği görmek lazımdır.

Siyasetteki denge arayışları yeni gelişmelerin yolunu açmaktadır.

Bu oluyorken, bir yanda farklı siyasi gelenek ve ekoller arasında ittifak beklentileri yeşermekte, diğer yanda var olan kronik ihtilaflar körüklenmektedir.

Ülkemiz henüz belini doğrultamamış, oh be diyememiştir.

Henüz düzlüğe çıkılamamış, fırtınalı denizlerden sakin kıyılara ulaşılamamıştır.

Hâkim olan belirsizlik sisi hâlâ dağıtılamamıştır.

Yıkımız gereken engeller önümüzde durmaktadır.

Terörizm bunlardan yalnızca birisidir.

Elbette Türkiye Cumhuriyeti'nin millî kararlılık ve inançla terör örgütlerine karşı sürdürdüğü mücadele çok değerli çok anlamlı ve çok saygıdeğerdir.

Buna diyecek bir şeyimiz yoktur.

Hatta haklı ve meşru terörle mücadele sürecine köstek olmak yerine destek ve takdirimiz de bilinmektedir.

Çünkü konu Türkiye'nin bekasıdır.

Çünkü mevzubahis olan husus varlığımız, bağımsızlığımız ve tarihî haklarımızdır.

Hainlerin kökü kazınmadan, Haşhaşilerin inleri başlarına yıkılmadan, Türk düşmanları nefretlerinde boğulmadan şüpheniz olmasın ki aziz milletimiz huzur bulamayacaktır.

Zaman zaman aksayıp gevşese de bazen soru işaretleri artıp kuşku fazlaşsa da FETÖ'yle mücadelede Türk devleti doğru bir çizgidedir.

Millî namusa musallat olan, millî bekamıza kast etmeye kalkan kan içici yarasaların tam bir temizlik ve tasfiye işlemi artık vakit kaybedilmeden yapılmalıdır.

İhanet yumduğu gözünü bir daha açamamalıdır.

İşgal emel ve niyeti bir daha ayağa kalkamamalıdır.

Biz sadece durumu değil, sadece bugünü değil, geleceğimizi de kurtarmak, kutlu bir diriliş ruhuyla güvenceye almak mecburiyetindeyiz.

Bu itibarla FETÖ artık tümünden yok edilmeli, kaynağı kurutulmalıdır.

Aynısı başta PKK olmak üzere, diğer terör örgütleri için de geçerlidir.

Hiç kimse karanlık ve kanlı hedeflerini barış, demokrasi, özgürlük, kardeşlik, eşit vatandaşlık, adalet veya bir başka insani hasletle gizlemeye, örtbas etmeye kalkışmamalıdır.

Bilinmelidir ki, mızrak çuvalı delmiş geçmiştir.

Sabır deseniz o da çoktan sınıra dayanmıştır.

Yaşadıklarımızdan ve yakıcı tecrübelerimizden sonra, tahammül ederek tahakküm çemberini kırmak ise zorlaşmıştır.

FETÖ'yle mücadelede kafa karışıklığına, ikircikli tavırlara, sırtını sağlama almış hatırlı isimlerin korunmasına hiç gerek ve yer yoktur.

Bu doğru ve ahlaki de değildir.

Eğer aksi olursa millî vicdanda dipsiz kuyular açılacaktır.

Suçtu sübut bulan kim varsa, onun yakınıydı, bunun hısıımıydı, şunun damadıydı dememek, nitekim bunların gözünün yaşına dahi bakmamak şarttır.

Hıyanete cezası verilecekse imtiyazlı veya değil hiç kimsenin ah vah etmesi hem doğru olmayacak hem de inandırıcı görülmeyecektir.

Malumunuz, FETÖ'nün 15 Temmuz Darbe Teşebbüsü'nde ön plandaki görünür isimlerin yargılanmasına dün Ankara'da başlanmıştır.

O karanlık temmuz gecesinde, Genelkurmay Karargâhında yaşanan ıstırap verici, milletimizi infiale sürükleyen vahim olaylara ilişkin 221 sanıklı çatı davanın Ankara 17.Ağır Ceza Mahkemesince

Sincan Cezaevi Yerleşkesi'nde görülmesiyle çok şey de açığa çıkacaktır.

En azından ümit ve temennimiz budur.

Sincan Ceza ve İnfaz Kurumundan jandarma komandalar eşliğinde sıra sıra çıkartılan hainlerin darbe girişiminin beyin takımı, kilit isimleri olduğu iddia edilmiştir.

Bunların bir kısmının eski general olması ve 15 Temmuz'da aktif rol üstlenmesi belki de söz konusu iddialara anlam yükleyebilecektir.

Ancak medyada fotoğrafları gösterilen FETÖ'cülere 15 Temmuz kalkışmasının lider kadrosu yorumu getirmek bir bakıma asıl ve arkada kalmış zirve isimleri perdelemek demektir.

Bu propagandaya bilmeden alet olanlara sözümüz yoktur.

Fakat bilerek, isteyerek, kasten FETÖ'nün ileri gelenlerini, fikir babalarını, eylem ortaklarını, siyasetten iş âlemine, bürokrasiden sivil toplum kuruluşlarına kadar alan ve yer tutmuş lider kadrosunu ikinci plana düşürmek, suyu bulandırmadan korumaya almak en adi ve alçak suçtur.

Deniliyor ki, Yurtta Sulh Konseyi üyeleri yargılanıyormuş.

FETÖ'nün mezkûr ihanet konseyiyle ilgili aklımızın yatmadığı, havsalamızın almadığı iddia ve ifadelerin netliğe kavuşma ihtiyacı vardır.

Şu işe bakınız ki, ortada siyasetçi yoktur.

15 Temmuz melaneti gerçekleştirmiş olsaydı bakan, başbakan veya cumhurbaşkanı olması mümkün ve muhtemel hiç kimseden bahis de açılmamaktadır.

Âdeta yer yarılmış FETÖ'nün siyasi ayağı içine girmiştir.

Sayın Cumhurbaşkanı geçtiğimiz pazar günü, AKP Genel Başkanı olduğu olağanüstü kurultayda; "İhanet içinde kim olursa gözünün yaşına bakmayacağız. İsterse babamın oğlu olsun." görüşündedir.

Biz bu görüş ve tutumu umut verici, son derece de isabetli değerlendiriyoruz.

Tehdidin büyüklüğünden dolayı FETÖ'yle mücadeleye herkesi çağırmasını olumlu ve doğru buluyoruz.

"İsterse babamın oğlu olsun." sözünden sonra artık bahane tükenmiştir.

Kripto damarın kesilip atılması, kılık değiştirmiş, usul ve üslup açısından kendisini emniyete almış FETÖ'nün siyasi ayağının darmadağın edilmesi artık millî bir seferberlik ruhuyla ele alınmalıdır.

Türkiye FETÖ operasyonlarından dolayı diken üstündeyken, hayat normale dönmemişken, olağan şartlara daha ulaşılmamışken mücadeleyi sekteye uğratacak her adım Türkiye düşmanlarına hizmetle bir ve aynı olacaktır.

Hükûmete diyorum ki, çaycıyı çorbacıyı bırakın; yılana çıyana bakın.

Zahire değil zehre odaklanın.

Zarfa değil mazrufa dikkat kesilin.

Kapıcıyı odacıyı, memuru işçiyi, onu bunu değil; 15 Temmuz'un kurgusunu, saldırı planlamasını yapan sözde akıl ve akıl hocalarını yakalayın.

Suçlu suçsuz tasnifi tam ve eksiksiz yapılmazsa, kim mağdur kim mahkûm ayrımı adalet ölçülerinde gerçekleşmezse, üstelik FETÖ çuvalına önüne gelen atılırsa, bilinsin ki, ihanet alttan alta beslenecek, büyüyecek, ilk fırsatta harekete geçmek üzere bilenecektir.

Vatan kavrulmuş, millet kavrulmuş, devlet kavrulmuş; ama kavurmacılar aklanıyor, baklavacılar adaletten kaçırılıyorsa ortada kesinlikle çözülmesi gereken bir sorun var demektir.

Himmet dediler; terör örgütüne para topladılar.

Hidayet dediler; FETÖ'ye kan verdiler, can aşıladılar, beden oldular.

Haram kursaklarından mahlube geçti, fitnenin ışığında şakirtler yetişti; ama gizli gizli haçlı taburuna yazıldıklarını saklayamadılar.

Beleşe konup, birliğimizi dinamitlediler.

Haraç kesip, millî haysiyete hançer salladılar.

Devletin her kademesine sızıp iç savaş ve parçalanmanın şartlarını hazırladılar.

Bunlar imanlı görünüp imansızlığın kitabını yazan, itikatlı görünüp iffetsizliğe kucak açan, vaiz geçinip Vandallara bile taş çıkartan, mumdan kanatlarıyla millet güneşine meydan okuyacak kadar aklını ve şuurunu kaybetmiş Fethullahçı terör örgütünün batıl uşaklarıdır.

Bunların hakkından hukuken gelmek vaciptir.

FETÖ'nün içinde kim varsa, yakasından tutmak, yediğini içtiğini burnundan fitil fitil getirmek Türk devletinin şeref ve tarih görevevidir.

Hatırlıymış, tanınıyormuş, arkası kaviymiş, sırtı pekmiş; bırakınız bu safsataları, geçiniz bu bayat taktikleri.

Haine merhamet mazluma ihanettir.

Caniye hoşgörü masumiyete karşı işlenmiş cinayettir. Ve de gereği yapılmalıdır

Üzerimize tankla, topla, bombayla, uçakla, helikopterle saldıran Türkiye düşmanlarına acınırsa, çok geçmez, fazla sürmez, acınacak hâle aziz Türk milleti düşer, düşmesi de mukadderdir.

Pensilvanyalı barbarın şer oyununu ve kirli oyuncularını varmış; kaç yazar.

Destekçileri arasında batısından doğusuna, kuzeyinden güneyine kadar birçok ülke varmış; ne çıkar.

ABD arkalıyor, ağırdan alıyor, yedirip içiriyor, Almanya FETÖ'cülerin iltica talebini kabul ediyormuş; ne fark eder.

Zalimleri iman dolu kalplerin maneviyatı, gücünü ve ilhamını ecdadımızdan alan kahraman Türk neslinin ateşe bile kök söktüren kuvvetli nefesi yerle bir etmeye kâfidir.

Türk milletinin gücü ve kudreti alayını birden karşılamaya, hepsini birden göğüslemeye, müstevlilerden münafık kafilesine kadar topundan hesap sormaya Allah'ın izniyle yetecektir.

Muhterem Arkadaşlarım,

Hatırlarsanız, ABD yönetimi terör örgütü PKK'nın Suriye kolu olan YPG'ye yönelik ağır silah yardımını 9 Mayıs günü yayımlanan Başkanlık Kararnamesi ile resmîleştirmişti.

Bu kararın ana gerekçesi olarak Rakka'ya yönelik yapılması gündemde olan askerî operasyon gösterilmiştir.

Aylardan bu yana Türkiye'yi oyalayan ABD yönetimi, ülkemizin samimi çağrılarına kulak asmamış ve bir terör örgütü ile yol yürümeye karar vermiştir.

Ne var ki IŞİD gibi vahşi bir terör örgütüne karşı, bir başka vahşi terör örgütü olan PKK/YGP'nin silahlandırılması aklın inkârı olduğu kadar iyi niyet ihlalidir.

Obama döneminden miras kalan IŞİD bahanesiyle, PKK/PYD'yi koruma ve güçlendirme planı hâlâ tedavüldedir.

Suriye krizini açmaza sürükleyen ana nedenlerden birisi de bu meselenin kendisidir.

Terörün iyisi ya da kötüsünün olmadığı söyleyegeldiğimiz bir hakikattir.

Terörist her yerde teröristtir.

Bir terör örgütünün bir başka terör örgütü ile ortadan kaldırılma çabaları sorunları çözmeyecek, tam tersine daha da büyütecektir.

Hangi terör örgütü olursa olsun, bunlara verilen destek ve yardımların bir zaman sonra daha ciddi sorunlara yol açtığı ve açacağı unutulmamalıdır.

Bu çerçevede Afganistan örneğinin ne anlama geldiğini en iyi bilmesi gereken ülke ABD'dir.

Afganistan'da silahlandırılan terör gruplarının bir süre sonra ABD'yi nasıl hedef aldığını nasıl kana buladığını, devasa binaları hangi yollarla vurduğunu 11 Eylül dolayısıyla hepimiz biliyoruz.

Bugün Afganistan merkezli terör oluşumlarından bahsediyorsak öncelikle geçmişe bakmalı ve ABD yönetiminin hata ve yanlışlarını gözden uzak tutmamalıyız.

Aralarında ileri nesil füze ve zırhlı araç sistemlerinin de bulunduğu silahları YPG'ye verilmesinin sorumlu devlet anlayışı ile izah edilecek bir yanı yoktur.

Dahası ABD yönetimi açıkça Türkiye gibi önemli bir müttefikine karşı büyük bir saygısızlık ve husumet örneği sergilemiştir.

ABD'nin bu tavır ve tercihinin Türkiye nazarında sorgulanması gayet tabiidir. Ve de haklıdır.

Meselenin özünde ABD yönetiminin PKK/YPG'yi silahlandırma kararı alması sürpriz değildir.

Benzer şekilde YPG'nin silahlandırılması bahsi de yeni bir konu olarak görülmemelidir.

Suriye krizi başladığı günden beri bu terör örgütünü silahlandıran da Suriye'nin kuzeyinde Türkmen ve Arap nüfusunu yerlerinden zorla çıkaran PKK/PYD'ye göz yuman da Vaşington yönetimidir.

Bu konuda Moskova da suç ortağıdır.

Diğer yandan Suriye'de PKK/PYD'nin sözde kanton ilanlarının ABD'nin onay sürecinden geçmediğini düşünmek için saf olmak yeterlidir.

Bunların hepsini şimdiye kadar yaşadık ve gördük.

Anlaşılan ve ortaya çıkan gerçek odur ki, Vaşington'da PKK'yla iş tutan ve sözde Kürdistan hayalini taşıyan karanlık lobiler, silah baronları, gizli örgütlenmeler, düşman çevreler boş durmamaktadır.

Sayın Cumhurbaşkanı'nın ABD ziyareti esnasında Türk güvenlik görevlilerine kaba, sert, saldırgan ve saygısız muameleler hiçbir vatan evladının gözünden kaçmamıştır.

ABD makamlarının sırasıyla alması gereken tedbirleri her seviyede ihmal etmesi sonucunda güvenlik zaafı ortaya çıkmıştır.

Bu durum bizzat Dışişleri Bakanlığımız tarafından ikazla dile getirilmiştir.

Türkiye'nin Vaşington Büyükelçiliği önünde gösteri yapmaya kalkan terör örgütü yandaşlarıyla Türk koruma heyeti arasında çıkan kavga her açıdan, bütün yönleriyle ve titizlikle incelenmelidir.

ABD Dışişleri Bakanı'nın Türk şiddetinden bahsetmesi, bunun basit şekilde kabul edilmeyeceğini ileri sürmesi diplomatik nezaket ve teamülleri hiçe sayan yanlı, maksatlı ve çürük bir iddiadır.

Türk ile şiddeti aynı cümlede kullanmak bir kere ABD'nin yeni Dışişleri Bakanı'nın ne haddi ne de harcıdır.

Şiddet görmek isteyen bu bakan kafasını çevirip Irak'a bakarsa, gözlerini dikip ülkesinin geçmişini okursa bizzat kendisi oluk oluk akan masum kanları, kaba güç furyasını net olarak görecektir.

Şiddetin ağır sonuçlarını gerçekten merak ediyorsa Afganistan'dan Suriye'ye, Bosna'dan Afrika'ya kadar tur atması da ilave tavsiyemizdir.

ABD'li Bakan; bölücülerin, terör yandaşlarının ve bunlara mevzi olan yandan çarklı bir avuç kendini bilmezini yaptıklarını görmüyor; Vaşington'daki Türk Büyükelçiliğinde yaşananlardan dehşete düşüklerini söylüyor.

Kime? Elbette ABD Büyükelçimize.

Dehşete düşmesi gereken ABD Dışişleri Bakanı değil, küresel cinayet ve melanet döngüsünün mimarları tarafından zincire vurulan koskoca İslam âlemidir.

Dehşete düşmesi gereken Deccal havarileri değil; derin istihbarat oyunları ile kurulup sonra da kiralık katil olarak kullanılan El Kaide, Boko Haram, Eş Şebab, PKK-YPG-İŞİD eliyle suikasta uğrayan geniş bir coğrafya ve medeniyet kümesidir.

ABD Başkanı'nın göreve gelmesinin ardından çıktığı ilk yurt dışı ziyaretini Suudi Arabistan'a yapması, buradan Müslüman dünyasına ortaklık önerisinde bulunması ilk bakışta iyimserlikle karşılanırsa da inandırıcılığı zayıftır.

Trump'ın, Arap İslam-Amerikan Zirvesinde yaptığı konuşmada İslami aşırılarla mücadele konusunda ortaklık teklifinde bulunması da tutarsız ve temelsizdir.

Zira kastettiği İslami aşırılık İslam değildir, İslam olan ise aşırı olmayacaktır.

Vaşington'dan İslam'a baktığında terör, şiddet, dehşet ve yıkım görenler, bize göre ya bakan kör ya da bakmayan kötürümdür.

İslam barış dinidir. Şüphesiz ki, Allah nezdinde din ancak İslam'dır.

Terör örgütlerini İslam'la ilişkilendirmek art niyetlilik değilse, mutlaka su katılmamış cehalettir.

ABD'li Bakan ya şiddetin ne anlama geldiğini girdiği kan banyosundan dolayı unutmuş ya da Türk kime nedir onun farkına varamamıştır.

Türk şiddet değil, tarihe şan bırakmış şuurdur.

Türk şiddet değil, asırların kovuğundan pırl pırl parlayan şeref nişanesidir.

ABD'li Bakan bunu istese de anlayamaz, anlasa da itiraf edemez.

Bizim geçmişimizde vahşi batı değil, herkesi kucaklayan şefkat, adalet ve merhamet vardır.

Bizim geçmişimizde posta arabasının önünü kesenler, tren soyguncuları, at hırsızları, altına hücum adı altında yağmaya girişen, milyonlarca Kızılderili'nin kanına giren acımasızlık değil, kısaca asalet, ahlak, soylu millet ruhu vardır.

Ve insanlık vicdanı buna şahittir.

Vaşington Büyükelçiliği önünde Türk düşmanlarının provokasyonlarını, şiddetli tahriklerini sumen altı edip Türkiye'yi suçlamak, bunu da son derece seviyesiz bir şekilde yapmak utanç duyulacak bir savrulma hâlidir.

ABD'deki PKK damarı birden kabarmış, Türk heyetinin resmî ziyaretiyle azgınlaşmış, Beyaz Saray'dan ikmalini tamamlayarak savaş baltalarını ortaya çıkarmıştır.

Bu kapsamda Türkiye'nin dün ABD'ye vermiş olduğu sözlü ve yazılı nota haklıdır, hukukidir, doğrudur, azı vardır, ama çoğu asla yoktur.

Bu müzik notası değil, Türk milletinin onur müdafaası, Türk devletinin ezelden ebede giden meşru rotasının tebliğidir.

Milliyetçi Hareket Partisi olarak, ABD'nin her fırsatta kötü niyetini gözler önüne seren, itici, incitici, ikiyüzlü, çifte standartçı,

dışlayıcı, hezeyan dolu politik tavrını da kınıyor, yazıklar olsun diyoruz.

Değerli Arkadaşlarım,

Sayın Cumhurbaşkanı'nın ABD'ye yaptığı ziyaret ülkemizin hassasiyetlerinin ve beklentilerinin muhataplarıyla paylaşılması açısından önemli olmuştur.

Sayın Erdoğan'ın ABD'deki açıklamasında vurguladığı, "Bölgemizin geleceğinde terör örgütlerine yer yoktur. Özellikle YPG/PYD terör örgütünün hangi ülke tarafından olursa olsun muhatap olarak alınması bu konuda küresel düzeyde verilen mutabakata kesinlikle uygun değildir." sözleri yerinde bir değerlendirmedir.

Ülkemizin çıkarlarını ve itibarını korumanın millî bir tavır olduğundan hareketle, Sayın Cumhurbaşkanı'nı Türkiye'nin haklı tezlerini muhatabının yüzüne söylemiş olmasından dolayı kutluyorum.

Kendilerine milletimiz adına teşekkür ediyorum.

Ayrıca ABD Başkanı Trump ise Türkiye'nin PKK terör örgütü ile verdiği mücadelesini desteklediklerini iddia etmiştir.

Türk askerinin kahramanlıklarına ve cesaretine Kore Savaşı'nda tanık olduklarını örnekleriyle anlatmıştır.

Türkiye ile ABD ilişkilerini kimsenin yenemeyeceğini söylemiştir.

ABD yönetiminin tenakuz içeren duruşunu Trump'ın yaptığı açıklamada görmek mümkündür.

Birincisi PKK terör örgütüne karşı ülkemizin verdiği mücadeleye destek verdiklerini söyleyenlerin bu örgütün Suriye'de sırtını sıvazlamaları trajik ve dramatik bir mizahtır.

Açıktır ki ABD yönetimi PYD terör örgütünü PKK'dan ayrı bir oluşummuş gibi göstermeye gayret etmektedir.

Hâlbuki bu bahsi tartışmaya açmaya bile gerek yoktur.

Kaldı ki geride bıraktığımız yıl ABD Senato Silahlı Hizmetler Komitesinde görev yapan bir senatörün sorusu üzerine, dönemin savunma bakanının PYD ile PKK'nın açık bağına itiraf eden sözleri hafızalardaki tazeliğini korumaktadır.

Bu nedenle ABD Başkanı'nın PKK terör örgütü ile mücadelede yanımızda oldukları yönündeki sözlerinin samimiyet derecesi düşük, bir yönüyle de yok gibidir.

Şu işe bakınız ki Türkiye'nin müttefiki olduğunu söyleyen ve iki ülke arasındaki ilişkileri kimsenin yenemeyeceğini iddia eden ABD Başkanı, kendileri nazarında da PKK ile bağlantısı olduğunu bildikleri terör gruplarıyla kolkola, koyun koyunadır.

Nitekim ABD Başkanının, PKK ile mücadelede Türkiye'nin yanında olduklarını söylediği sözlerinin üzerinden çok geçmeden IŞİD'le Mücadele Özel Temsilcisi, Ayn el Arap'ta PKK'lı teröristlerle yan yana görüntülenmiştir.

Türkiye'nin kırmızı listede aradığı bir terörist, ABD Başkanı'nın Özel Temsilcisinin yanından çıkıyorsa ABD bize daha ne anlatacaktır?

ABD yönetimi güven vermekten uzak, müttefiklik ilişkisine soğuktur.

İki ülke arasındaki tarihî bağları yok sayarak bugün Türkiye'nin terörle mücadelesinin karşısında yer almanın bedeli ABD'ye pahalıya patlayacaktır.

11 Eylül'de ABD'nin yaşadığı terör saldırılarından sonra Türkiye, müttefik gördüğü bu ülkenin terörle mücadelesinde yanında olmuştur.

Ülkemiz kendisine yakışanı yapmış ve gerek siyasi gerekse askerî yönden ABD'ye olan desteğini mümkün olan her seviyede göstermişti.

ABD 11 Eylül saldırılarından sonra Türkiye'den hangi yardımı talep etmişse, ülkemiz bu yardımların gereğini yerine getirmişti.

Mesele müttefiklik ilişkileriye şimdiki aşamada ABD yönetiminin Türkiye'den alacağı dersler çoktur.

Verebileceği ise hiçbir şey yoktur.

Devlet olma şerefini teröristlerle beraber hareket ederek kendi ayaklarının altına alan yine ABD yönetiminin en azından küresel adalet ve vicdana müzahir hareketi en halisane beklentimizdir.

Bizim boş laflara karnımız toktur.

Bugün yanımızda olan bizimledir.

Herkes safını iyi seçmeli, tercihini ona göre yapmalıdır.

Türkiye gündelik ve geçici hesaplar uğruna kurban edilemeyecek kadar önemli ve büyük bir ülkedir.

Ve Türkiye büyük bir medeniyetin varisi, kıtaların kesiştiği kavşak noktada var olmaya yemin etmiş, bu uğurda her çileyi her mücadeleyi göze almış güçlü bir devlettir.

Biz dost ve müttefik kaybetmek istemeyiz.

Ancak ABD tam aksi yönde ısrar ve inat ederse de başı göl ayağı pınar olsun der, önümüze, işimize ve geleceğimize tek yürek halinde bakarız.

Muhterem Arkadaşlarım,

Tarih boyunca, büyük davalar, büyük hayal ve hedefleri olan insanların omuzlarına alınmış, mümtaz iradeleriyle taşkın seller gibi istikbale taşınmıştır.

Hayal eden heyecan duyacaktır.

Ülküsü olan şuurla davranacaktır.

Heyecan varsa yılgınlık sönecek, şuur hâkimse çılgınlık sonlanacaktır.

Şuur yoksa heyecan bir müddet sonra tökezleyecek, cesaret çok geçmeden ziyan olup gidecektir.

Heyecanın şuurla yöğrulması yenilmezliğı doğuracaktır.

Hedefi olan başarı yolunu yarılamiş demektir.

Yanlış yere saplanmak da hedefin arkasına düşmek de hedefsiz olmak kadar isabetten uzaktır.

Başarı ise bir son değıl, bitmeyen bir yolculuktur.

Büyük hedefler büyük heveslerin büyük hevesler ise büyük düşüncelerin eseridir.

Tarih, henüz cılız fikirlerden büyük heyecanların; küçük heyecanlardan ise büyük ülkülerin doğduğuna şahitlik etmemiştir.

Hamdolsun hedefimiz de hevesimiz de düşüncemiz de yüzümüzü kara çıkarmayacak, bizleri mahcup etmeyecek, hatta başkalarının gıpta ile bakacağı kadar büyük ve kutludur.

Biliyoruz ki, bugüne kadar keşfi yapılmış en mühim en müessir güç inanmış insandır.

Büyük ülkülere bağlanan, yüksek ufuklara odaklanan, ulaşılmaz gibi görünen ne varsa akıl ve kalp süzgecinden geçirip kavrayan ancak ve ancak davasına, kutsal değerlerine ve sevdasına inanmış insandır.

Kısaca ifade etmek isterim ki, Milliyetçi Hareket Partisi inanmış, ilkeli ve ahlaklı bir hayatla bezenmiş, ülküsünde erimiş insanların mecmuudur.

Uzak hedefleri kucaklayan, hayal gibi görülen ülkülerin peşinde koşanlar; yüreği, vicdanı, ruhu, heyecanı ve şuurunu büyük olan adamlardır.

Ve bunlar Milliyetçi-Ülkücü Hareketin boyun eğmeyen, taviz vermeyen, şuna buna eyvallah etmeyen, Türk-İslam ülküsüyle dolmuş taşmış gönül neferleri, gönüllü fertleridir.

Ne mutlu bizlere ki, 48 yıldır ayaktayız.

Düşürmeye de kimsenin gücü yetmeyecektir.

48 yıldır mücadele hâlindeyiz.

Bu yoldan geri adım bizim için kendimizi inkâr ve yok saymaktır.

Mücadele başa çıkmayı, aşmayı, uğraşmayı, didişmeyi, çarpınmayı, nefesi kesilmeden, pes etmeden var olmayı göze almış yüreklere özgü bir vasıftır.

Dava adamlığında somutlaşan bu özelliklere sahip olamayan,
İrade gösteremeyen,
Bedel ödemeye yanaşmayan,
Karar ve kavlinin arkasında duramayan.

Fikrini ve ülkülerini savunamayan,

En küçük zorluk ve karşı propagandada dönüş yapan,

Sıkıyı görünce saklanacak kovuk arayanların sahip olabileceği
bir unvan değildir dava adamlığı.

Allah'a şükür, davasını bayrak yapmış arkadaşlarım,
gönüldaşlarım, Ülküdaşlarım, bizlere umut bağlamış milyonlar
uç hilalin başarı ve bir adım ileriye gitmesi hususunda emsalsiz
fedakârlıklar göstermektedir.

Hafta sonu 41 ilimizde aynı anda, aynı coşkuyla, aynı şevk ve
heyecanla gerçekleştirilen il kongrelerimiz bunun bariz ve çarpıcı
ispatıdır.

Eridiğimizi söylüyorlardı.

Güçten takatten düştüğümüzü anlatıyorlardı.

Kayıplarımız olduğunu, zaaf içinde bulunduğumuzu iddia
ediyorlardı.

Bir günde 41 il kongresi mi olur, nereden çıktı bu, niye şimdi, ne
gereği vardı, diye etrafına afra tafrayla soranları duyuyorduk.

Oldu mu? Oldu.

Başardık mı? Başardık.

41 ilimizde kongrelerimizi yaptık mı? Yaptık.

Milliyetçilik ve demokrasinin şölenini 41 vatan köşesinde yaşattık.

Türk milletinin ümitsiz olmadığını gösterdik.

MHP varsa çarenin bitmediğini,

MHP varsa kavruk yüzlerin umutsuzlukla buruşmayacağını, özlemlerin eninde sonunda vuslatla buluşacağını dost da olsa düşman da olsa kanıtladık.

Milliyetçi Hareket Partisinin teşkilat yapısı diri ve dinamiktir.

Kadroları inanmış ve iddialıdır.

Mensupları vatan, millet, bayrak aşkıyla anlamlıdır.

Biz, gideceğimiz limanı biliyor, fırtınalara karşı uyanık ve tedbirli duruyoruz.

Türk milletinin bekası ve yüceltilmesi hedefine, hiçbir tereddüte kapılmadan gönülden bağlıyız.

Ahlak ve vicdanımıza emanet edilmiş davamızı ikbal uğruna istismara kalkışmayacak mizaç ve karakter olgunluğuna sahibiz.

En zor şartlar altında bile ama, fakat, ancak demeden ülkülerimizi, milletimiz için yapacaklarımızı savunacak kadar kırılmaz bir irademiz,

Türk milliyetçiliği siyasal çizgisini takip etme konusunda kararsızlık göstermeden ulaşılmış bir sadakatimiz vardır, her yönüyle meydandadır.

Milliyetçi Hareket Partisinin başarısızlığı, teklemesi, kaos ve krize düşmesi konusunda 1 Kasım'dan sonra devreye giren iç ve dış

mihraklara şamar gibi inecek cevap, biliniz ki, milletimizin gönlünü kazanmak, haklı ve olması gereken siyasal mevkiimize çıkmakla olacaktır.

Bir günde yaptığımız 41 il kongremizle önemli bir sınır geçilmiş kavga ve karışıklık bekleyen, iç kargaşa ve çözölme uman gafiller yine çuvallamış, baltayı bir kez daha taşa vurmuşlardır.

Bunlara söyleyecek sözümüz bitmiştir.

Sözü zaten Milliyetçi-Ülkücü Hareket söylemiş, bunların ağız ve iftiralarına damgayı vurmuş, kilidi asmıştır.

Kongresini yapan il teşkilatlarımızı, seçilen il başkanlarımızı, yönetim kurullarını, üst kurul delegelerini ve bütün dava arkadaşlarımı kutluyorum.

Bizde kaybeden yoktur, kazanan Milliyetçi-Ülkücü Harektir.

Milliyetçi Hareket Partisi kendisine yakışanı yapmış ve başarmıştır.

Bundan sonra kalan illerimizin kongreleri de peyderpey gerçekleştirilecek, 18 Mart 2018'de 12.Olağan Büyük Kurultayımız muazzam bir katılım, ilgi ve heyecan içinde tamamlanacaktır.

Açıkça söylüyorum; Türkiye Cumhuriyeti'nin meşakkatle kazandığı hak edilmiş ve çağdaş bir değer olan demokrasiye sonuna kadar bağlıyız.

İnsanın insan olması sıfatından kaynaklanan temel hak ve hürriyetlere saygı duyuyoruz.

Herkes için bağlayıcı olan adaleti, düzeni, barışı ve hürriyeti birlikte tesis etmeyi hedefleyen hukukun üstünlüğüne inanıyoruz.

Vatandaşlarımızın inançlarını yok saymadan, bir arada kardeşçe yaşamasını temin eden din ve vicdan hürriyetini savunuyoruz.

Türkiye'nin aç hürler, tok esirler ülkesi olmaması için ne gerekiyorsa, üzerimize ne düşüyorsa yapacağımızın güvencesini veriyoruz.

Demokrasinin bizlere yüklediği nimet ve yükümlülükler çerçevesinde Türkiye'nin geleceğine, milletimizin güven ve teveccühüne talip olduğumuzu, bu güzel ülkeyi en iyi şekilde Milliyetçi-Ülkücü Hareketin yöneteceğini iddiayla ifade ediyoruz.

Sözlerime son verirken, bu hafta karşılayacağımız 11 ayın sultanı mübarek ramazan ayının şimdiden hayırlı olmasını Rabb'imden niyaz ediyor, sizleri tekraren sevgi ve saygılarımla selamlıyorum.

Sağ olun, var olun, Cenabı allah'a emanet olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

30 MAYIS 2017

Değerli Milletvekilleri,

Muhterem Misafirler,

Basınıımızın Değerli Temsilcileri,

Haftalık olağan Meclis grup toplantımıza başlarken sizleri sevgi ve saygılarımla selamlıyor en iyi dileklerimi sunuyorum.

Konuşmamın başında iki konuya öncelikle temas etmek istiyorum:

Bunlardan birisi acı verici bir kaybımızdır.

Davamızın mümtaz isim ve emektarları arasında bulunan, Merhum Başbuğu'muz Türkeş Bey'in yakın arkadaşlarından birisi olan Sayın Ahmet Er'in vefatından derin bir üzüntü duydum.

Partimizde değişik görevlerde bulunan ve ismi saygıyla hatırlanacak merhum Ahmet Er'e Allah'tan rahmet, ailesine ve camiamıza sabır ve başsağlığı niyaz ediyorum.

Bir diğer konuda Manisa'da gerçekleşen depremdir.

27 Mayıs 2017 Cumartesi günü Manisa'da meydana 5,1 şiddetindeki deprem hepimizi endişelendirmiştir.

Allah'tan, depremde herhangi bir can kaybı yaşanmamıştır.

Sadece hasarın konutlarla sınırlı kalması tek tesellimiz olmuştur.

Saruhanlı ve Gölarmara ilçelerindeki konutlardan 115'i ağır, 81'i de hafif hasar görmüştür.

Manisalı kardeşlerimize çok geçmiş olsun dileklerimi iletiyor, parti olarak her zaman yanlarında olduğumuzu özellikle belirtmek ve bildirmek istiyorum.

Rabb'imden, milletimizi ve ülkemizi doğal olan veya olmayan tüm felaketlerden tüm musibetlerden korusun, kollasın niyazında bulunuyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

Bugünkü çağda insanlığın en önemli sorunlarından birisi maneviyatındaki devasa açıklar, kaygı verici açmazlar, derin çatlaklardır.

Bu yüzden insanlığın manevi bir buhranın tahakkümüne maruz kaldığını söylemek abartılı ve afaki bir yorum olmayacaktır.

Manevi sarsıntı ve bozguna diğer başka alanlardaki olumsuzluklar da kâh destek vermekte kâh sonuç itibarıyla daha da şiddetlenmesini sağlamaktadır.

Bilelim ki, artan eşitsizlikler alarm zilleri çalmaktadır.

Çoğalan adaletsizlikler tehlike sinyalleri vermektedir.

İnsan onurunun çığnenmesi, insani kazanımların çürümeye bırakılması karamsar ve kötümser bekleyişleri tırmandırmaktadır.

Bireysel hak ve hürriyetler alanındaki gerilemeler, hatta kimi hâllerde vuku bulan gerilimler insanlığı adeta darboğaza sürüklemektedir.

Bu itibarla sorunlar ağırlaşmakta, içinden çıkılmaz hâle gelmektedir.

İnandığı gibi yaşamayan, yaşadığı gibi de inanmayan insan veya toplumların zamanın pasif, bağımlı ve parçalı birer ögesi olmaları kaçınılmaz bir hayat gerçeğidir.

Hz. Mevlana ne güzel de söylemişti:

Güneş gibi ol şefkatte, merhamette.

Gece gibi ol ayıpları örtmekte.

Akarsu gibi ol keremde, cömertlikte.

Ölü gibi ol öfkede, asabiyette.

Toprak gibi ol tevazuda, mahviyette.

Ya olduğun gibi görün ya da görüldüğün gibi ol.

Herkesin görüldüğü gibi olmaya veya olduğu gibi görünmeye ihtiyacı vardır.

Tutarlı olmak budur.

Dürüst ve ilkeli olmanın yolu buradan geçmektedir.

Ahlaklı olmak da bunu gerektirecektir.

Maneviyatımızın hisarları delik deşik olmuşsa, kısa ömrümüzde anlaşmazlık, uzlaşmazlık, mutsuzluk, huzursuzluk ve kesif cepheleşmelere yakamızı kaptırmışsak, mutlaka bir yerlerde vahim bir hata ve yanlış var demektir.

Paylaşmanın erdemi konuşulur, ne var ki komşunun aç yatıp aç kalkması dikkatleri çekmez.

Gıybetin kötülüğünden yakınan çoktur, gelin görün ki, onu bunu çekiştirmekten kimse vazgeçmez, bundan da çekinmez.

Kul hakkı denir, helal rızık tavsiye edilir, yetim malından bahsedilir, fakat bunlar sözde kalır, nitekim refakat ve riayet eden çıkmaz.

İyi olmanın, temiz olmanın, ahlaklı olmanın, halis ve ihlaslı bir insan varlığının önem, değer ve vazgeçilmezliği sözde kalır, yüzeyde duramaz.

Dilin söylediğini kalp onaylamaz, kalpten geçenleri dil telaffuz etmezse; aklın teklifi gönül süzgecinden geçmez, duygularla desteklenmezse olgun, kâmil, salih, yetkin, sözüne ve eylemine güvenilir bir insan nasıl olacaktır?

İnsanlığın içinde bocaladığı manevi çoraklık ve aşınmanın nice savaş ve acımasızlıklara davetiye çıkardığını görmemiz lazımdır.

Bir yanda israfa batan, ihtiyatsız bir zenginlik içinde yüzen azınlık; diğer yanda yoksulluğun, yokluğun, yozlaşmanın pençesine düşmüş çoğunluğun sürdürülemez bir çelişki olduğunu artık hepimiz görmeliyiz.

Geldiğimiz bu aşamada, bunları konuşmaktan daha fazlasını yapmalıyız.

İnançlarımızın müşfik ve muazzez sesine, imanımızın kutlu ve kuşatıcı buyruğuna daha çok kulak vermeliyiz.

Bu nedenle inandığımız gibi yaşamaktan başka seçeneğimizin olmadığını bilmeliyiz.

Siyasi, ekonomik ve ahlaki durgunluğun içine hapsolmuş İslam âleminin yeni bir yükseliş, yeni bir diriliş ruhuyla üzerindeki ölü toprağı atması kaçınılmaz bir zarurettir.

Orta Doğu'nun petrol zenginliği ve stratejik ticari avantajlarına rağmen, mesela işsizlikte küresel ortalamanın iki katına ulaşması düşündürücü, bir o kadar da sarsıcıdır.

Benzer şekilde ülkemizin durumu da parlak sayılamayacaktır.

İslam âleminin büyük bir kesimi yoksullukla savaşıp, sağlık hizmetleri, temiz su ya da düzenli elektriği bulunmayan gecekondu mahallelerine tıkmışken, küçük ve kaymak bir tabaka yer altı ve yer üstü kaynakları aç gözlülükle sömürmektedir.

Hz. Ömer'in tek bir paltosu vardı ve onu da bizzat kendisi yamıyor, öyle giyiyordu.

Efendi'mizin hayatı ise başlı başına bir örnek ve imrenilecek vasıf ve yaşayış şekliyle doluydu.

İmana övgü, küfre sövgü vardı.

Bir zamanlar, mümin olmaya çağrı, müşrikliğe, müsrifliğe, münafıklığa reddiye hâkimdi.

Sabır, samimiyet ve safiyet inancımızın özü, manevi istiklal umutları fâni hayatımızın ana gövdesiydi.

İtikat baş tacı yapılırken, ikilik, iradesizlik, ikiyüzlülük ve iffet yoksunu bir zafer ve kazanma arayışı ayaklar altındaydı.

Peki ne olmuştur da koskoca İslam dünyası manevi hastalığa kapılmış, birbirine düşmüştür?

Terörizm nasıl olmuştur da etrafımıza kamp kurmuş, çevremizi kuşatmaya almıştır?

Var olan tahammülsüzlük, yaygınlaşan insafsızlık ve vicdansızlık neye yorulmalı, nasıl yorumlanmalıdır?

Yanlış nerededir?

Mesela Riyad yönetiminin, ABD'yle kılıç dansı eşliğinde 110 milyar dolarlık bir silah anlaşması imzalaması, tepeden tırnağa silahlanması hangi mantık ve mirasın sonucudur?

ABD Başkanı'nın Suudi Arabistan'da benim için halklar değil, demokrasi değil, rejimler önemlidir sözünün adres ve muhatabı kimlerdir?

Ve de bir dilim ekmeğe aç, bir damla suya hasret, bir parça hak ve güvenceye muhtaç milyonların çığılığı ne zaman duyulacaktır?

Din düşmanları takiyye maskesi takıp iblise hizmetkârlığa soyundular.

Küresel güçlere taşeronluk yapanlar istismar kamuflajının ardına saklanıp fitneye bekçilik ve tetikçilikten dolayı utanmadılar, sıkılmadılar.

Petrol kuyularından dolar çıktı, servet fıskırdı; ama insanlık o kuyulara gömüldü, hakikat ve hidayet toprak altında kaldı.

Yerin altı yerin üstüne çıkarıldı, ne var ki yerin üstü de yerin altına sokuldu.

En acısı da, bir yerinden İslam'a bulaşan, İslam'ı kullanan, yüce dinimizi hain emellerine alet etmeye kalkan terör ve vahşi örgütlerin varlığıdır.

FETÖ'ye bakınız bunu göreceksiniz, IŞİD'e bakınız aynı şeyi fark edeceksiniz.

Bunlar ki, İslam dinine yuvalanmak isteyen batıl ve küfür çeteleridir.

Elbette İslam ile terörü yan yana getirmek, yani İslami terörden bahsetmek soysuz bir saptırma ve uydurmadır.

Bir insanı öldürmenin tüm insanlığı öldürmekle eş değer olduğunu buyuran bir dine yapılabilecek en büyük kötülük en çirkef hakaret ve saldırı terörizmle eşitleme teşebbüsüdür.

Buna da hiç kimsenin hakkı yoktur.

İslam insanlık değerlerinin tacı, tahtı, ilahî taltifidir; terörizm ise insanlığın inkârı, itlafı, tam karşısında mevzilenmiş, mevki bulmuş ihanet cephesidir.

Dördüncü gününü idrak ettiğimiz rahmet ve bereket ayı ramazanda bu gerçekler üzerinde mutlaka düşünölmeli, gerekirse bir öz eleştiri gerekirse muhtevalı bir muhasebe yapılmalıdır.

Şunu unutmayalım; maneviyatımızı saran tehlikelerle mücadele etmez, kendimize gelmez, yeni baştan ayağa kalkmazsak çok sürmez, çöküş mukadder olacaktır.

Bu mübarek ve mukaddes ayda kardeşlik duygularımızı pekiştirerek, gaflet ve hezimet yolundan çıkarak tokalaşmaya, toparlanmaya, iç barış ve huzurumuzu sağlamlaştırmaya ihtiyaç vardır.

Ramazan ayı aç ve susuz kalma ya da diyet yapma ayı değildir.

Ramazan biz olma, bir nevi iman tazeleme, tövbe etme ayıdır.

Aynı şekilde ramazan Kuran ayı, bolluk, paylaşma, dayanışma ve kardeşlik halkalarını genişletme, güçlendirme zamanının adıdır.

Sahurdan iftara kadar samimi ve sabırlı olmanın mükafatını sadece ve sadece Allah'tan beklemek, Allah'tan dilemek ramazan'ın gerçek manasıdır.

Allah'tan niyazım, dualarımızın, tuttuğumuz oruçların kabulüdür.

Bu vesileyle Türk-İslam âleminin ve siz değerli arkadaşlarımın on bir ayın sultanı ramazanı şerifini tebrik ediyor, bayrama sağlıklı ulaşmayı, yepyeni ve sağlam bir dayanışma ve birlik ruhunun canlanması için bir dönüm olmasını temenni ediyorum.

Denemezsek başaramayız.

Başaramazsak var olamayız.

İstikrarlı ve iradeli şekilde bir ve beraber olmayı denemeli, başarmalı, günahkârlara, millî ve manevi bünyemizin yıkımını gözleyen karanlık çevre ve çehrelere şamarı indirmeliyiz.

Değerli Arkadaşlarım,

17 Aralık 2010'da, seyyar satıcı 26 yaşındaki Tunuslu Muhammed Buazizi'nin kendini yakması Kuzey Afrika ve Orta Doğu'yu da ateşe vermişti.

Buazizi'nin meyve arabasının devrilmesiyle totaliter rejim ve yönetimlere karşı deyim yerindeyse isyan duyguları uyanmış, devrimler doğmuştu.

Batıya kul köle olan despot yöneticiler birer birer yerinden yurdundan olurken çakılan kıvılcım hâlâ sönmeyen kaos fitilini tutuşturmuştu.

O günden bugüne Orta Doğu perişan, insanlık bitmiş hâledir.

On yıllardır kuma gömülmüş Orta Doğu bu kez de kan ve şiddet seline kapılmış; birlik ve dirliğini terör örgütlerine kaptırmıştır.

Tunuslu İslam düşünürü İbn-i Haldun der ki; akıl ruhun simgesidir.

Ancak ruhunu ipotek ettiren, ruhu çalınan kişi ya da toplumlarda ortak aklın olmayacağı, olmayan bir şeyden de medet umulmayacağı su götürmez tarih tecrübesidir.

Şu anda Orta Doğu'da ortak akıl yoktur.

Akl olmayınca irade bulunmayacaktır.

İrade bir canlıyı insan, bir insanı ise şuur ve vicdan sahibi yapacaktır.

Bu itibarla Orta Doğu, emperyalizmin her türlü telkin, dayatma, yönlendirme, baskı ve tehdidine açığı ve korumasız durumdadır.

Terör örgütleri komşu coğrafyalara demir atmış, risk ve belirsizlikler İslam dünyasına çengeli takmıştır.

Salgın gibi yayılan, nerede ve nasıl biteceği hiç kimse tarafından bilinmeyen karmaşa ve vahşi çatışmalar elbette İslam ve insanlık âlemi açısından felaketin izharıdır.

Masum ve demokratik protestolardan kanlı hesaplaşma ve iç isyanlara varan dramatik zincirleme olaylar serisi en başta bölgesel barış ve huzuru baltalamıştır.

Yozlaşmış yönetimlere karşı ekme, iş, onur, özgürlük, adalet çağırısı yapan milyonlar, aslında dip akıntıyı yüzeye çıkarmakla

kalmamış, Orta Doğu'nun yüzyıllık yapay ve ısmarlama haritalarının da tartışmaya açılmasını sağlamışlardır.

Temel değerlerle stratejik çıkarları dengelemekten bihaber komşu ülkeler, küresel güçlerin resmen eline avucuna düşmüşlerdir.

Düne kadar bağımlılık ve tutsaklık örtülü Haldeyken, şimdi her şey billurlaşmış, gün yüzüne çıkmıştır.

Ülkeler arasındaki sosyal ve ekonomik uçurumlar, toplumlar arasında devleşen adaletsizlik ve eşitsizlikler Afrika ve Orta Doğu'yu çoktan dehşet fanusuna almış, uzun süredir içten içe kemirmişdir.

Misal olarak;

Birleşik Arap Emirlikleri'nin başkenti Abu Dabi ile Yemen'in başkenti Sana veya Somali'nin başkenti Mogadişu arasındaki keskin ve büyük tenakuz aslına bakarsanız yanı başımızdaki coğrafyaların içler acısı durumunu gözler önüne sermektedir.

Terör örgütleri hem küresel ligin zirvesinde bulunan efendilerinden aldıkları emir hem de bölgesel dengesizlik ve değişik saiklerle kabaran öfke hâliyle beslenmiş ve kan döken canavarlara dönüşmüşlerdir.

Geçen hafta Birleşik Krallık'ın Manchester kentinde, bir konser salonuna düzenlenen terör saldırısıyla, Mısır'da Kıpti Hıristiyanları taşıyan bir otobüse yapılmış terör saldırısı hiç tereddütsüz aşağılık bir caniliktir.

Kabul edilmelidir ki, Orta Doğu'nun temellerinin sarsılması, geleceğiyle oynanması tüm dünyayı güvensiz ve riskli hâle getirmiştir.

Şüphe yok ki, bu terör saldırılarında masum insanlar can vermiştir.

Ve Milliyetçi Hareket Partisi hunhar eylemleri lanetlemekte, muhatap halk ve devletlere taziyelerini iletmektedir.

Şunu unutmayalım ki, terör her yerde terör, terörist her coğrafya ve ülkede suçlu ve haindir.

Terör örgütleri arasında sınıflandırma, ayırıştırma, iyi kötü tasnifi, ehvenişer değerlendirmeleri sakıncalı olduğu kadar zulmün aklanmasıdır.

Zulüm, mazluma kastetmek, haksızlığa çanak tutmaktır.

Zulüm, insan olmanın inkarı, insanlığa apaçık saldırı ve suikasttır.

Kaynağı, kökeni, motivasyonu, bahanesi, gayesi, yanında yöresinde kim olursa olsun her terör örgütü zalim her terör eylemi ise zulmün ta kendisidir.

Londra'da parlatılan, Berlin'de pırlanta gibi görülen, ama Ankara'da, İstanbul'da, Bağdat'ta, Şam'da bomba olup patlayan terör örgütleri insanlığın yenmesi, kökünü kurutması gereken zulmün paryalarıdır.

Bunu yapmak için küresel akıl, adalet ve iş birliği kanalları açık ve aktif olmalıdır.

Herhangi bir terör örgütünü, bir başkasına üstün tutmak hem adil hem insani hem de ahlaki görülemezdir.

Terör örgütleri karşısında tarafsız kalmak diye bir şey yoktur.

Bu olsa olsa cinayetlere rıza gösteren eyyamcılık ve entrikacı duruştur.

Teröre net tavır alamayan, mazeret üreten, oraya buraya saklanan ülkeler bilinsin ki, zulme ortak olan, destek çıkan, mazlumların ahını alan potansiyel düşmanlardır.

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın, 25 Mayıs'ta Brüksel'de katıldığı NATO Zirvesi'nde aklımızın yatmadığı, ister istemez acaba diye sorguladığımız bazı kararlar alınmıştır.

Bu kararlardan ön önemlisi, NATO'nun IŞİD'le mücadeleye katılacak olmasıdır.

Türkiye'nin uzun bir süredir dillendirdiği bu seçenek ilk bakışta oldukça olumlu ve isabetli değerlendirilecektir.

Bizim kanaatimiz de bu yöndedir.

Ancak NATO'nun yalnızca IŞİD'e odaklanması, Rakka Operasyonu için daha çok hava desteği sağlamayı öne alması, ayrıca istihbarat toplanması ve paylaşılmasıyla askerî faaliyetlerinin sınırlı kalacak olması kuşku ve kaygılarımızı artırmaktadır.

Gündemde PKK-PYD-YPG yoktur.

Türkiye'nin, Rakka Operasyonunda PKK-PYD-YPG'nin kullanılmaması önerisinin reddi kabul edemeyeceğimiz çifte standart ve art niyetlilik olarak yorumlanmalıdır.

ABD, tüm itiraz ve eleştirilere rağmen PKK-YPG'ye silah vermektedir.

Bu çerçevede 15 ve 20 Mayıs tarihlerinde 100 tırlık silah ve mühimmat sevkiyatı ortadadır.

ABD'nin Rakka Operasyonunda PKK-PYD-YPG ile aynı cephede yer alması, bundan da tavize yanaşmaması çok ciddi sonuç ve bedelleri ortaya çıkaracaktır.

Şimdi de bu cepheye NATO girmiştir; hem de Türkiye'nin karşı çıkışına rağmen.

NATO'nun Rakka Operasyonu'na katılması, PKK-PYD-YPG'ye bir yönüyle destek, değilse bile eylem ve emellerine göz yumması anlamına gelecektir.

Türkiye'nin NATO'nun ikinci büyük ordusuna sahip olduğu gerçeği ortada dururken, âdeta ülkemize meydan okur gibi 65 yıllık bir ortaklık ve üyelik hukukunu yok saymak kesinlikle küstahlıktır.

NATO bu kadar ucuz mudur?

Üye devlet olmamızın hiç mi saygınlığı veya yaptırımını, hadi bunları da geçtik hiç mi hatırı yoktur?

Ne demek NATO'yla PYD-PKK-YPG'nin aynı çizgide olması?

Bu derin kumpası ne şekilde okuyalım?

NATO, Türkiye düşmanlarıyla nasıl, hangi dürtü ve stratejik amaçla yan yana gelecektir?

Bu ne menem bir çarpıklık, izahı ne şekilde yapılacak bir çirkinliktir?

NATO bugüne kadar herhangi bir yaramıza merhem olmuş değildir.

Üstelik Türkiye'ye kurulan tuzaklar da adı sıklıkla geçmiştir.

Bilhassa darbeler tarihî incelendiğinde henüz aydınlanmamış çok sayıda iddia ve itham NATO'yu direkt kapsamına almıştır.

Bunlar her vicdan sahibi vatan evladı tarafından değerlendirilmekte, konuşulmaktadır.

İttifak hukuku tek yanlı yürüyen, tek taraflı çalışan; birilerinin keyfine, çıkarına, stratejik beklentisine göre ilerleyen bir oluşum, organizasyon hali değildir.

NATO, PKK'nın değil Türkiye'nin ortak olduğu, nice fedakârlıklar yaparak katkı sunduğu küresel bir teşkilattır.

Rakka Operasyonu'na katılsın, buna diyecek bir şey yoktur.

Hatta Türkiye'nin desteği de malumdur.

Ancak terör örgütleriyle NATO'nun ne işi vardır?

Bu ayıp değil midir?

ABD nereye varmayı planlamaktadır?

IŞİD teröristse, PKK-PYD-YPG nedir, Brüksel ve Vaşington'dan bakıldığında bu insan azmanları, insanlık katilleri nasıl görülmektedir?

PKK'lı, YPG'li teröristler dağda bayırda kelebek peşinde koşan, çiçek böcek seven, papatya toplayıp fal açan, piknik yapıp mangal ziyafeti düzenleyen cici çocuklar değil, basbayağı canidir, bal gibi haindir, tartışmasız şerefsizdir, hepsi birden insanlığa kastetmiş düşmanlardır.

Bunun ötesi yoktur.

Bundan başka söylenecek söz de yoktur.

24 Mayıs 2017'de şehit olan Diyarbakırlı Er Reşit Yıldız, Samsunlu Polis Memuru Mesut Yılmaz'ın;

25 Mayıs 2017'de şehit edilen Ankaralı Er Emre Karagöz, Yozgatlı Uzman Çavuş Gökhan Peker, Samsunlu Uzman Çavuş Mustafa Özdemir, Çankırılı Uzman Çavuş Yavuz Bayram, Kayserili Uzman Çavuş Abuzer Doğan, Ağrılı Köy Korucusu Fetullah Aladağ'ın,

27 Mayıs'ta şehit edilen Gaziantep'li Uzman Onbaşı Ferhat Gözen'in,

İki hafta önce Şırnak'ta roketli saldırıya uğrayıp geçtiğimiz gün şehit olan ve dün de son yolculuğuna uğurlanan Osmaniyeli Uzman Çavuş Oğuzhan Yılmaz'ın katilleri, ABD'nin Rakka yürüyüşünde yanına aldığı canilerdir.

20 Temmuz 2015'den bu tarafa şehit düşen 1209 vatan evladının canını alan esfele safilinler ABD'nin fiilî kara gücü olarak planlanmışlardır.

Bu olacak, sineye çekilecek, görmezden gelinecek bir husumet değildir.

Batı terörizm konusunda karanlık bir sicile sahiptir.

Batı başkentlerinde bir kişi öldürülse bu bir cinayet görülürken, Doğu'da on binler katledilse buna sadece mesele gözüyle bakılması açık ve örtülemez bir Vandallık ve ilkeliktir.

Ne denli tuhaf ve tutarsızlıktır ki, geçen hafta, İtalya'nın Sicilya Adası'nda bir araya gelen G7 ülkelerinin liderleri, terörle mücadelede anlaşmaya varmışlardır.

Bu konuda ne kadar dürüst oldukları elbette çok geçmeden görülecek ve anlaşılacaktır.

Özellikle AB konusunda ihtiyatlı bir iyimserlik dönemine geçilme sürecinde, Türk devletinin haklı ve meşru duruşunu geri adım atmadan müdafaa etmek siyasi otoriteden samimi beklenti ve tavsiyemizdir.

Huzurlarınızda şehitlerimize bir kez daha Allah'tan rahmet, ailelerine, silah arkadaşlarına, milletimize sabır ve başsağlığı diliyorum.

Hâlen tedavisi süren kardeşlerime acil şifalar temenni ediyorum.

Diyorum ki, habis oyuncular, kirli senaristler, hemen heveslenmeyin, boşuna heyecan yapmayın.

Acele etmeyin, yavaş gelin, nefes alıp şu kararlılığımızı iyi duyup düşünün:

Sizde oyun bitmezse, bizde de kahraman nesil tükenmez.

Sizde nefret ve kin azalmazsa, bizde de işgal niyetlerini tepeleyecek, ihanet teşebbüslerini silip süpürecek soylu, helal süt emmiş yiğit neferler eksilmez.

Bir oluruz, tıpkı serhat boylarındaki akıncılar gibi, tıpkı mehterandaki kuvvet gibi tıpkı fethe çıkmış iman kaleleri gibi, birlikte davranıp alayınızı birden her yerde karşılar, hak ettiğiniz cevabı veririz.

Ve de aynen 15 Temmuz'da olduğu üzere kaçtığınız yere kadar kovalar, inlerinizde boğarız.

Zalimler korusu ne derse desin; şehitler ölmez, vatan bölünmez.

Bayrak inmez, ezan dinmez, Türk milleti asla düşmez, Türkiye Cumhuriyeti düşmeyecektir.

Muhterem Arkadaşlarım,

İstanbul, bir şehirden, bir ilden, bir kentten, bir metropolden daha fazlasıdır.

İstanbul; muhteşem bir fetih ruhunun eseri, 13 yaşından itibaren hedefine kilitlenmiş kutlu hakanımız Fatih'in hediyesidir.

564 yıl önce İstanbul'un fethiyle bölgesel ve küresel statüko değişmiş, çağların yörüngesi kaymıştır.

Hristiyan Konstantinopolis gitmiş, Türk ve Müslüman İstanbul gelmiştir.

Bizans düşmüş, Türklük yükselmiştir.

Çürümüşlük sökülüp atılmış, Türk milleti sivrilip ileri atılmıştır.

Her fetih bir stratejinin mahsulüdür.

Her fetih kapsamlı bir hazırlığın, sağlam bir iradenin, inanmış kalplerin, hedefine kilitlenmiş bir cesaretin mükâfatıdır.

Anadolu hisarı'nın karşısına inşa edilen Rumeli hisarı aklın ve öngörünün marifetidir.

Karadan çekile çekile Haliç'ten denize indirilen gemiler bir vizyonun gerçekleşmiş muhayyilesidir.

Denizin üzerinden dev gibi giden yuvarlak topların yapımı kırılmayan, esnemeyen bir çalışmanın mukavemetidir.

O güne kadar hiçbir gücün aşamadığı 6,5 km uzunluğunda, 30 metre yüksekliğindeki surlara Ulubatlı Hasan olup üç hilali dikmek medyunuşükran olduğumuz bir inanmışlığın maharetidir.

Sabır, dua, zekâ, cengaverlikle 53 gün boyunca kuşatmaya alınan İstanbul'un sonunda düşürülmesi, bu aziz kenti Türk milletinin kalpgâhı yapmaya ant içmiş bir milliyetperverliğin şanlı muvaffakiyetidir.

İstanbul'un fethi, sefer bizden, zafer Allah'tan diyen inanmış yüreklerin muteber ve müstesna bir mecmuudur.

Yeniçerisinden hakanına, elleri havada dua eden isimsiz neferlerinden devrin ilim irfan pınarı Aksemsettin'e kadar fetih; bir destanın, bir dirilişin, Efendi'mizin övgüsüne mazhar olmayı kafa koymuş bir müjdenin şeref menkıbesidir.

Büyük fetih; Mehmet'i Fatih yapan, zamanın en büyük katedrali Ayasofya'yı camiye çevirerek Müslüman Türk milletine sunan, tüm mahlukatı gıpta ettirecek bir mahiraneliğin merkezi ve membaıdır.

İstanbul'un Fethiyle doğu ile batı arasındaki denge bozulmuştur.

İstanbul'un fethiyle hak nail, haram zail olmuştur.

İnsanlığın kader haritası, kader rotası değişmiştir.

Çağların kilidi kırılmış, birisi açılırken diğeri perdeyi indirmiştir.

Fatih Sultan Mehmet sadece kılıçla, sadece topla, sadece yaklaşık 70 bini bulan kahraman askeriyle değil; sabrıyla, sağduyusuyla, taşıdığı emsalsiz misyonuyla, sahip olduğu derin fikir, yüksek ahlak, âlim vasfı tutkulu hükümdarlık niteliğiyle İstanbul'u Türkleştirmiştir.

Fethin mirası üzerine yatıp durumu idare etmekle fütuhat bilinci muhafaza edilemeyecektir.

İstanbul, eğer 564 yıl önce alınmışsa; bu her şeyden önce ülkülerine ve ilkelerine teslim olmuş, bunun da ötesinde muzaffer

bir şuurla stratejik bakabilen, pes etmeyen bir hazırlık ve çalışma disiplini içinde hareketini planlayan elleri öpülesi ecdadımızın kazancıdır.

Büyük düşünmeyen bir millettten, kendini aşmayı göze almamış bir toplumdansa ne asırları kavramış fakih ne de yer küreye mühür vurmuş fatih çıkacaktır.

Tarihte hiçbir başarı tesadüfi değildir.

Tesadüfi olan fetih değil, cılız, güdük ve gevşek bir atılımdır.

Fetih için önce cesaret, önce feraset, önce fedakârlık, önce irade, önce fazilet, önce Ülkücü olmak lazımdır.

Bu yüzden Fatih Sultan Mehmet Han; hayranlıkla andığımız, hatıralarını her daim hafızamızda taşıyacağımız devrinin yenilgi tanımayan Ülkücüsü, çağına sığmayıp ok gibi ileri fırlayan bir bozkurtudur.

Her fetih öncelikle gönülleri kazanarak, gönül vermişleri, güven duyanları inandırarak başlayacaktır.

Altını çizmek isterim ki, fetih tarihin bir anında donmuş, durmuş, duraklamış bir hal değildir.

Fetih dinamiktir, süreçtir, süreklilik içinde, tarihsel mizan ve milletin müdahavim ve müdahalesiyle canlı tutulacaktır.

Ecdadımız gibi biz de kendimize sorup şu soruların cevabını aramak durumundayız:

Kahramanlık yolunda yürüyecek bilgelik ve cesarete sahip miyiz?

Başarı istikametinde zorlukları yenip, engelleri ekarte edecek bir mücadele şuuruna malik miyiz?

Yılgınlık göstermeden ülkülerimizin savunacak mizaç ve karakter olgunluğuna haiz miyiz?

İçeride hesaplaşma ve mücadele yerine; başımızı dışarı çevirip milletimize umut olmayı, canla başla çalışıp çırpınmayı göze alacak kararlılıkta mıyız?

Ayağımızdan çekiştirenlere, çelme takanlara, nifak yayanlara aldirış etmeden hep ileriye, hep ufka, hep bir adım ötesine gidebilecek heyecan ve arzuda mıyız?

Kim var diye sorulduğunda, sağa sola bakmadan, öne arkaya eğilmeden ben varım, biz varız demiş, diyen, diyebilecek bir hazırlık ve kendine güven içinde miyiz?

Saldırı ve tahrikler karşısında vazgeçmeyi vebal sayan, sadakat ve asalete cephe alanları veba gören bir kavrayış ve ahlakta mıyız?

Gece yastığına başımızı koyduğumuzda yalnızca gözlerin değil, vicdanımızın da huzurla uyuması için, Allah rızasına, millet sevdasına, ecdat ve şehitlerimizin hayır duasına layık olmayı hedefliyor, bunu istiyor muyuz?

O bunu söylemiş, bu şunu anlatmış yerine; varız, başaracağız, zorlukların üstesinden gelip hak ettiğimiz zirveye hep birlikte ulaşacağız diyebilecek bir sorumluluk ve dava ahlakında buluşmaya gönül rahatlığıyla tamam diyebiliyor muyuz?

Fetih için inanmak şart ise eğer, bu inancı taşıdığımızı kalben, fiilen, fiziken tasdik ediyor muyuz?

Kişilerle değil olaylarla; gelip geçici heveslerle değil çağımızı sarıp sarmalayan derin hakikat ve hedeflerle uğraşmayı, bunlarla kaynaşmayı amaç ediniyor muyuz?

Kısaca adam gibi yaşamak, gerçek bir lkücü olmak için yarın geç, bugün ise geçiyor diyebilecek vakur, takdir ve şükranla anılacak bir vicdani temizlik, insani duruluk ve fikr aydınlanmanın tarafı mıyız?

Bunlara evet diyorsanız, aşı tutmuş, işlem tamamlanmıştır ki, Fatih içinizde yaşamaya, fetih kanı damarlarınızda dolaşmaya başlamış demektir.

Bugün burada, il ve ile kongrelerini başarıyla tamamlayan İstanbul İl Teşkilatımızı yeni bir fethememur ediyor, kutlu bir sefer için görevlendiriyorum.

Biliniz ki, İstanbul'u sizlerden istiyorum.

Dünyanın en büyük Türk kentinin her sokağında, her mahallesinde, her hanesinde, 564 yıl önce surlara dikilen  hilal gibi umutla dikilip gönüllere girmenizi, sesimizi ve mesajlarımızı ulaştırdığınızın haberlerini almayı mit ediyorum.

Sizlere güveniyor, alayınıza birden üstün başarılar diliyorum.

İstanbul'u adaletle taņıřtırıp, Türk'n adıyla kaynaştıran, şaha kaldıran ve tarihe yön veren ecdadımızı hürmetle, minnetle yd ediyorum.

Dn kutladığımız İstanbul'un fethinin 564. yıl dönümünde, Türk milleti için canlarını feda eden aziz şehitlerimize ve başta büyük hnkrımız Fatih Sultan Mehmet olmak üzere kahraman ecdadımıza Cenabı allah'tan rahmet diliyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

Zannediyorum hiçbiriniz, şampiyon Beşiktaş'tan bahsetmeden konuşmama son vereceğimi düşünmemiştir.

Bir Beşiktaşlı olarak elbette şampiyonluktan sevinç duydum.

Spor Toto Süper Ligin bitimine bir hafta kala şampiyonluğa ulaşan Kara Kartal Türk sporunun renkleri siyah beyaz olan yüz akı, iftihar edilecek kulüplerinden birisidir.

Bu durum şahsım adına da oldukça anlamlı, memnuniyet vericidir.

Beşiktaş Jimnastik Kulübünün futbolcularını, teknik heyetini, yağmurda çamurda, karda kışta, iyi günde kötü zamanda destek ve tezahüratlarıyla takımlarını yalnız bırakmayan taraftarlarımızı içtenlikle tebrik ediyorum.

Kulüp Başkanı'mız Sayın Fikret Orman Bey ve yönetimini kutluyorum.

Müsaade buyurursanız, taraftarlarımızın bir sözüyle konuşmamı noktalıyorum: Asıl olan hayattır, hayat da Beşiktaş'tır.

Hepinizi sevgi ve saygılarımla selamlıyor, sağlık, başarı ve esenlikler diliyorum.

Sağ olun, var olun, Cenabı allah'a emanet olun diyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

06 HAZİRAN 2017

**Değerli Milletvekilleri,
Muhterem Misafirler,
Basınıımızın Değerli Temsilcileri,**

Bu haftaki Meclis parti grup toplantımıza başlarken hepinizi saygı ve sevgilerimle selamlıyorum.

Sözlerimin başında, 31 Mayıs günü Şırnak Uludere Şenoba'da düşen helikopterde şehit olan on üç kahramanımıza Allah'tan rahmet niyaz ediyor, milletimize ve ailelerine tekraren başsağlığı diliyorum.

İnsanca yaşamak elbette insana mahsus bir durumdur.

Barış ve huzur talebi insana özgü, insanla anlam ve derinlik bulan bir arayıştır.

İçinden geçtiğimiz mübarek ayda barış adına ne varsa, huzur adına ne konuşuluyorsa maalesef açık ve acımasız bir şekilde yok sayılmaktadır.

İnsani ve İslami değerler günahkârca, saygısızca, fütursuzca öğütölmektedir.

Bundan dolayı son derece müteessir olduğumuzu ifade etmek durumundayım.

Gerek siyasal açıdan gerekse de sosyal ve ekonomik bakımdan küresel ve bölgesel tablo iç acıcı, umut verici, gelecek vadeditici değildir.

Süregelengelişme, olay ve çatallaşan ilişki ağlarına baktığımızda maalesef başka bir yorum getirme şansımız yok denecek kadar azdır.

Yine de ümidimizi korumak istiyoruz.

Yine da karamsarlığa direnmek, yılmınlığa göğüs germek arzusundayız.

Çünkü umutsuzluk hâli akıl ve iman eksikliğinin ifşası ve ilanıdır.

İnanmış bir yüreğın teslim olması, ülküleri olan bir ruhun pes etmesi, hayalleri olan bir kafanın içe kapanması kelimenin tam manasıyla zalimlere alkış, hainlere ikramdır.

Bizim bu girdaba düşmemiz bu akıntıya kapılmamız olacak, duyulacak, kabul edilecek bir şey değildir.

Milliyetçi-Ülkücü Hareket varsa mutlaka umut vardır.

Milliyetçi-Ülkücü Hareket varsa muhakkak surette istikbali kavramış, istiklali namus bellemiş tertemiz vatan evlatları tıpkı yayından fırlamış ok gibi vardır ve ayaktadır.

Doğrudur, ülkemiz devasa sorun dağları arasına sıkışmıştır.

Meselelerimiz ağırdır.

Hiçbir vatandaşımız yarınından, yanından yöresinden emin değildir.

Risk ve belirsizlikler etkinliğini, korku ve kaygılar hâkimiyet alanını genişletmektedir.

Ne yazık ki koyu bir güvensizlik dalgası ülkemizin üzerine çöreklenmiştir.

Bunca olumsuzluğa rağmen milletçe kenetlenmekten, kardeşliğimizi perçinleyip geleceğe taşımaktan başka seçeneğimiz yoktur.

Kutuplaştırıcı, kırıcı, kavgaya davet edici şiddet ve nefret dolu söylemleri terk edip kucaklaşmaya dönüş yapmaktan başka çaremiz yoktur.

Zira Türkiye'yi hedefine alan pek çok tuzak ve oyunun varlığı gün gibi meydandadır.

Maskelerin ardına gizlenmiş uzun vadeli hesaplar tekrar güncellenmiş; sinsice, adice, aniden devreye alınmıştır.

Terörizm vasıtasıyla ülkemizi köşeye sıkıştırmak, millî ve tarihsel varlığına çomak sokmak isteyen karanlık çevreler dur durak bilmeden kanlı ve kahredici faaliyetlerini ilerletmişlerdir.

Şu hususu özellikle dile getirmeliyim ki, terör bumerang gibidir.

Ve de tutan eli mutlaka kıracak, destekleyicilerine eninde sonunda geri dönüp çarpacaktır.

Bu bir tarih gerçeğidir.

Dünya terörü konuşmaktadır.

Anlaşılan o ki, daha uzun bir süre de konuşacaktır.

Asya'dan Afrika'ya, Avrupa'dan Amerika'ya kadar insanlık terörün vahim, maliyeti son derece yüksek sonuçlarıyla karşı karşıyadır.

Terör demek canilik, cehalet ve cinayet demektir.

Terör demek insanlık değerlerine karşı topyekûn savaştan başka bir anlama gelmeyecektir.

Terörizm kör bir testere, terörist ise kendi türüne kastetmiş seri katildir.

Terörün dini, milliyeti, kimliği, aidiyeti, yöresi, yurdu, hepsinden mühimi de bahanesi yoktur, asla da olamayacaktır.

Son bir hafta içinde dünyanın farklı bölge ve ülkeleri peş peşe kana bulanmıştır.

30 Mayıs 2017 Salı günü Bağdat'ta,

31 Mayıs ve 3 Haziran 2017 tarihlerinde Afganistan'ın başkenti Kabil'de,

2 Haziran'ı 3 Haziran'a bağlayan gece Filipinlerin başkenti Manila'da terör çok sayıda cana mal olmuş çok sayıda insanın yaralanmasına sebebiyet vermiştir.

Ayrıca 3 Haziran'ı 4 Haziran'a bağlayan gecede Birleşik Krallık'ın başkenti Londra'da acımasız bir terör saldırısı yaşanmış; 7 kişi hayatını kaybederken, 48 kişi de yaralanmıştır.

Manzara dehşet vericidir.

Son üç ayda üçüncü defa terör eylemine sahne olan Birleşik Krallık'ta hayat sanki durmuş, insanlar olası eylemlerden dolayı evlerine kapanmışlardır.

Terör saldırılarına maruz kalan ülkelere taziyelerimi iletiyor, terörizmi bir kez daha lanetliyorum.

Ancak terörizme karşı hâlâ ortak bir cephe kurulamamış olmasından, hâlâ küresel bir inisiyatif alınamamasından kaygı duyduğumuzu da belirtmek istiyorum.

Ne zaman Batı ülkelerinde terör eylemi olsa, ne zaman masumların kanı dökülse haklı olarak yer yerinden oynamaktadır.

Oysaki Londra'da, Berlin'de, Paris'te istisna olan terör; Kabil'de, Bağdat'ta, Şam'da, Hakkari'de, Şırnak'ta olağandır, her gün vasat bulmaktadır.

Birleşik Krallık Başbakanı, keşke "Artık Yeter!" ikaz ve infial dolu mesajını yalnızca Londra saldırısından sonra dile getirmemiş olsaydı.

Bilindiği üzere, Türkiye terörizm illetinden uzun senelerdir muzdariptir ve çok çekmiştir.

Şehit haberleri yüreklerimizi kavururken, terör örgütleri sırayla suikast düzenlerken, Batı başkentlerinin derin sessizliğe gömülmesi, üç maymunu oynamaları unutulması imkânsız olan ikiye bölünmüş bir tavidir.

Hans ölürken kıyamet kopar, John ölürken dünya ayağa kalkar, ama Mehmet vurulup Hasan toprağın koynuna girerken kimseden çıt çıkmaz, insanlık sanki dilini yutar.

Londra patlarsa, Paris kurşunlanırsa muazzam bir tepki ve itiraz çığılığı yükselir; ne var ki Ankara bombalanır, İstanbul yanarsa derin bir sükût cihana yayılır.

İşte bu çifte standart, işte bu maksatlı ve köhne bakış terörizmin aşu suyu, sırtını yasladığı kirli tezat ve kanlı tezgâhıdır.

İnsan her yerde insandır.

Terör de her yerde terördür.

O zaman ölenlerin, şehadete yürüyenlerin adı Müslüman olunca adı Türk olunca içine düşülen hissiyatsızlık neden, duyarsızlık niyedir?

Terörizm laneti dürüst bir şekilde ele alınmaz, sağlam ve samimi bir mukavemet gösterilmezse önümüzdeki dönemde daha fazla kan akacak, daha çok bedel ödenecektir.

Yalnızca Londra'daki teröre değil, yerkürenin her köşesinde faal hâlde bulunan tüm terör örgütlerine ve arkalarında duran şer güçlere artık yeter deme vakti gelmiş, hatta geçmektedir.

Karşımızdaki seçenek oldukça azalmıştır.

Ya insanlık onurunu savunacağız ya da insanlığın paldır küldür uçuruma yuvarlandığını göreceğiz.

Ya terörizmi döktüğü kanda boğacağız ya da vahşi örgütler tarafından boğazlanacağız.

Ya başaracağız ya da hep birlikte kaybetmeye mahkûm olacağız.

Bu meselenin orta yolu kalmamıştır.

Çıkış tek, çözüm bir, çare aynıdır.

Terörizme karşı el ele, omuz omuza, sırt sırta vermek kaçınılmaz bir ihtiyaçtır.

Korkuyu devirmeden, korkulukları yıkmadan, tetikçileri dağıtmadan, suçluları cezalandırmadan, hainleri gömmeden kurtuluş hayal, huzur ve istikrar rüyadır.

Değerli Arkadaşlarım,

Doğudan batıya bütün ülkelerin terörizmle mücadelede aynı kararlılığa, aynı cesarete, aynı heyecana sahip olmalarını beklemek çok da gerçekçi değildir.

Kaldı ki bugüne kadar edindiğimiz tecrübeler, ulaştığımız neticeler buna işaret etmektedir.

Mesela Almanya'nın bir yanda sığınma talebinde bulunan FETÖ'cülere destek ve himayesi, diğer yanda PKK'ya kol kanat germesi iki ülke arasındaki ilişkileri geren açık bir ihlal ve meydan okuma hâlidir.

Dün Türkiye'ye gelen Almanya Dışişleri Bakanı'nın eften püften açıklamaları, suya sabuna dokunmayan gri sözleri kuşku ve tereddütlere yeni bir boyut kazandırmıştır.

PKK'nın Almanya'daki illegal faaliyetleri ortadadır.

Mali ve finansal kaynakları da gizli değildir.

Dost ve müttefik bir ülkenin insanlık düşmanı kanlı ve bölücü terör örgütünün propagandasına suskun kalması, hatta bunu el altından teşvik etmesi hiçbir açıdan meşru ve hukuki sayılamayacaktır.

ABD'nin Paris İklim Anlaşması'ndan çekilmesine gösterilmiş tepkinin birazı neden terörizme karşı gösterilmez?

Almanya kimin yanındadır?

Almanya hangi emel ve hedeflerin safındadır?

Bu soruların netliğe kavuşma zarureti vardır.

Aksi hâlde iki ülke arasındaki ilişkilerin düzelme, dengeye kavuşma şansı çok az olacaktır.

Resmî ve diplomatik pasaport taşıyan 400'den fazla FETÖ'cü Almanya'ya iltica talebinde bulunmuştur.

En son iki FETÖ'cü Yunanistan üzerinden Almanya'ya geçmiştir.

Bu gerçekler ortadayken, Almanya'nın damgalı hainleri görmeyip, hukuk karşısında hesap veren sözde bir gazeteciyi mesele yapması kabul edilir şey değildir.

Sözü edilen terör yandaşı gazeteci ki, Kandil'e gidip teröristlerle röportaj yapan, Kürtler yakılarak katlediliyor yalanını dünyaya servis eden ajan provokatördür.

Teröristleri iade etme konusunda gönülsüz ve iştahsız davranan Almanya'nın, bahse konu gazeteci müsveddesinin cezaevinden çıkarılmasıyla ilgili sistematik telkin ve teklifte bulunması bir defa bağımsız ve tarafsız Türk yargısını hiçe saymaktır.

Almanya Dışişleri Bakanı Türkiye'ye gelmeden megafon siyaseti sona ermeli mesajı verirken, dünkü açıklamasında da hâlâ ülkesinde saklanan hain FETÖ'cülerle ilgili "Delillere ihtiyaç var." demiştir.

Megafon siyasetine heves eden var mıdır bilemem; ama melez ve melanet siyasi duruş ve tasavvurun fazla sayıda taliplisi olduğu gözümüzden kaçmamıştır.

Bu bakan bilmelidir ki, en büyük delil 249 vatan evladının şehadeti, 2 bin 195 vatan evladının yaralanmasıdır.

Delil 15 Temmuz gecesindeki tüm Türkiye'dir.

Almanya'da iltica kararlarını bağımsız mahkemeler veriyormuş. Söz konusu bakanın iddiası budur.

Peki, Türkiye'de tutuklu bulunan terörist sevici sözde gazeteciyle ilgili kararın siyaset tarafından verilmesi nasıl beklenmekte, böyle bir yanlışa nasıl düşülmektedir?

Teröristlerin iltica talepleri konusunda topu mahkemelere atan Alman zihniyeti, Türkiye'deki mevcut ve malum sözde gazeteciyle ilgili kararın nerede verileceğini zannetmektedir?

Bu pişkinlik bu gafillik nasıl yorumlanmalıdır?

Türkiye Cumhuriyeti egemen bir devlettir.

Kendi kararını kendi verecek güç ve bağımsız iradeye sahiptir.

Ona buna pabuç bırakmayacaktır.

İncirlik Üssü Adana'dadır.

Bilinmelidir ki, yolgeçen hanı da değildir.

İpini koparanın, canı sıkılanın, keyfi yetenin, kafasına göre kafiler hâlinde gelip tur atacağı, fitne tohumları ekeceği, gizli hedefleri için basamak yapacağı yer değildir İncirlik.

Bir devlet geleneğimiz vardır.

Teamüllerimiz vardır.

Ülkeler arasında kurduğumuz köprüler, ittifaklık hukuku kapsamında üstlendiğimiz sorumluluklar vardır ve bunlar elbette tek taraflı işleyemeyecektir.

Alman parlamenterlerin İncirlik Üssü'nü ziyaret etmek istemeleri iyi niyetli, karşılıklı anlayış, çıkar ve yardımlaşmaya dayanıyorsa, doğal olarak bunda herhangi bir mahzur olmayacaktır.

Lafta kalmasını temenni etmediğimiz dostluk hukukunun gereğini Almanya yerine getiriyorsa diyecek bir şey de yoktur.

Yok eğer, nalıncı keseri gibi hep kendisine yontuyorsa, kimse kusura bakmasın, buna da müsaade edilmemeli, edilmeyecektir.

Türkiye'nin haklı talep ve tezleri göz ardı edilip, yavuz hırsız ev sahibini bastırır misalince, İncirlik ziyaretine verilmeyen izni eleştirmek abesle iştigaldir.

Hükûmetin İncirlik Üssü konusunda göstermiş olduğu hassasiyet ve haysiyetli tavır bize göre son derece isabetlidir.

Almanya Dışişleri Bakanı'na Konya'daki NATO Üssü'nü ziyaret etmeleri konusunda açık çek verilmiştir.

Ancak yine gözleri doymamıştır.

Alman Bakan diyor ki, *"Türkiye bu durumda Alman askerlerini İncirlik'ten çıkarmak zorunda olduğumuzu anlamalı."*

Türkiye'nin neyi nasıl anlayacağını tayin ve tespit makamı bir yabancı hükûmet mensubunun işi ve görevi değildir.

Herkes kendi işine bakmalıdır.

Biz anlayacağımızı anladık, göreceğimizi de zaten gördük.

Herkes eğer varsa aklını kendine saklamalıdır.

Alman askerleri bu hafta veya gelecek hafta çekilecekmiş, diyeceğimiz odur ki, durduğunuz kabahat, hepimize uğurlar olsun.

Başka ülke bulacaklarmış, ne oyalanıyorsunuz, neyi bekliyorsunuz, niye zaman kaybediyorsunuz?

Ayağınızın türabı olalım, aman nereye gidiyorsunuz denileceği herhalde düşünülüyor, hesap edilmiyordur.

Yetmezse Konya'dan da tası tarağı toplar en yakın zamanda Ürdün'e mi gidiyorsunuz, Fizan'a mı gidiyorsunuz, ardınıza bakmadan çeker gidirsiniz.

Değerli Arkadaşlarım,

Son günlerde birbiriyle bağlantılı olduğuna kanaat getirdiğimiz iki önemli gelişme yaşanmıştır:

Bunlardan ilki, 2 Haziran'ı 3 Haziran'a bağlayan gece başlayan planlı Rakka Operasyonu'dur.

İkincisi de Körfez ülkeleri arasında yoğunlaşan gerilim ve Katar'a karşı alınan siyasi ve diplomatik ambargo kararıdır.

ABD'nin Rakka Operasyonu öncesinde Türkiye'yi bilgilendirdiğini bizzat Başbakan Yıldırım ikrar ve ifade etmiştir.

IŞİD kanlı bir terör örgütüdür ve Rakka'dan derhâl temizlenmelidir.

Buraya kadar pürüz yoktur. İtiraz eden de yoktur.

Ne var ki, bir terör örgütüyle aynı türden bir başkasını kullanarak mücadele etmek ne akla ne vicdana ne de hukuka uyacaktır.

IŞİD'e yönelik harekâтта Suriye Demokratik Güçleri asıl ve öncelikli konumdadır.

Bu yapılanmanın ana omurga ve gövdesini de pek tabii ABD'nin tepeden tırnağa silahlandığı YPG teşkil etmektedir.

Rakka Operasyonu'nun yöntemi sakattır.

Başbakan Yıldırım da bu görüş ve noktadadır.

ABD, YPG'ye verilen silahların ayrıntısını ülkemizle paylaşacağını duyurmuştur.

İlaveten şeffaf olunacağını teminatını da vermeyi ihmal etmemiştir.

Bu kapsamda aklımıza takılan sorular vardır:

Bol keseden dağıtılan silahların ülkemizle paylaşılmasının anlamı nedir?

Türkiye kanlı terör örgütüne silah vermeyin uyarısını üst üste yapıyor, fakat ABD kulağının üstüne yatıp verilen silahları paylaşacağız diyor.

YPG'ye silah vermek PKK'ya vermek, namlular Türk milletine doğrultuluyor demek iken; ABD hâlâ şeffaflıktan bahsedebiliyor.

Bunların her yeri şeffaf olsa ne yazar, olmasa ne çıkar.

Kato Dağı'na bakmak, mağaralardan çıkarılan silahları incelemek başlı başına kafidir.

Dağlarımızı, tıpkı şehirlerimiz gibi, âdeta silah ve cephanelik hâline dönüştürülmüştür.

Katırla taşınması imkânsız olan ağır silah ve mühimmatlar dağlara nasıl çıkarılmış, mağaralara nasıl saklanmıştı?

Bu silahları kim temin etmiştir?

Kato Dağı sanki silah fabrikası, sanki hain panayırıdır.

Nitekim 19 Nisan'dan beri süren olağanüstü operasyonlar bunu göstermektedir.

Çok güçlü ihtimaldir ki, sınırımızın hemen dibinde YPG'ye sunulan cinayet silahları, çok geçmeden ülkemize sokulmaktadır.

Bir defa şunu hiç kimse unutmasın ki, dağ da bizim, ferman da bizim, yani Türk milletininindir.

Dağlarda mesken tutmak için çırpınanlar, düne kadar şehirlere hendek açıp, bariyer dikip Türkiye'yi acıya ve gözyaşına boğan alçaklardır.

Kazdıkları çukurlara gömülenler, şimdi de girdikleri mağara deliklerinde Allah'ın izniyle imha edileceklerdir.

Mücavir alanlardaki karambol ve kaostan istifade ederek sınırlarımıza yaklaşmayı göze alanlar, millî bekamızı yıkmayı planlayanlar, tavsiyem odur ki, kefenlerini de beraberinde getirmelidirler.

Kahraman Türk Silahlı Kuvvetleri, erinden en üst rütbelisine kadar muazzam bir mücadele ruhuyla vatan nöbetindedir ve hainlere göz açtırmamaktadır.

Allah hepsinden razı olsun, şehitlerimizin ruhu şad olsun.

Milliyetçi Hareket Partisi mübarek ramazan ayında da boş durmayan katilleri önüne katıp kovalayan, yakaladıklarının haktan gelen kahraman Mehmetçikle iftihar etmektedir.

Terörle mücadelede Türk devletinin keskin kılıcı olan kahramanlarımızın destek ve duamızla sonuna kadar yanlarında olduğumuzu bir kez daha, altını çizerek söylemek istiyorum.

ABD'nin YPG'yle aynı kareye girmesi, el ele tutuşup IŞİD'in üstüne gitmesi Türkiye'ye güç gösterisi, tuzak kurulmasıdır.

İşin özünde YPG neyse IŞİD odur.

PKK eşittir FETÖ'dür.

Yılanın yılanı soktuğu nerede görülmüştür?

Akrep yuvasına bir akrebin daha girmesi neyi değiştirecektir?

Her hain korkak, her korkak satılık, her satılık da uşaktır.

IŞİD'in Rakka'dan Palmira'ya hareket etmesi için YPG'nin IŞİD'le anlaşarak güvenli koridor açtığı iddiaları son günlerde yoğunluk kazanmıştır.

Rusya Dışişleri Bakanı bu görüştedir.

Türkiye'nin de bu soysuz ilişkiyi takip ettiği anlaşılmaktadır.

Eğer bu doğruysa, ulaşacağımız sonuç şu olacaktır:

Rakka Operasyonu danışıklı dövüştür.

Terör örgütleri perde gerisinde beklediği gibi dayanışma ve iş birliği içindedir.

Ve sınırlarımızın diğer yakasında binlerce masumun kanı ve canı üzerinden pazarlıklar, stratejiler, arayışlar, senaryolar, kısaca kanlı bir tiyatro sahnelenmektedir.

ABD'nin YPG'yle ilişkisi taktiksel ve dönemselmiş.

Sahada işi bitince buruşturup bir kanara atacakmış.

Bunların hepsi boş laf hepsi teneke gürültüsü, asılsız ve anlamsız tesellidir.

Terörizmle küresel çapta mücadele edilmesi, bu kafayla gidilmesi hâlinde imkânsızdır.

Şayet etkili ve çok boyutlu bir terörizmle mücadele planlanıp yürütülecekse, başta ABD ve Batılı devletler olmak üzere, her ülke elindeki kanı yıkamalı, öz eleştiri yapacak cesareti gösterebilmelidir.

Haine hain, zalime zalim, teröriste terörist denilmedikçe; insanlık huzur ve barışa uzun yıllar özlem duymayı sürdürecektir.

Sorun yalnızca Rakka değildir.

En son kimyasal silahla yıkılan Suriye'nin İdlib şehrinin yeni bir çatışma ve boğuşma alanı olması an meselesidir.

Şimdi den silah yığınağı ve militan sevkiyatı taraflarca yapılmıştır.

Bölge halkları kendi kaderlerine sahip çıkacak irade ve azmi göstermedikten, terör örgütleri kaynağında kurutulup yok edilmekten sonra Orta Doğu ve dünya terörizmin ceremesini çekmeye mahkûm olacaktır.

İşin düşündürücü yanı, bölge ülkeleri arasındaki irtibat ve iş birliği kanallarının tıkanmış olmasıdır.

Cepheleşme sertleşmiş, derinleşmiştir.

Dün, Suudi Arabistan, Bahreyn, Mısır, Birleşik Arap Emirlikleri, Yemen ve Libya terörizme destek sağladığı gerekçesiyle Katar'la ilişkilerini kesmişler, deniz ve hava sınırlarını kapatmışlardır.

Körfez buhran ve bunalım döngüsüne girmiştir.

Günlerdir tırmanan kriz Katar'ın ablukaya alınmasıyla farklı bir duruma ulaşmıştır.

ABD Başkanı'nın Suudi Arabistan ziyaretinin üzerinden kısa bir süre sonra bu gelişmelerin ortaya çıkması etraflıca değerlendirilmeli, enine boyuna analiz edilmelidir.

Katar'a uygulanan tedbirler; saldırgan, dayatmacı, izole edicidir.

Ve bu tedbirlerin ABD'den bağımsız, İran'la da bağlantısız olduğunu düşünmek safça bir bakıştır.

Suudi Arabistan'dan Basra Körfezi'ne uzanan bir yarımada olan Katar'ın tecrit edilmesi beklenmedik, öngörülmedik hadiselere kapı açabilecektir.

Bu kapsamda İran'ın kuşatmaya alındığı, Katar'a uygulanan yaptırımlarla yeni bir sıcak temas ve çatışma atmosferinin doğduğunu söylemek temelsiz bir yorum olmayacaktır.

Türkiye, bölgesel barış, güvenlik ve istikrar bakımından kayda değer bir pozisyonu olan Körfez İş Birliği Konseyi üyelerinin kendi aralarındaki görüş ve yaklaşım farklılıklarını diyalog yoluyla çözmelerini tavsiye etmiştir.

Çok yönlü çok aktörlü tehditlerin olduğu bir dönemde, bu tavsiye anlamlı ve yerindedir.

Ülkemizin, İslam İş Birliği Teşkilatının zirve dönem başkanı olarak devreye girip katılan kriz düğümünü çözme konusunda yapıcı katkılar sunmasında yarar vardır.

ABD Başkanı'nın Riyat'taki kılıç danslı silah anlaşması, dileğim odur ki, Körfez ülkelerine, tüm Orta Doğu'ya daha şiddetli bir darbe olarak inmesin, tarihî ve kültürel miraslara kast etmesin.

Muhterem Milletvekilleri,

15 Temmuz FETÖ ihanet ve işgal teşebbüsünün ağırlığı henüz kalkmış, enkaz henüz kaldırılmış değildir.

Bunu söylerken amacım bir yalın gerçeği dile getirmektir.

Türk milleti tarihinde eşine benzerine az rastlanır bir felaket ve suikasttan son anda kurtulmuştur.

Bu kurtuluş her şeyden önce Türk milletinin eseridir.

Yakayı ele veren FETÖ'cülerin yargılanması da tüm tartışmalar eşliğinde devam etmektedir.

Bizim anlayamadığımız, TBMM'yi bombalayan caniler bellidir.

Gölbaşı Özel Harekat Daire Başkanlığına saldıran canavarlar bilinmektedir.

MİT'e, emniyet binalarına, Cumhurbaşkanlığı yerleşkesine ağır silahlarla, gözü dönmüşçesine ateş yağdıran teröristler belirgindir.

249 vatan evladını şehit eden, polisi polise, askerî askere kırdırmak, milleti birbirine düşürmek için Pensilvanya'dan talimatlı barbarlar da demir parmaklıklar ardındadır.

Hâl böyleyken, uzayıp giden mahkeme safahatları, kabul edilip reddedilen iddianameler, infial yaratan duruşmalar neyin nesidir?

Suç bellidir, suçlu bellidir, hıyanet görünür, 15 Temmuz karanlığının cürüm ortakları açıktadır.

FETÖ'cü darbeciler mahkemelerde üzerlerine atılı suçları inkârla meşguldür.

Zannedersiniz ki, bu alçaklar sütten çıkmış ak kaşıktır.

İfadelerine baksanız, cezaevleri masumlarla dolup taşmaktadır.

Birisi diyor ki, darbe girişiminden haberim yok, 15 Temmuz'da torunlarımı özlediğim için Ankara'ya geldim.

Bir diğeri diyor ki, darbeyle uzaktan yakından ilgim yok.

Bir başkası diyor ki, benim üye olduğum tek örgüt TSK'dir.

Kendilerini darbeci olarak gösterilmesini anlayamayanlardan tutun da yaşananlardan haberdar olmadığını yüzüstü söyleyene; darbenin sivil görünümü olduğunu iddia edenden, benden FETÖ'cü türetemeyecekler diyene kadar yalan ve inkâra sapmadık kimse kalmamıştır.

Hatta Özel Kuvvetler'de görevli bir Albay, hakimın *"Gülen için ne diyeceksin?"* sorusuna, *"Orada değildi, onu söyleyebilirim."* diyecek kadar rahat, âdeta alay eder gibi ifade vermiştir.

Hiçbir hain üzerine atılı suçlamaları kabul etmemiştir.

Bilahare zeytinyağı gibi su üstüne çıkmaya çalışmış ve çabalamışlardır.

Bu namertler Türk Silahlı Kuvvetlerine yuvalanmış, şerefli Türk askerinin üniformasına saklanmış teröristlerdir.

Hiçbir ifadeleri bu gerçeği değiştirmeyecektir.

Bunlar aynı zamanda milletine silah doğrultan, vatanına kumpas kuran, devletine komplo düzenleyen haçlı kalıntılardır.

Hiçbir masum poz hiçbir ıslah olmuş gibi duran yüz hattı 15 Temmuz'un üzerini örtemeyecektir.

Önemli olan FETÖ'cülerin ne söyledikleri değil, Türk adaletinin ne zaman ve hangi kati ve keskin hükmü vereceğidir.

Darbeciler konuştuğça şehitlerimizin kemikleri sızlamaktadır.

FETÖ'cüler algı oyunlarına tevessül ettikçe, şehit yakınları çileden çıkmakta, millet vicdanı isyan etmektedir.

Üstelik süreç uzadıkça, iddianame ve duruşma enflasyonu yaşandıkça ihanet tavsamakta, somut delil ve belgeler yara almaktadır.

Buna da kimsenin hakkı yoktur.

FETÖ'cülerin kafasına adaletin demir yumruğunu vurmak ertelenemez bir zorunluluk, millî bir mecburiyettir.

15 Temmuz'un hesabı ya sorulacak ya sorulacaktır; bunun başka bir yol ve yordamı kalmamıştır.

Aralarında Pensilvanyalı hoca görünümlü hainin de bulunduğu 130 kişinin üç ay içinde Türkiye'ye gelmemeleri hâlinde Türk vatandaşlığından çıkarılacağı İçişleri Bakanlığı tarafından dünkü Resmî Gazete'de ilan edilmiştir.

Bu hainleri vatandaşlıktan çıkarma konusunda acele etmek hem erken hem de mantıklı değildir.

Çünkü bunların hepsinden mutlaka Türk adaleti önünde hesap sorulmalı, 15 Temmuz'un diyeti alınmalı, ihanetlerinin bedeli kesinlikle ödettirilmelidir.

Yine darbe iddiaları dillerdedir.

Yunanistan'a kaçmak üzere Rodos Adası'nda bekletilen bir grup darbecinin 15 Haziran'ı işaret ederek; *"Bu sefer çok kan akacak, bayramı kimin yapacağını göreceğiz."* dedikleri gündemdedir.

Eğer yeni bir darbe teşebbüsü olursa, eğer buna kalkışan, böylesi bir ihanete yeltenen çıkarsa bilinsin ki, bu aziz topraklarda gömülecek ne bir yer ne de cesedinin başına dikilecek bir mezar taşı bulamayacaktır.

Darbecilerin gelecekları varsa görecekları de vardır. Ve görecekları yalnızca azap ve dehşet olacaktır.

Demokrasi yolundan dönmeyeceğiz.

Türkiye'nin kazanım ve tarihsel mirasından taviz vermeyeceğiz.

Hak yolundan, hakikat çizgisinden, millet sevdasından asla ayrılmayacağız.

Kontrollü darbe çığırtkanlarına eyvallah demeyecek, 15 Temmuz'u sulandırmaya cüret eden kripto niyetlere, köksüz nankörlere müsaade etmeyeceğiz.

Ben, sen yok, biz varız. Ve Türk'üz, Türk milletiyiz.

Biriz, biziz, hep birlikte diri ve güçlüyüz.

Bu milleti yenemeyecekler.

Bu devleti alt edemeyecekler.

Bu aziz vatana yan gözle dahi bakamayacaklar, aksi hâlde acı verici sonuçlara katlanacaklardır.

Değerli Arkadaşlarım,

2016-2017 sezonu sonunda Spor Toto Süper Lige yükselme başarısı gösteren Sivasspor'u, Evkur Yeni Malatyasporu ve Göztepe futbol kulüplerini, oyuncularını, teknik kadroyu, taraftarlarını içtenlikle kutluyorum.

Sözlerime son verirken muhterem heyetinizi bir kez daha selamlıyor, başarılarla dolu bir hafta geçirmenizi diliyor, hepinizi Cenabıallah'a emanet ediyorum.

Sağ olun, var olun diyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

13 HAZİRAN 2017

Değerli Milletvekilleri,

Muhterem Misafirler,

Medyamızın Kıymetli Temsilcileri,

Bu haftaki Meclis parti grup toplantımıza başlarken sizleri hürmet ve muhabbetle selamlıyor, en iyi dileklerimi sunuyorum.

Dün saat 15.28'de Ege Denizi İzmir Karaburun açıklarında 6,2 büyüklüğünde bir deprem meydana gelmiştir.

Şiddetli sarsıntı İzmir'in yanı sıra, İstanbul, Bursa, Yalova, Çanakkale, Edirne, Manisa, Eskişehir ve Afyonkarahisar gibi çok sayıda ilimizde hissedilmiştir.

Vatandaşlarımız panik hâlinde sokaklara dökülmüştür.

Kısmen bazı binalar hasarlı olsa da can kaybının yaşanmaması en büyük tesellimiz olmuştur.

Bölgede tereddütlü ve kaygılı bekleyiş maalesef sürmektedir.

Türkiye'nin deprem kuşağında olduğu bilinen bir gerçektir.

Bu itibarla daha büyük depremlere karşı hazırlıklı olmak, binaları yeni baştan gözden geçirmek, vatandaşlarımızı bilinçlendirmek önemli ve özellikle üzerinde durulması gereken bir husustur.

Depreme dayanıklı konutların yapımına özen gösterilmeli ve hız verilmelidir.

Yaşanan depremden dolayı vatandaşlarımıza geçmiş olsun diyor, Allah'tan tüm kaza, bela ve afetlerden milletimizi korumasını diliyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

Türkiye'nin çevresinde olağanüstü gelişmeler, birbirini takip eden, birbiriyle eklemlenerek büyüyen olaylar dizisi sahnelenmektedir.

Karşımızdaki bu tablo istesek de istemesek de ülkemize doğrudan sirayet ve tesir etmektedir.

Çünkü jeopolitik gerçekler, tarihî ve kültürel miraslar, ihmal ve inkâr edilemeyecek ilişki ağları buna müsait ortam hazırlamaktadır.

Coğrafya alın yazısıdır. Ve sorumlulukları, mükellefiyetleri, avantaj ya da dezavantajları olacaktır.

Türk milleti asırlar evvel hâkimiyeti altına aldığı coğrafyayı, şehit kanlarıyla sulayıp manevi anlam katarak vatan yapmış, namus bilmiş, sefasına da cefasına da seve seve katlanmıştır.

Ağır sorunlar var diyerek coğrafyamıza küsemeyiz.

Etrafımızda kanlı hesaplaşmalar oluyor diyerek ne komşularımıza ne de coğrafyamıza sırt dönemeyiz.

Biz bu topraklarda gözümüzü açtık, bu vatanda gürbüzleştik, bedeli ne kadar yüksek olsa da şehit ve ecdat yadigarı bu kutlu vatan topraklarını can pahasına müdafaa edecek, gerekirse uğrunda gönül huzuruyla candan vazgeçeceğiz.

Nitekim gidecek yerimiz yoktur.

Sığınacak yeni bir yurt yeni bir yuva aklımızdan bile geçmemiştir.

Ne yaparsak burada, aziz Türk vatanında, bin yıllık kardeşlik hukukuyla, millî birlik ve dayanışma ruhuyla yapacağız.

Başarmak dışında seçeneğimiz yoktur.

Zorlu, vız gelecektir.

Engel çokmuş, millî cüret ve cesaretimiz karşısında buz gibi eriyecektir.

Unutmayalım ki, vatan bağımsızdır, millet bağımsızdır, devlet bağımsızdır; aksini söyleyenler ise tutsak alınmış, teslimiyete boyun eğmiş, ruhen çürümüş olanlardır.

Üzerinde yaşadığımız coğrafyayı, tarihin derinliklerinden itibaren müstesna kılan ve yankılarını çok farklı şekilde hissettiren pek çok neden vardır.

Bu kapsamda Anadolu coğrafyası her zaman gözde ve hedefte olmuştur.

Savaşlar, çatışmalar, göç ve istila hareketleri vatan coğrafyamızı kimi zaman zorda bırakmış kimi zaman da zayıf düşürmüştür.

Ancak her seferinde ayağa kalkmak, küllerimizden tekrar doğmak Türk'ün kaderi, Türk milletinin kahramanlık destanı olarak tarihe damga vurmuştur.

Eğer Türkiye eski hâkimiyet havzalarına kapalı ve uzak durursa, eğer tarihin ruhuna ve çağrısına ilgisiz kalırsa son yurdumuzu savunmak daha da zorlaşıp, güçleşecektir.

İçine kıvrılmış, iç sorunlara gömülmüş, tehdit ve tehlikeleri kaynağında göğüslememiş bir Türkiye'nin istikrar ve huzur arayışı gerçekçi bulunmayacaktır.

Çok değil, yaklaşık bir yıl önce ne işimiz var El Bab'da, ne arıyoruz Musul'da sorgulaması yapanlar öncelikle hastalıklı, bağnaz, güdümlü siyaset bezirganlarıdır.

Bunlar vizyonsuzluklarının kurbanı olduklarına yanmazlar, Türkiye'nin önünü kesmek için çırpınırlar.

Bunlar küçük düşünmeyi marifet görüp, millî siyasetin kösteklemesini menfaat sayarlar.

Kerkük deriz, kulakları olmasına rağmen duymazlar, bön bön yüzümüze bakarlar.

Kaşgar deriz, Karabağ'ın hakkını ararız; anlamaza yatıp sessizliğin ve tepkisizliğin dibine katar batarlar.

Bosna'dan, Akmescit'ten bahsederiz; sanki ilk kez işitmiş gibi meraklı gözlerini fal taşı gibi açarlar, ne var ki aslında oralı bile olmazlar.

Suriye ve Irak çalkalanır, bunlar ise çakallara selam çakarlar.

Şimdi de Katar gündemdedir.

Türk Silahlı Kuvvetleri'nin Katar'da konuşlandırılmasıyla ilgili süreç Aralık 2014'te başlamıştır.

Katar'la varılan askerî çerçeve anlaşmasının Nisan 2016'de imzalandığı, ardından da bu mayıs ayı içinde TBMM Dış İlişkiler Komisyonu tarafından onaylanıp Genel Kurula sevk edildiği bilinen bir gerçektir.

8 Haziran'da TBMM'de onaylanan mezkûr anlaşmayla, Katar'ın askerî kurumların modernizasyonu, askerî eğitim ve öğretim alanında iş birliğinin çeşitlendirilmesi, iki ülkenin birlikte çalışabilirlik ve eş güdümün artırılarak bölgesel ve küresel barış ve istikrara katkı sağlanması amaçlanmıştır.

Fren tutmayan bazı şuur ve akıl yoksunları, Mehmetçik'le lejyoner diyecek kadar çıldırmış ve çılgına dönmüşlerdir.

Türk askerine lejyoner demek bühtan olması şöyle dursun, su katılmamış bir alçaklık, ayağımızın altında çiğnediğimiz isnattır.

Türk düşmanlarına paralı gece bekçiliği, kiralık kalem nöbetçiliği, tasmalı siyasi sözcülük yapanların Mehmetlerimizin haysiyetiyle oynaması utanmazlığın daniskası, ahlaksızlığın dik alasıdır.

Bu hayâsız suçlama muhataplarına dönmüştür.

Bildiğiniz gibi, geçen hafta Suudi Arabistan ve Mısır'ın başını çektiği Körfez ülkeleri Katar'ı siyasi ve ekonomik yaptırımlarla abluka altına almışlardı.

Diplomatik ilişkilerini kesmekle birlikte kara, deniz ve hava sahalarını da Katar'a kapatmışlardı.

Türkiye doğru bir hamleyle, Körfez'de yükselen tansiyonun diyalogla çözüme kavuşturulmasını istemiş, bu konuda yoğun bir diplomasi faaliyeti yürütmüştür.

Bölgede her an sıcak bir çatışmaya dönme ihtimali taşıyan gerilim ateşinin konuşarak, uzlaşarak, kardeşlikte buluşarak söndürülmesi konusunda ülkemiz azami emek sarf etmiştir.

Bir yanda Körfez İş Birliği Konseyinin devreye girip derinleşen ihtilafa merhem olmaya çalışması; diğer yanda ise İslam İş Birliği Teşkilatı Zirve Başkanı olan Türkiye'nin sürece müdahil olarak şiddetlenen kutuplaşmayı hafifletme çabası elbette son derece yerinde ve kayda değerdir.

Katar'la tarihsel bağlarımız vardır.

Bir zamanlar ecdadımızın atadığı kaymakamlar bu ülkeyi yönetmişlerdir.

İki ülke arasında siyasi, ticari, ekonomik ilişkiler bilinmektedir ve bunun korunmasıyla ilgili hassasiyet gösterilmesi de doğal ve normaldir.

Normal olmayan Katar konusunun kimi zaman abartılması kimi zaman da istismar edilmesidir.

Katarla imzalanan anlaşmaların TBMM'de 8 Haziran günü rutin onayı, görülen odur ki, birdenbire bazı çevreleri rahatsız etmiştir.

Katar'da kurulacak Türk üssünün Körfez ülkelerinin güvenlik ve istikrarına destek vermekten başka bir hedefi yok iken, durduk yere bir kaşık suda fırtınalar koparanları anlamak şüphesiz mümkün değildir.

Dünya Doha'dadır.

Yedi düvel komşu coğrafyalara demir atmıştır.

Peki Türkiye, üstelik eski hâkimiyet havzalarında niye olmayacaktır?

Neyimiz eksik, neremiz yetersizdir?

Özellikle ana muhalefet partisi CHP'deki var olan kompleks, aşağılık duygusu, her şeye kulüp takma kurnazlığı nasıl ve ne şekilde izah edilecektir?

Ne yapsaydık, ülke olarak bölgesel ve küresel gelişmelerin akıntısına hiçbir irade göstermeden kendimizi teslim mi etseydik?

Türkiye'nin Musul'da kurduğu Başika Kampı için aynı masalı dillendirdiler.

Fırat Kalkanı Harekâtı başlayınca da benzer itirazları seslendirdiler.

Türkiye'nin sınır ötesi askerî veya siyasi faaliyetleri hukuki ve meşru sınırlar çerçevesinde olduktan sonra, bunu karalamak, kötölemek bir defa gayrimilliliktir.

Aslında siyasetimizin en temel sorunlarından birisi de budur.

Bilinmelidir ki, korkak talihinden kaçır, kahraman tarihini kavrar.

Korkak bakar ve batırır; kahraman yapar ve yaşatır.

Türk milleti ise hamdolsun kahramandır, kahramanca bir maziden kutlu bir istikbale kanatlanmıştır.

Gerçi başka da çare yoktur.

Aman bana değmeyen yılan bin yıl yaşasın diyenler, yılanın bir gün dönüp dolaşıp kendilerini sokacağını iyi bilmelidirler.

Türkiye, bekasının müdafaası amacıyla yedek kulübesinde değil sahada olmalıdır; kıyıda, köşede, kenarda değil bölgenin kalpghında, gerekirse, gücü yeterse kaptan köşkünde bulunmalıdır.

Bunun neresi mahsurludur?

Bunun neresinde sakınca vardır?

İddialı olmayalım mı?

İrademizi gstermeyelim mi?

Aktif, çok yönlü, başkent Ankara merkezli, dünyaya Türkçe bakan bir dış politika istemeyelim mi?

Dış politikada ebedi dostluk veya ebedi düşmanlık diye bir Şey olmayacaktır.

Bunun yanında komşu coğrafyalarda kategorik bir tarafgirlik de makul ve mantıklı görülmeyecektir.

Türkiye tarihsel çıkarları neyi gerektiriyorsa onu yapmalı, coğrafyanın sesi ne diyorsa ona müzahir hareket etmelidir.

Bu nedenle Doha'da s kurmak Körfez ülkelerine meydan okumak Şeklinde yorumlanmamalıdır.

nce diyalog, önce mutabakat, önce diplomasi kanallarının açık ve çalışır olmasıyla sertliğin yumuşatılması, gerginliğin giderilmesi lazımdır.

Görebildiğimiz kadarıyla hkmet de bunu yapmaktadır. Ve doğru çizgidedir.

Konu siyaset üstüdür.

Konunun hükûmeti aşan bir yönü de vardır.

Milliyetçi Hareket Partisi ne Katar'ın safında ne de bu ülkeye tavır alan ülkelerin karşısındadır.

Biz yalnızca ve yalnızca Türkiye'nin hak ve çıkarlarının yanındayız, yanında olmaya da kararlılıkla devam edeceğiz.

Değerli Arkadaşlarım,

Doha'ya Ankara'dan bakıyoruz.

Riyad'a, Kahire'ye, Sana'ya, Amman'a, Abu Dabi'ye, Manama'ya, Nuakşot'a, Beyrut'a, Şam'a, Bağdat'a Ankara'nın ruh, ilke ve millî ülküleriyle yaklaşıyoruz.

Çünkü biz Milliyetçi Hareket Partisiyiz.

Çünkü biz onurlu ve millî bir dış politikanın savunucusuyuz.

Doğru olduktan sonra kimseden de lafımızı çekmez, çekinmeyiz.

Türkiye'nin Orta Doğu'da ne işi var diyen, Doha'da ne yapacak tartışması çıkaran başta CHP olmak üzere, malum çevrelere açıklıkla sormak istiyorum:

Türkiye'nin bölgede pozisyon alması gözünüze batıyor da, ABD'sinden Almanya, Fransa ve Birleşik Krallık'ına kadar birçok ülke niçin dikkatlerinizden kaçıyor?

Kimlerin nam ve hesabına çalışıyorsunuz?

Kimlere sözcülük yapıyorsunuz?

Eğer yürekliyseniz, eğer minderden kaçmayacaksanız, eğer sıkıyı görüp araziye uymayacaksanız; ABD'ye ne işiniz var Orta Doğu'da deyin de endamınızı görelim, adamsınız diyelim.

Bakin biz söyledik, yine söylüyoruz yine söyleyeceğiz.

CHP'nin cesareti varsa, Rabia polemğine değil, emperyalizmin bölgeye kurduğu kanlı rampalara kafa yorsun, bunu dert edinsin.

Diyorlar ki, Katar yönetimi teröre destek veriyormuş.

Kim diyor, ABD ve bazı Körfez ülkeleri.

Bu iddianın ne kadar doğru olduğunu elbette bilemeyiz.

Şüphe yok ki, bu suçlamanın haklı yanları olabilecektir.

Buna doyurucu ve ikna edici cevabı verecek olanlar da bellidir.

Biz meselenin burasında değiliz.

Madem asıl suçlamalardan birisi teröre destek çıkmaktır; o hâlde, insanlık vicdanı adına bölgesel ve küresel planda teröre kimin destek vermediğinin öncelikle dişe dokunur araştırma ve açıklamasını süratle yapmak şarttır.

Geçtiğimiz hafta Tahran'daki terör eylemini yapanlar ortadadır da emri ve görevlendirmeyi yapanlar nerelerde gizlidir?

IŞİD'in mimarı, PKK-YPG'nin mucidi, DHKP-C'nin sahibi nereye saklanmıştı?

Londra, Kabil, Şırnak, Hakkâri, Batman'daki saldırıların kumanda merkezi neresidir?

8 Haziran'da Somali'nin Putland bölgesinde, 9 Haziran'da Irak'ın Kerbela şehrinde düzenlenen kanlı saldırıların talimatını

veren, biraz sonra deđineceđim 9 Haziran'da Batman Kozluk'ta Őehit dűŐen Aybűke kızımızı Őehit eden Őerefsizlerin amiri, efendisi, kiralanayı kimlerdir?

Terűr örgűtleri her yere yuvalanmıŐtır. Bu bellidir.

Őayet yardım gűrmeseler, arkalarından itekleyen, destekleyen űlkeler bulunmasa, azılı katillerin kan dűkmeleri műmkűn műdűr?

Terűrizm, ıkar kavgalarının, ekonomik rekabetin, egemenlik műcadelelerin kűr ve kalleŐ bir aracıdır.

Orta Doğu'da esas olan gaz temalı, petrol temelli kanlı cepheleşme ve hesaplaŐmadır.

Gűcű yeten yetenedir.

Gűzű kesen kesenedir.

Tahran-Riyad ıekiŐmesi, mezhep ve etnik kutuplaşma felaket habercisidir.

Bize gűre de mutlaka űnűne geıilmelidir.

Maalesef karŐımızdaki zulűm piramidinin iıinde yok yoktur.

Zalimler koalisyonun arasında olmayan kalmamıştır.

Enerji oyunları, stratejik ıatıŐmalar, harita baŐındaki planlamalar űlkelerin fiziki karŐılaŐmasıyla, fiili kapıŐmasıyla deđil, asimetrik yűntemlerle, terűr örgűtleri eliyle gűrűlmektedir.

Bűlgemizi sűrmeyen kalmamıŐtır.

Sűrenlerin ekmediđi fitne tohumu da kalmamıŐtır.

Orta Dođu űyle bir hűl almıŐtır ki, hem ihtirasların hedefi, hem de kalıcı istikrarın kilididir.

ABD Başkanı, Katar'ın teröre en üst düzeyde finansman sağladığını söylerken, Pentagon sözcüleri Katar'ın kritik bir ortak olduğunu ifadeye mecbur kalmışlardır.

Yani hem nalına hem mihına vurulmaktadır.

Anlaşılan odur ki, ABD Başkanı'nın seçim döneminde, "Borcumuzu Körfez ülkeleri ödeyecek." beyanının ifa ve icrası için her karanlık yola müracaat edilmektedir.

11 Eylül terör saldırısında, 19 El Kaide teröristinin 15'i Suudi Arabistanlı çıkmıştı.

ABD, 11 Eylül saldırıları nedeniyle ölenlerin yakınlarının Suudi Arabistan'a dava açmasına imkân tanıyan bir yasa tasarısı hazırlamıştı.

Söz konusu "Terörizmin Sponsorlarına Karşı Adalet Yasa Tasarısı" ABD Kongresinde kabul edilmeden önce Riyad yönetimi meydan okumuş; 750 milyar dolar değerindeki ABD Merkez Bankası tahvil ve bonolarını elden çıkarmakla pazarlık gücünü artırmayı denemişti.

Ülkemizin itiraz, Obama'nın da veto ettiği söz konusu tasarı sonunda yasalaşmış, iki ülke arasında soğuk rüzgârlar esmişti.

Teröre destek konusunda masum sayılacak çok az ülke olduğu açık ve nettir.

Bugüne kadar yaşadığımız deneyimler buna işaret etmektedir.

Küresel ve bölgesel huzur, istikrar ve güvenlik için terörizmin yanında, yöresinde az veya çok bulunan ülke ya da ülkeler öncelikle niyetlerini ıslah etmeli, kanlı el ve emellerini gözden geçirmelidir.

Petro dolar açlığının ve hırsının insan varlığına, insan canına, devasa bir medeniyetin yok oluşuna hizmet ettiğini artık herkes görmeli, bundan da ibret almalıdır.

Bilhassa şu mübarek ramazan ayında, İslam ülkeleri üzerlerinde oynanan oyunlara karşı uyanık, halklarına karşı müşfik ve merhametli, dinimizin buyruklarına da sadık ve bağlı olmak durumundadır.

Sorunları diyalogla çözmek, yangına körükle gitmekten sakınmak şarttır.

Merhum vatan şairimiz Mehmet Akif Ersoy on yıllar önce bizlere ne kadar anlamlı ve düşündürücü şekilde seslenmişti:

Ey koca Sark, ey ebedî meskenet!

Sen kımıldamaya bir niyyet et.

Korkuyorum, Garb'ın elinden yarın,

Kalmayacak çekmediğin mel'anet.

Muhterem Milletvekilleri,

Ülkemiz henüz arzulanan sosyal ve ekonomik gelişmişliğe, huzur ve esenliğe ulaşabilmiş değildir.

Anlaşmazlıklar her yerdedir.

Şiddet her taraftadır.

Gazetelerin üçüncü sayfaları dehşet ve şiddet haberleriyle doludur.

Sosyal ve toplumsal bünyemiz alarm vermektedir.

Milletimiz huzursuz ve memnuniyetsizdir.

Ailede kavga, sokakta kavga, millî takımında kavga, ekranlarda kavga, her yerde rezalet diz boyudur.

Toplumsal güven erimektedir. Buna engel olmak acil bir ihtiyaçtır.

Adalet ve ahlaktaki gerilemeler inanılmaz boyutlardadır.

Türk-İslam medeniyetinin insanlığa örnek olduğu, istikamet çizdiği dönemlerde akıl ve duygunun ahengi gerçekten de gıpta edilecek düzeylerdeydi.

Kutlu ecdadımızın adalete düşkünlüğü, hak ve hakikat yoluna sadakati, nefsi azgınlıklara gem vurması milletimizi başarıdan başarıya uçurmuştu.

Maddeyle mana arasında kurulan denge, ilim ve maneviyat arasında inşa edilmiş sağlam bağ Türk milletini asırlarca zirvelerde gezdirmişti.

Biz, sözün kalpten gelmeden hasbi olmayacağını, akli davranmadan ihlusa ulaşamayacağını muhterem ecdadımızdan öğrendik.

Geçmişimizde aklın övüldüğü, gönül insanı olmanın takdir topladığı, saygıya, ahlaka ve muhabbete dayalı toplumsal ilişkilerin el üstünde tutulduğu zamanlarda huzur ve refah üzerimizden hiç eksik olmamıştı.

Hak ile batılı, doğru ile yanlış ayıran, gönlü parlatan, günahı koruyan, sapkınlıklardan uzak tutan aklın ışığıdır.

Efendi'miz Resulullah, Allah'ın âlemden evvel akılı yarattığını buyurmuştu.

Akıl; Allah korkusunun, iman vahasının, edep ve hayâ ağacının, bilim ve bilgi çınarının yeşerip geliştiği verimli bir bahçedir.

Herkesi ikaz ediyorum ki, bu bahçemiz kurumaktadır.

Bugün az kazanıyorsanız, yarın çok olur.

Bugün az doyuyorsanız, yarın tok olursunuz.

Mesele esasen bu değildir.

Rızkı veren Allah, kesecek olan da Allah'tır.

Bugünkü şartlarda yaşadığımız krizleri, karşılaştığımız buhranları aşmanın yolu ilk olarak ortak akli çalıştırmaktır.

Çalkantılardan kurtulmanın reçetesi müşterek ve millî akli harekete geçirmektir.

Milletçe doğrudan buluşmak, mantık ve makulde söz kesmek, mutabakat kanallarını genişletmek elzemdir.

Aksi hâlde Türkiye'nin işi zordur.

Önümüz sisli, bir o kadar da engebelerle doludur.

Akla sığmayan vakalar herkesin gözü önünde cereyan etmektedir.

Hain ve batıl emeller Türkiye'ye çok çektirmiş, felaketten felakete sürüklemiştir.

Üzülerek ifade ediyorum ki, aklın reddettiği ne varsa bugün tedavüldedir.

İnsani hasletlerle bağdaşmayan ne varsa bugün ortadadır.

Pek tabiidir ki ülkemizin şu günkü buhranlı hâlimden memnun olmamız akla, inanca, insafa ve izana ihanettir.

Bizim yangından mal kaçırma gibi bir derdimiz yoktur.

Bizim fırsatı ganimete dönüştürme, krizden medet umma, kavgadan çıkar bekleme gibi bir gayemiz, bir gayretimiz olmayacak, olamayacaktır.

Milletimizin üzgün, yılgın ve şaşkın olduğu bir durumda, bizim ısrarla siyasi menfaat çetelesi tutmamız kendimizi, mazimizi ve milliyetçi mücadelemizi inkardır.

“Önce ülkem ve milletim, sonra partim ve ben” anlayışına uygun tavrımızı koruyarak, kötü niyetlilerin, terör örgütü FETÖ'nün kripto damarının neden olduğu yıkımları, dağınıklıkları, adalet, akıl ve vicdanla izah edilemeyen skandalları kaygıyla izliyoruz.

Bizim, gündemdeki iddia taşkınlığına dudak bükmemiz imkânsızdır.

Dikkatleri asıl mevzudan uzaklaştırma çabalarını, esas konuları gizlemeye matuf tali ve dolambaçlı yol açma teşebbüslerini masum bulmamız akla ziyandır.

Hem kel hem de fodul olanların adalete giydirmeye çalıştığı deli gömleğini hafife almamız eşyanın tabiatına aykırı olduğu gibi, milletimizin hukukuna da açıkça hakarettir.

Bu tutumuzla milletimizin hakkını savunuyoruz.

Millî duruşumuzla hâlihazırda yaşanan, gittikçe karmaşıklaşan, gittikçe kökleşen sorunları aşmanın formülleri üzerinde kafa yoruyoruz.

Hz. Mevlana asırlar evvel; geminin içindeki su gemiyi batırır, geminin altındaki su ise kaldırır demişti.

Türkiye suçluların, hainlerin adaletten kaçırılmasıyla dört bir tarafından su almakta ve dibe doğru kaymaktadır.

O hâlde ülkemizi düzlüğe ve yüzeye çıkaracak ikinci yol soruna neden olan adaletsizliklerin üzerine kararlıca gitmektir.

Eğer bu hususta irade gösterilip başarı sağlınırsa, batışa neden olan yük ve ağırlıklar kaldıraç işlevi görecektir ve Türkiye dehşet döngüsünden hasar alsa da kurtulacaktır.

Türk milletinin gözü açıktır.

Muhayyilesi faaldir.

Baldırı çıplakların, ederi bir dolar olan canilerin tezgâhlarına hazırlıklıdır.

Kanun kaçakları, kanundan kaçırılanlar, kanunu karartanlar ve kanun kalaycıları aşağı yukarı billurlaşmıştır.

Ne kadar inkar edilse de algılar ne denli denetim altında tutulmaya ve yönlendirilmeye uğraşılsa da FETÖ'nün kalıntıları faal, hücreleri aktiftir.

Hz. Ali'nin *"Doğruyu kişisine göre tanıma. Aksine doğruyu tanı ki, doğru olanları da tanıyasın."* kutlu tavsiyesi Türkiye'ye tuzak kuranların maskesini düşürecek öğüttür.

Ne acıdır ki, Türkiye düşmanları her şeyi ayağa düşürmek için fırsatçılık yapmakta, son nefesleriyle çırpınmaktadır.

Türk devleti kanatları koparılıp kafese atılan kuş hâline dönüştürülmek istenmektedir.

Kanayan yaralar sürekli deşilmektedir.

Kuşkulu, kuruntulu, vehimli zihniyetler kendi dışındaki herkesi kötölemekte ve itham etmektedir.

Tarihin her döneminde ahlak, adalet ve iman yolundan sapanlar hak ettikleri cezaları bulmuşlardır.

İnsanlık; zalimlerin, haksızlık yapanların, bağnazların, kibirlilerin ders alınması gereken ve hepimize ibret vesikası olan sonlarını görmüştür.

İlahlık taslayan firavunun suda helak olması, bir sineğin mağlup ettiği Nemrud, yaşayışları hayvandan daha aşağı olan Lut kavimi, ebabil kuşlarınca yok edilen müşrikler, Nuh, Ad ve Semud kavimlerinin yaşadıkları felaketler insanlığın ortak hafızasında hâlâ canlıdır.

Menfi niyetlere eşlik eden; cehalet, ihanet, gaflet, şöhret ve şehvet hastalıkları yolunu şaşırılmışların ortak meziyeti, ortak özellikleri arasındadır.

Nefsi ve şeytani tutkuların neden olduğu toplumsal yaraların tedavisi uzun zaman almış, epey de maliyetli olmuştur.

Şu gerçeğin altını kalın olarak çizmek isterim ki, hukuk kuralları, adalet ilkeleri toplum yapısının güvencesi olarak düzen ve dengeyi sağlamıştır.

Çağlar boyunca en büyük yaptırım gücü merhum hocamız Prof. Dr Erol Güngör'ün de vurguladığı gibi insanlık vicdanıdır.

Eğer ki, kanunlar, nizamlar, kamuoyunun baskıları, dinin emir ve yasakları insan vicdanında yer bulmazsa, devletle vatandaş arasında bitip tükenmez bir hırsız-polis kovalamacası başlayacaktır.

Merhum Güngör, bu durum karşısında, ferdin yakalanmayacağını düşündüğü her fırsatta suç işleyeceğini açıklamaktadır.

Vicdan bizlerin, kendi ahlaki davranışımız hakkında şahsen yapmış olduğumuz yargıdır.

Yine merhum Güngör Hoca'mız, ahlaki kontrol gücünü yitirmiş toplumlarda nefsine hâkim olmasını bilen vicdan sahiplerinin birer ahlak kahramanı olarak toplumu doğru yola getireceklerini söylemiştir.

İşte bu yüzden Türk milliyetçileri bu dönemin ahlak burçlarıdır.

Millet olarak ahlak kahramanları ve edep zirveleri konusunda oldukça talihli olduğumuz bir hakikattir.

Rahmetle hatırladığımız büyük Hâkanımız Fatih Sultan Mehmet'i, bir Rum mimarla devrin kadısı Huzur Bey'in karşısına aynı haklarla ve eşit şartlarla çıkaran bir sistemi övmeyelim ve hayranlık duymayalım da ne yapalım?

Yargılanan bir cihan padişahının suçlu bulunmasına ses çıkarmamasını ve kısasa kısas bağlamında verilen hükme razı gelmesini iftiharla anmayacağız da neyi konuşacağız?

Adaleti diri tutmalıyız.

Milletimizin hakkına hukukuna saygı duymalıyız.

Hatırlıymış, arkası sağlamış, sırtı kaviymiş, imtiyazlıymış, onun damadı, bunun akrabasıymış diyerek hiçbir suçlunun hiçbir failin adalete kıymasına izin veremeyiz, vermemeliyiz.

Yok hastaymış yok adresi belliymiş bahaneleriyle tutuklanıp serbest bırakılanlar millet vicdanını sızlattmaktadır.

Hukuk karşısında herkes eşittir, hukuk herkese lazımdır.

Türkiye ihanetle, terör örgütleriyle, 15 Temmuz işgal teşebbüsüyle hesaplaşıp yüzleşecekse bunu kesinlikle hukuk yoluyla yapacak ve bu konuda ayrıcalıklı hiç kimse olamayacaktır.

Hâlen Türk devletinin önemli ve karar verici mevkilerinde FETÖ'cü varsa ve bunlar sürmekte olan davaları sulandırıp savsaklıyorsa vebal herkesin üzerindedir.

Günaha göz yummak günahdır.

Yanlışta sessiz durmak ayıptır, milletimize de saygısızlıktır.

Bir devletin yıkımını sırf ülke kaybıyla ifadeye imkân yoktur.

Eğer bir devlet, birliğini vücuda getiren adalet ve ahlaki unsurların mahiyet ve muhtevalarını kaybetmişse, sosyal ve ekonomik gerçeklere intibaktan mahrumsa, kıtları içine alan bir ülkeye sahip olsa da yıkım ve dağılma devresine girmiş demektir.

Samimiyetle soruyorum, uzun asırlar uyuyakalan bir devin uyanıp düşünmeye başlaması ne zaman olacaktır?

Her tarafımıza bağlanmış zincirleri niye kıramıyoruz, prangaları neden sökemiyoruz?

15 Temmuz yıllardır üzerimize geçirilen esrar perdesini kaldırarak, irili ufaklı binlerce musibetin kımıldadığı bir muhitin görülmesine de yaramıştır.

Uçuruma yuvarlanması için her komplo ve tertibin yapıldığı Türkiye Cumhuriyeti'nin toparlanıp ayağa kalkması için her imkân, her kaynak vardır.

Kardeşlikse aranan, millî birlikse beklenen, dayanışma ve kucaklaşmaysa istenen, destekse dilenen işte buna hizmet edip yanında duracak milliyetçi irade burada, bu salondadır.

Türkiye Cumhuriyeti bir millet eseridir.

Ve de bu muazzam eser asla esir edilemeyecektir.

Keçecizade Fuat Paşa'nın söylediği, bütün felaketlerimizin kaynanası olan cehalet sökülüp atılmalı, ihanet ezilip geçilmeli, sefalet ve gerilik yenilip aşılmalı, Türkiye 7 Ağustos Yenikapı Ruhu eşliğinde istikbale istiklal namusuyla, el ele, omuz omuza yürümelidir.

Değerli Milletvekilleri,

Türk milleti bekasını muhafaza amacıyla çetin bir mücadelenin içindedir.

Bölücü ve hain terör evlatlarımıza kastetmeye devam etmektedir.

Geçtiğimiz hafta boyunca acı verici kara haberler millî yürekleri kavurmuş, hepimizi kedere boğmuştur.

Sekiz evladımız katillerin ateşiyle toprağa düşmüşlerdir.

Bunlar arasında bir evladımız vardır ki, duyan herkesin göz pınarlarından yaşlar akmasına neden olmuştur.

Batman Kozluk'ta, henüz hayatının baharında, körpe bir fidan olan Müzik Öğretmeni Şenay Aybüke Yalçın terörün hedefi olmuştur.

Aybüke kızımız al bayrağa sarılı tabutuna iliştirilen duvağıyla, kırmızı yazmasıyla memleketi Çorum'da ebedî yolculuğuna uğurlanmıştır.

Milyonlar Aybüke'yi konuşmuş, Aybüke'yle birlikte diğer şehitlerimize yanmış, ağıtlar yakmıştır.

Her şehit gibi ay yüzlü Aybüke de mazlumdur. Helal kanı inşallah yerde kalmayacak, hesabı mahşere bırakılmadan bu dünyada sorulacaktır.

Çok sevdiği müzik notaları öksüz, sınıfı kimsesiz, öğrencileri geride meyus kalmıştır.

Aybüke'nin muhterem babası Sadık Yalçın ise duruşu ve asaletiyle tüm Türkiye'ye ders vermiş, taraflı tarafsız herkeste hayranlık uyandırmıştır.

Acılı baba, 11 Haziran Pazar günü, şehit kızının naaşına bakarak şu sözleri mih gibi arşın çatısına çakmıştır:

"5 bin yıl değil, 500 bin yıl daha buradayız Allah'ın izniyle. Kimse bizleri yıldırılmaz. Bu vatan tarihte Türk'tü, bugün de Türk, yarın da Türk. Ne mutlu Türk'üm diyene!"

Merhume evladımız Aybüke'yi böyle bir baba yetiştirmiş, vatana da feda etmiştir.

Böyle bir babaya hürmet edilmez de ne yapılır?

Böyle bir babayı tazimle selamlamayalım da kime selam verelim?

Bu vakur, bu asalet, bu soylu, bu millî ve inanmış yürek Türkiye'nin yegâne aradığı, özlemle ihtiyaç duyduğu sesleniş ve dik duruştur.

Millet Türk'tür, devlet Türk'tür, vatan Türk'tür, bayrak Türk'tür.

"Ne mutlu Türk'üm diyene!" sözü şeref nişanemiz, varlık ve birlik yeminimizdir.

Barzani, 25 Eylül'de bağımsızlık referandumu yapacaktı.

Türkmen yurtlarına göz dikmişti.

Kürdistan kurulup coğrafyalar deprem geçirecekti.

Bunların hepsi fasa fisodur, fuzuli ve bayat laf enflasyonudur.

Aç tavuk kendini darı ambarında sanacaktır.

Haklı olarak Irak'ın toprak bütünlüğünü savunan Türkiye Cumhuriyeti kapısının önünde kaçak bina dikmeye, çadır kurmaya, gecekondu yapmaya kalkışanları hizaya getirip Aybüke ve tüm şehitlerimizin emanetini korumaya hem görevli hem mecbur hem de buna kudretlidir.

Barzani ateşle oynamaya meraklı ve bunda ısrar ediyorsa, cayır cayır yanmasının önünü açmak, hatta bunu çabuklaştırmak Türk devletinin beka ve haysiyet meselesidir.

Erbil oradaysa Ankara burada, fitne oradaysa faziletli millet iradesi ayaktadır.

Büyük bir tarih damarının beslediği Türk milleti, yaslandığı derin köklerin ebedî güvencesine sahiptir. Ve şirret komplo bozulacaktır.

Hiçbir küresel senaryo, çağın hiçbir art niyetli projesi Türk milletinin tarihsel köklerine, dallarına ve budaklarına zarar veremeyecektir.

Bedel neyse bunu ödemeye hazır kahramanlar tetikte beklemektedir.

Biz Aybüke'ye, hürmet ve minnetle yâd ettiğimiz tüm kahraman şehitlerimize mahcup olmayacağız.

Bütün şehitlerimizin saygıdeğer anne ve babalarını hayal kırıklığına uğratmayacağız.

Tarih, zamanın ruhunu gören, bunu kavrayıp yön veren milletler tarafından yapılmıştır.

Türk milleti gerekirse yeniden tarih yapacak, gerekirse bu tarihî kaniyla yazacaktır.

Biz kendimizden geçmedikçe, kimse bizi geçemeyecek kimse bize dış geçiremeyecektir.

Sözlerimin sonunda Aybüke kızımız başta olmak üzere, tüm şehitlerimize Allah'tan rahmet niyaz ediyor, acılarını paylaşıyorum.

Milletimize, ailelerine başsağlığı diliyorum.

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Sağ olun, var olun, Cenabı allah'a emanet olun.

